

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 142 ΧΡΟΝΟΣ 26ος, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2019 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Δ.Σ.Π.

(από 23/01/2018 μέχρι 31/12/2021)

Ειδική Επιτροπή Εποπτείας κατά την άσκηση (άρθρο 14 του ΚτΔ)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Γεώργιος Καητσάς, Παναγιώτα Μπουρλετίδου, Απόστολος Κόντος, Ηλίας Χαμαριάς.

Επιτροπή Επιστημονικών Μελετών

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Βικτώρια Αθανασοπούλου, Χριστίνα Βαθειά, Ιωάννης Βρέλλης, Γεώργιος Γεραπετρίτης, Παναγιώτης Δέγλης, Μαρία Καραγκιοζοπούλου, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Ηλίας Κηάππας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Γεώργιος Λεβέντης, Ιωάννης Μέξης, Ποθυρόννης Περιβολάρης, Ηλίας Ποηλιάδης, Όλγα Σαββίδου, Ηλίας Φουφόπουλος.

Επιτροπή του άρθρου 199 του ΚτΔ & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Υπεύθυνος: Ιωάννης Καρδαράς

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Αικατερίνη Κυλάκου, Ηλίας Τζιτζικάκης.

Επιτροπή Εμίσθων Δικηγόρων

Υπεύθυνη: Μαρία Σταματογιάννη

Μέλη: Κίμων Γκιουθιστάνης, Αικατερίνη Ιερομονάχου, Κων/νος Καθαντζάκης, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Ποθυρόννης Περιβολάρης, Όλγα Σαββίδου, Αλεξάνδρα Τσάμη.

Επιτροπή Λειτουργίας των Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Νικόλαος Μπιθίρης

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Μιχάλης Νικ. Υδραίος, Γεώργιος Φραγκιαδάκης.

Επιτροπή Νέων Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καητσάς

Μέλη: Παναγιώτα Μπουρλετίδου, Ποθυρόννης Περιβολάρης, Διονύσιος Πιθέσσας, Ευφημία Τσιλίκιώτη.

Επιτροπή Πληροφορικής

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καρατζάς

Μέλη: Χρήστος Πλ. Ηλιάδης, Δέσποινα Λιαπάκη, Ειρήνη Μουγιάκου, Διονύσιος Πιθέσσας.

Εξώφυλλο:

Λεπτομέρεια από πίνακα του καλλιτέχνη
Λεονίντ Αφρέμωφ (1955 - 2019)
(Leonid Afremov – City by the Lake)

Φθινόπωρο στη Σκουζέ

1

Το βλέμμα του κατηγορούμενου πηγαινοερχόταν από τον ένα στον άλλο, γεμάτο απορία για τα όσα ακατάληπτα έλεγαν μεταξύ τους. Εκείνοι, οι τρεις δικαστές που κάθονταν πίσω από το ψηλό έδρανο απέναντί του, δεν του έδιναν καμιά σημασία, μόνο, εδώ και κάμποση ώρα, είχαν σκύψει επάνω από τα μικρά κίτρινα βιβλιαράκια που κρατούσαν ανοιχτά στα χέρια τους· τα διάβαζαν με προσοχή και ύστερα μουρμουρίζαν όλα εκείνα τα ακατάληπτα, έπειτα τα ξαναδιάβαζαν, κουνούσαν τα κεφάλια του και ξαναμουρμούριζαν. Όταν επιτέλους ο δικαστής που καθόταν στη μέση σήκωσε τα μάτια και τον κοίταξε αυστηρά, ο συγχυσμένος άντρας μαζεύτηκε στο άβολο κάθισμά του.

«Κατηγορούμενε μπορείτε να φύγετε», είπε κοφτά, «με τον νέο ποινικό κώδικα η πράξη που σας αποδίδεται έχει παραγραφεί». Ο κατηγορούμενος που δεν κατάλαβε εκείνα τα λόγια, έστρεψε τα μάτια στον δικηγόρο του. Εκείνος του έκανε νόημα να σηκωθεί. «Πάμε, τελειώσαμε». Σηκώθηκε διστακτικά και μετά προχώρησε βιαστικά προς την έξοδο της αίθουσας, ίσως φοβόταν μην αλλιάξουν γνώμη και του ζητήσουν να καθίσει πάλι σε εκείνη την αφιλόξενη καρέκλα. Τη στιγμή που έφτανε στην πόρτα, έστρεψε το κεφάλι και κοίταξε προς τη μεριά των δικαστών. Ήταν και πάλι αφοσιωμένοι στα κίτρινα βιβλιαράκια, καθώς απέναντί τους είχε πάρει θέση κάποιος άλλος.

Κάπως έτσι ξεκίνησε το νέο δικαστικό έτος, με παρόμοιες εικόνες να εμφανίζονται στα ποινικά ακροατήρια, όπου δικαστές και δικηγόροι προσπαθούμε να προσαρμοστούμε στα «καινά δαιμόνια» που εισήγαγαν οι νέοι κώδικες της ποινικής δικαιοσύνης. Και σαν να μην έφτανε αυτό, που ήρθε να προστεθεί στις δυσκολίες της εξοικείωσης με την αστική «βουβή δίκη», σε λίγες εβδομάδες ξεκινά, παρά τις εύλογες διαμαρτυρίες των δικηγορικών συλλόγων, και η υποχρεωτική διαμεσολάβηση και μάλιστα, όπως όλα δείχνουν, χωρίς υποχρεωτική παρουσία δικηγόρου στην πρώτη συνάντηση. Με ολόένα και πιο άδεια τα ακροατήρια, μοιάζει σαν να έχει εγκατασταθεί για τα καλά το Φθινόπωρο στη Σκουζέ.

Στα των ευρωπαίων δικηγόρων, η Μ. Σταματογιάννη μας ενημερώνει για τις πάντα σημαντικές εργασίες της CCBE και μας παραθέτει την ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και επίκαιρη εισήγηση της Δανέζας

Επιτρόπου Μ. Vestager σχετικά με τις προκλήσεις που θέτει η αναπόφευκτη έκθεση όλων μας στα ψηφιακά περιβάλλοντα και τις «αδηφάγες» όπως τις χαρακτηρίζει, ψηφιακές πλατφόρμες στη συλλογή προσωπικών δεδομένων.

Μπορεί να «ανήκομεν εις την Δύσιν», όμως στην Ανατολή, η Τουρκία κορυφώνει τις διεκδικήσεις της στην ΑΟΖ της Κύπρου που φτάνουν μέχρι το Καστελόριζο, όπως επισημαίνει στο σχετικό άρθρο της η Βασιλική Κατσαγώνη. Ταυτόχρονα, πιέζει τους Ευρωπαίους κορυφώνοντας το δράμα των προσφύγων, αλλιά και των νησιών μας που τους υποδέχονται για την «πληγωμένη πατρίδα», όπως χαρακτηρίζει τη Λέσβο με την πολύπαθη Μόρια, γράφει η Ελένη Πατρικοπούλου. Και, μια και ο λόγος για την Τουρκία, ο Δ. Σταθακόπουλος μας γνωρίζει άγνωστες πτυχές των Σεπτεμβριανών του '55, μέσα από τα κρατικά της αρχεία, ενώ δεν θα μπορούσαμε να παραλείψουμε τη θλιβερή επέτειο της καταστροφής της Σμύρνης, για την οποία γράφει η Ι. Γεωργούλια.

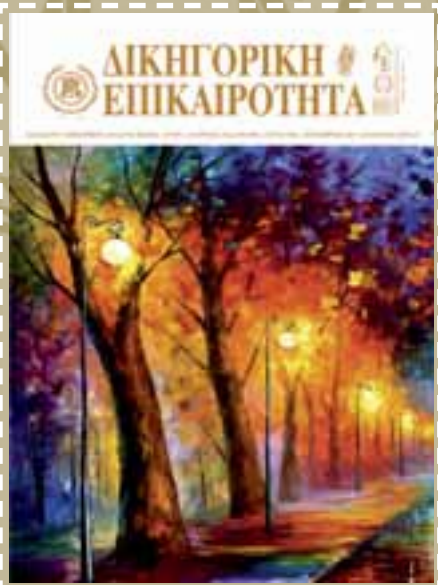
Κατά τα λοιπά, φαίνεται να προχωρά η επέκταση του επιβατηγού λιμένα στην Πειραική, παρά τις επιφυλάξεις και του ΔΣΠ, αναφορικά με τις διαφαινόμενες δυσμενείς επιπτώσεις για την πόλη και τους κατοίκους της. Σοβαρότατο ζήτημα που η Δ.Ε. το παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς. Και σε αυτό το τεύχος παρόντες οι Ασκούμενοι και Νέοι Δικηγόροι με το «ΠΑΡΙΣΤΑΜΑΙ» και τον αποχαιρετισμό του απερχόμενου Προέδρου του Συλλόγου Απ. Κόντου. Παρούσες και οι πάντα επίκαιρες επισημάνσεις του Θ. Σταμόπουλου, φυσικά και οι «ΣΤΙΞΕΙΣ» του Δ. Πιστικού, που ασχολούνται με την χρονολόγηση της Ελληνικής Γλώσσας και τα λόγια που ξεφεύγουν αλλιά—όπως έλεγε και ο Όμηρος— «καλύτερα να μην ειπώνονταν». Ο Μ. Βλάχος μας συστήνει τον Μένανδρο, έναν επώνυμο Πειραιώτη της αρχαιότητας, ο Φ. Μούλιος γράφει για την «Λογοτεχνία των Ιδεών», ενώ το τεύχος ολοκληρώνεται με ένα επίκαιρο (λόγω εθνικής επετείου) ποίημα του Γ. Ιωσφάκη και ένα σονέτο του Μ. Βλάχου.

Η Συντακτική Επιτροπή της Δ.Ε. εύχεται σε όλους καλή δύναμη και καλή δικαστική χρονιά.

Ηλίας Τζιτζικάκης
Συντονιστής Συντακτικής Επιτροπής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φθινόπωρο στη Σκουζέ.	σελ. 1
Η θέση του ΔΣΠ για το προγραμματιζόμενο έργο της ΟΛΠ ΑΕ στην περιοχή της νότιας Ζώνης του Λιμένα Πειραιά (25-7-2019)	σελ. 3
Οι διεκδικήσεις της Τουρκίας στην ΑΟΖ της Κύπρου της Βασιλικής Κατσαγώνη	σελ. 4
Η Λέσβος κατόντησε μια πληγωμένη πατρίδα... της Ελένης Πατριοπούλου	σελ. 7
Περί Δεοντολογίας (μέρος β') του Αντώνη Ν. Κασσιμάτη	σελ. 10
“Η αστική και ποινική ευθύνη λόγω καταδολητευτικής απαλλοτρίωσης: Διάκριση από συγγενείς μορφές ευθύνης και συνέπειες της δικαστικής διάγνωσης της ευθύνης μετά τον ν.2298/95”. Επιστημονική εκδήλωση-Συζήτηση	σελ. 12
CCBE: Για τις εργασίες της Φθινοπωρινής Ολομέλειας CCBE της Μαρίας Σταματογιάννη	σελ. 14
Η Εισήγηση της κ. Margrethe Vestager	σελ. 17
ΠΑΡΙΣΤΑΜΑΙ	σελ. 20
Επισημάνσεις του Θωμά Σταμόπουλου	σελ. 22
Ο Αρχοντοχωριάτης του Μολιέρου: Θεατρική παράσταση από τον ΔΣΠ στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά	σελ. 24
Ανακοινώσεις και αποφάσεις του ΔΣΠ	σελ. 26
Αποφάσεις και ανακοινώσεις της Ολομέλειας και της Συντονιστικής επιτροπής των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας	σελ. 28
Συνέδρια - Ημερίδες - Εκδηλώσεις - ΔΣΠ	σελ. 31
Άγνωστες πτυχές των σεπτεμβριανών του '55 μέσα από τα κρατικά αρχεία της Τουρκίας του Δημ. Σταθακόπουλου	σελ. 33
Η Ευλογημένη γη της Ιωνίας καίγεται.. Η θλιβερή επέτειος της καταστροφής της Σμύρνης 11-17 Σεπτεμβρίου 1922.	σελ. 36
Στίξεις του Δημήτρη Πιστικού	σελ. 40
Επώνυμοι Πειραιώτες της Αρχαιότητας: Μένανδρος του Μιχάλη Βλάχου	σελ. 42
Οι ιδέες σαν κυρίαρχο στοιχείο ενός Λογοτεχνικού έργου.- «ΜΙΑ ΤΑΣΗ-ΡΕΥΜΑ στο χώρο της Λογοτεχνίας» του Φάνη Μούλλιου	σελ. 44
«Στ' Αδράχτι του Κόσμου» Ποιήματα Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής της Ευαγγελής Νικ. Μπράμη στο Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά	σελ. 47
ΠΟΙΗΜΑΤΑ Γιάννη Ιωσηφέλλη - Μιχάλη Βλάχου(Σονέττο)	σελ. 48

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
itzitzikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ
lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αβραμίδης Γιάννης
Αποστολίδου Λίλη
Βλάχος Μιχάλης
Βούτας Γιάννης
Γεωργούλια Ιωάννα
Δερμιτζάκη Στέλλα
Κατσαγώνη Βασιλική
Κόντος Απόστολος
Λακούτσος Πέτρος
Μανάλης Κώστας
Μιχαλακάκος Θεόδωρος
Μπαλάσκας Αριστομένης
Πατεστής Γιώργος
Πατριοπούλου Ελένη
Πιστικός Δημήτριος
Πλέσσας Διονύσιος
Σταθακόπουλος Κώστας
Τσελέντης Διονύσιος
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη

Η θέση του ΔΣΠ για το προγραμματιζόμενο έργο της ΟΛΠ ΑΕ στην περιοχή της νότιας Ζώνης του Λιμένα Πειραιά (25-7-2019)

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά έχει γίνει πρόσφατα δέκτης υπομνημάτων από συλλογικότητες του Πειραιά στα οποία αναλύονται οι απόψεις τους για τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην υγεία από την σχεδιαζόμενη από την «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» νότια επέκταση των προβλητών της κρουαζιέρας στην Πειραιϊκή χερσόνησο, και ζητούν την άποψη του επί των επιπτώσεων που θα έχει αυτή στο περιβάλλον και την δημόσια υγεία των κατοίκων της πόλης.

Ο «Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά» (Δ.Σ.Π.) ως επιστημονικό Ν.Π.Δ.Δ. έχει σύμφωνα με τον «Κώδικα περί Δικηγόρων», (Ν 4194/2013) ως κύρια αποστολή, εκτός των άλλων, την προστασία των συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών, και κατά συνέπεια έχει έννομο συμφέρον και νόμιμο δικαίωμα για λήψη αποφάσεων ή παρεμβάσεων ενώπιον οποιασδήποτε Δημόσιας Αρχής και Δικαστηρίου επί παντός γενικότερου ζητήματος εθνικού ή κοινωνικού περιεχομένου και ιδιαίτερα όταν θίγονται ατομικά δικαιώματα.

Για τον λόγο αυτό, και δεδομένων των στοιχείων που προσκόμισαν οι ανωτέρω φορείς και οργανώσεις των κατοίκων, αποφάσισε να απευθυνθεί εγγράφως στην ΟΛΠ ΑΕ και στους κατωτέρω αναφερόμενους επτά (7) Δημόσιους φορείς, ζητώντας από αυτούς κάθε σχετικό έγγραφο:

- α)** το Υπουργείο Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής.
- β)** την Ρυθμιστική Αρχή Λιμένων. (ΡΑΛ)
- γ)** την Δημόσια Αρχή Λιμένων (ΔΑΛ).
- δ)** την Επιτροπή Σχεδιασμού & Ανάπτυξης Λιμένων (ΕΣΑΛ).
- ε)** το Υπουργείο Ανάπτυξης & Περιβάλλοντος.
- στ)** την Περιφέρεια Αττικής – Περιφερειακή Ενότητα Πειραιώς.

ζ) Εφορεία Αρχαιοτήτων Πειραιώς και Νήσων,

Το ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά αφού έλαβε υπ' όψιν του όλα τα αποσταλθέντα σε αυτόν έγγραφα, τις απαντήσεις των συναρμοδίων φορέων, την εισήγηση της ορισμένης από αυτό Επιτροπής, συνεκτιμώντας την συνταγματική επιταγή του άρθρου 24 παρ. 1 για την προστασία του περιβάλλοντος και των άρθρων 25 παρα.1, άρθρο 28 παρα.1, άρθρο 5 παρα.2, άρθρο 21 παρα.3 και της προβλεπόμενης στο άρθρο 191 παρ.2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχής της πρόληψης υποβάθμισης του περιβάλλοντος, την προστασία της υγείας του ανθρώπου, την προ-

σαρμοσμένη σε αυτές ελληνική νομοθεσία αλλά και την πάγια νομολογία του ΣτΕ (ενδ/κα 1697/2016 2713/2013, 2430/2010, 1340/2007) σύμφωνα με τις οποίες διατάξεις απαιτούνται μέτρα πρόληψης της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης ακόμη και αν ο κίνδυνος για την υγεία των ανθρώπων ή η έκταση της βλάβης είναι αβέβαιη και με την επιφύλαξη τυχόν νέων στοιχείων που θα προσκομιστούν.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΤΙ

Δεν υπεισέρχεται ειδικότερα στο σύνολο των επενδύσεων και στο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα και την Μελέτη Διαχείρισης Λιμένων Διεθνούς ενδιαφέροντος (Master Plan της ΟΛΠ ΑΕ) σύμφωνα με την σύμβαση παραχώρησης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ΟΛΠ που κυρώθηκε με τον Ν. 4404/2016, που αφορά την πολυπλευρη ανάπτυξη του κεντρικού Πειραιϊκού Λιμένα.

Εστιάζει το ενδιαφέρον του ειδικά στο περιλαμβανόμενο στο «MASTER PLAN» έργο της «Επέκτασης του Επιβατηγού Λιμένα Πειραιά» κατασκευής σταθμού κρουαζιέρας (Νότια Ζώνη-Φάση Α) στο παράρτημα 7.2 του Ν. 4404/16 ΦΕΚ Α' 126/8-7-2016.

Κρίνει, ότι το ανωτέρω προγραμματισμένο έργο το οποίο χωροθετείται στο νότιο άκρο του Λιμένα Πειραιά και την Πειραιϊκή χερσόνησο με σκοπό την δημιουργία νέων θέσεων πρόσδεσης κρουαζιεροπλοίων δεν τεκμηριώνεται επαρκώς μέχρι σήμερα, δοθέντος ότι δεν προσκομίστηκε από τους Δημόσιους φορείς περιβαλλοντική μελέτη που να καταδεικνύει ότι δύνανται να αποφευχθούν τυχόν κίνδυνοι για το περιβάλλον και την δημόσια υγεία των πολιτών και ειδικότερα των κατοικούντων στην παραλιμνία ζώνη αλλά και ευρύτερα στην μείζονα περιοχή του Πειραιά από:

- (α)** την αύξηση αέριων ρύπων από τα επιπρόσθετα κρουαζιερόπλοια
- (β)** την κυκλοφοριακή φόρτιση της περιοχής αλλά και οδόκληρης της πόλης
- (γ)** τη διαδικασία εκβάθυνσης του λιμένα και τη μεθοδολογία επεξεργασίας και χρήσης των βυθοκορημάτων.

Τέλος, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά επιφυλάσσεται, εφόσον το κρίνει αναγκαίο και το αποφασίσει, να προβεί ενώπιον οποιασδήποτε αρμόδιας Εθνικής ή Ευρωπαϊκής Αρχής για την προστασία των ανωτέρω δικαιωμάτων.

ΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΟΖ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η αμφισβήτηση στο Ανατολικό τμήμα της Νήσου

Στις 17 Φεβρουαρίου 2003, η Κυπριακή Δημοκρατία υπέγραψε συμφωνία οριοθέτησης της ΑΟΖ της με την Αίγυπτο, η οποία αποτέλεσε την πρώτη συμφωνία οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου¹. Η μέθοδος οριοθέτησης που αποφασίστηκε βάσει του άρθρου 1 της εν λόγω συμφωνίας ήταν αυτή της μέσης γραμμής, σύμφωνα με το σύστημα των ευθείων γραμμών βάσης που έχουν υιοθετήσει και τα δύο κράτη². Ωστόσο, κατά την περίοδο της οριοθέτησης της ΑΟΖ της με την Αίγυπτο, η Κυπριακή Δημοκρατία δεν είχε κηρύξει δική της ΑΟΖ. Έτσι, το ζήτημα αντιμετωπίστηκε με την κήρυξη της ΑΟΖ της στις 21 Μαρτίου 2003, με αναδρομική όμως ισχύ³.

Παρόλα αυτά η Τουρκία, από ενάρξεως της ως άνω συμφωνίας και έως σήμερα εξακολουθεί να αμφισβητεί το «σύνορο» που τέθηκε μεταξύ της ΑΟΖ της Αιγύπτου και της ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας, λόγω των δικών της διεκδικήσεων στην περιοχή. Αναλυτικότερα, όπως φαίνεται στο χάρτη (εικόνα 1), η Τουρκία αποτυπώνει τα όρια της Υ/Κ (Υφαλοκρηπίδας) της ανατολικά στο μεσημβρινό 32 16' 18" και τη μέση γραμμή ανάμεσα στις ακτές της Ανατολίας και της Αιγύπτου στο Νότο. Η υπόψη περιοχή επικαλύπτει, όπως είναι φανερό, εν μέρει τα δηλωθέντα από την Κυπριακή Δημοκρατία οικοπέδα 1, 4, 5, 6 και 7⁴.

Αναφορικά με την ως άνω προτεινόμενη οριοθέτηση θα πρέπει να σημειωθούν τα εξής: Αρχικά, η Τουρκία, που δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση ΔΘ 1982⁵, θεωρεί ότι η ικανότητα των νησιών (στην εν λόγω περίπτωση, της Κύπρου) να παράγουν θαλάσσιες ζώνες περιορίζεται, αν οι ζώνες τους «συγκρούονται» με τις θαλάσσιες ζώνες ηπειρωτικών κρατών (στην εν λόγω περίπτωση, της Τουρ-

Η επικάλυψη μεταξύ της προτεινόμενης από την Τουρκική Δημοκρατία, τουρκική Υ/Κ και των οικοπέδων 1, 4, 5, 6 και 7 της ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας.

κίας). Συναφώς, εκτιμά ότι η Υ/Κ – ΑΟΖ της Κύπρου δεν θα πρέπει να επεκτείνεται στις δυτικότερες του νησιού περιοχές, όπου οι διεκδικήσεις της Τουρκίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας ταυτίζονται και άρα στην εν λόγω περίπτωση δεν τυγχάνει εφαρμογής η αρχή της ίσης απόστασης – μέσης γραμμής⁶.

Επιπλέον, η Τουρκία κρίνει ότι η ελληνική νήσος Καστελόριζο θα πρέπει να θεωρηθεί ως αναπόσπαστο τμήμα ή αλλιώς ως φυσική συνέχεια της Υφαλοκρηπίδας της Ανατολίας (Νότια ακτή της Τουρκίας), ούτως ώστε να μην της αποδοθεί καμία δυνατότητα να παράγει θαλάσσιες ζώνες⁷. Πράγματι, Τουρκία θεωρεί πως κατά την οριοθέτηση της Υ/Κ – ΑΟΖ η μέση γραμμή θα πρέπει να αναπροσαρμόζεται με βάση διάφορες, γεωγραφικές και μη, «σχετικές περιστάσεις» προκειμένου να επιτευχθεί ένα δίκαιο αποτέλεσμα (equitable result).

Τέτοιες περιστάσεις είναι, μεταξύ άλλων η γενική γεωμορφολογία των ακτών, το μήκος αυτών, η παρουσία νησιών και το μέγεθός τους καθώς και ενδεχόμενες οικονομικές περιστάσεις και απαιτήσεις

1. Ιωάννου Κ. & Στρατή Α., Δίκαιο της Θάλασσας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013, σελ. 187.

2. Στρατή Α. Ελληνικές θαλάσσιες ζώνες και οριοθέτηση με γειτονικά κράτη, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013, σελ. 101.

3. Συρίγος Α., Η θαλάσσια Οριοθέτηση με την Αίγυπτο. Εφημερίδα η Καθημερινή. 13 Δεκεμβρίου 2015. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα: <http://www.kathimerini.gr/842127/article/epikairothta/politikh/h-8alassia-orioethsh-me-thn-aigypso>.

4. Bñ. Gurel A. & Le Cornu L., Turkey and Eastern Mediterranean Hydrocarbons. Istanbul: Global Political Trends Center, 2013.

5. Η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982.

6. Gurel A., Mullen F., Tzimitras H., Peace Research Institute Oslo - PRIO, Cyprus Center. The Cyprus Hydrocarbons Issue: Context, Positions and Future Scenarios, 2013, p.26. Available from:

https://www.files.ethz.ch/isn/172873/Report%202013-1%20Hydrocarbons.pdf?fbclid=IwAR1r5-h3bcXW744LTd-KBYxT9LcZtbG_uyw9qAyc0yoVkaUkQN4NI50WuoE

7. Κοιλάκος Δ., Ξεκίνησε η γεώτρηση της Total στην Κύπρο – Η “ακτινογραφία” των εξελίξεων σε τεχνικό, διπλωματικό και στρατιωτικό επίπεδο, Energy Press. 17 Ιουλίου 2017. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα: <https://energypress.gr/news/xekinise-i-geotrisi-tis-total-stin-kyprio-iaktinografia-ton-exelixeon-se-tehniko-diplomatiko>.

ασφαλείας⁸. Ουσιαστικά, η Τουρκία, όσον αφορά τη περίπτωση του Καστελόριζου θεωρεί ότι η τοποθεσία του το καθιστά μια «σχετική περίπτωση» στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή, που επιτάσσει την παράβλεψή του, ώστε να μπορέσει η πολύ μεγαλύτερη σε μήκος – σε σχέση με το Καστελόριζο – ακτή της Νότιας Τουρκίας να παραγάγει θαλάσσιες ζώνες⁹.

Οι παραπάνω προτεινόμενοι από την Τουρκία περιορισμοί, επιβλητοί τόσο στην Κύπρο όσο και στο Καστελόριζο, θεωρεί πως της δίνουν το δικαίωμα να διεκδικεί την επέκταση της Υ/Κ – ΑΟΖ της, νοτίως, καταλήγοντας την Αίγυπτο. Κατ' επέκταση, η οριοθέτηση Υ/Κ – ΑΟΖ της Τουρκίας με την Αίγυπτο – που τις χωρίζουν περίπου 280 ν.μ. – θα μπορούσε να γίνει σύμφωνα με την αρχή της μέσης γραμμής. Έτσι, προτάσσεται από την Τουρκική πλευρά η χάραξη μίας γραμμής η αρχή της οποίας θα βρίσκεται στα ανατολικά στο μεσημβρινό 32 16' 18" και το τέλος της θα βρίσκεται δυτικότερα στο μεσημβρινό 28 00' 00"¹⁰.

Οι παραπάνω απόψεις της Τουρκίας έγιναν για πρώτη φορά γνωστές στη διεθνή κοινότητα με τη ρηματική διακοίνωση Turkuno DT/4739 του 2004¹¹. Με την εν λόγω διακοίνωση που κατέθεσε η Τουρκία στον ΟΗΕ, μέσω της μόνιμης αντιπροσωπείας της, διαμήνυσε ότι δεν αναγνωρίζει την Συμφωνία οριοθέτησης ΑΟΖ μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και Αιγύπτου και ότι επιφυλάσσεται όλων των νόμιμων δικαιωμάτων της για την οριοθέτηση Υ/Κ – ΑΟΖ δυτικά στο μεσημβρινό 32 16' 18"¹². Βεβαίως, τα επιχειρήματα της Τουρκίας απορρίφθηκαν τόσο από την Κυπριακή

Δημοκρατία όσο και από την Ελλάδα.

ΤΔΒΚ¹³ και η Αμφισβήτηση στο Ανατολικό και Νότιο τμήμα της Νήσου

Εκτός από την άμεση αμφισβήτηση της οριοθέτησης ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας με την Αίγυπτο από την Τουρκική Δημοκρατία, στο μέτρο που θεωρεί πως παραβιάζει την Υ/Κ της, η Τουρκική Δημοκρατία αμφισβητεί επίσης – έμμεσα πλέον – και τις συμφωνίες οριοθέτησης της Κυπριακής Δημοκρατίας με το Λίβανο και το Ισραήλ. Αναλυτικότερα, το μόρφωμα της ΤΔΒΚ, δεν αναγνωρίζεται ως κράτος από την διεθνή κοινότητα, καθώς ιδρύθηκε με τρόπο που αντιβαίνει στο διεθνές δίκαιο και παραβιάζει τις διατάξεις του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ¹⁴.

Τούτο επιβεβαιώνει και η υπ' αριθμ. 541/1983 απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, εκφράζοντας τη θλίψη του για τη διακήρυξη ανεξαρτησίας των Τουρκοκυπριακών αρχών. Επίσης, δηλώνει πως θεωρεί την παραπάνω διακήρυξη νομικά άκυρη και ακόμη, ζητά την ανάκλησή της. Τέλος, καλεί όλα τα κράτη να μην αναγνωρίσουν άλλο κυπριακό κράτος εκτός από την Κυπριακή Δημοκρατία¹⁵.

Υπό τις παρούσες συνθήκες, το μοναδικό νόμιμο κρατικό μόρφωμα, η Κυπριακή Δημοκρατία, διοικείται μόνο από την ελληνοκυπριακή κοινότητα και η κυριαρχία της είναι περιορισμένη μόνο στο νότιο τμήμα του νησιού¹⁶. Μολταυτά, όπως η τελευταία έχει θεσπίσει το δικό της νομικό πλαίσιο για την κήρυξη και την διοίκηση θαλασσιών ζωνών, το ίδιο έχει κάνει

8. Dundua N., United Nations – The Nippon Foundation Fellow. Delimitation of maritime boundaries between adjacent States, 2017, p.53-54.

9. Acer Y., The Aegean Maritime Disputes and International Law, London: Routledge, 2017, p. 68.

10. Gurel A., Mullen F., Tzimitras H, Peace Research Institute Oslo - PRIO, Cyprus Center. The Cyprus Hydrocarbons Issue: Context, Positions and Future Scenarios, 2013, p.28. Available from: https://www.files.ethz.ch/isn/172873/Report%202013-1%20Hydrocarbons.pdf?fbclid=IwAR1r5-h3bcXW744LTd-KBYxt9LcZtbG_uyw9qAyc0yovKaukQN4NI50WuoE, p.26.

11. Το αυτό επιβεβαιώνει και η ρηματική διακοίνωση της μόνιμης αντιπροσωπείας της Τουρκικής Δημοκρατίας στον ΟΗΕ που κατατέθηκε στην γραμματεία του ΟΗΕ την 27η Μαρτίου του 2018.

12. "The outer limits of Turkey's continental shelf in the eastern Mediterranean that are west of longitude 32°16'18"E were defined in the Turkish notes verbales No. 2004/Turkuno DT/4739, dated 2 March 2004, and No. 2013/14136816/22273, dated 12 March 2013, as well as in several letters addressed to the Secretary-General which are published on the website of the Division for Ocean Affairs and the Law of the Sea and in the relevant issues of the Law of the Sea Bulletin".

13. Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου (ψευδοκράτος)

14. Μυλωνάς Θ., Η Τουρκία στο Περιθώριο της Διεθνούς Νομιμότητας, Αθήνα, Εκδόσεις Παπαζήση, 1991, σελ.198.

15. United Nations Security Council Resolution. Search engine for the United Nations Security Council Resolutions. Available from: <http://unscr.com/en/resolutions/541>: "The Security Council... 1. Deplores the declaration of the Turkish Cypriot authorities of the purported secession of part of the Republic of Cyprus; 2. Considers the declaration referred to above as legally invalid and calls for its withdrawal;... 5. Calls upon the parties to co-operate fully with the Secretary-General in his mission of good offices; 6. Calls upon all States to respect the sovereignty, independence, territorial integrity and non-alignment of the Republic of Cyprus; 7. Calls upon all States not to recognize any Cypriot State other than the Republic of Cyprus (...)"

16. Οικονομίδης Κ., Θέματα Διεθνούς Δικαίου και Ελληνικής Εξωτερικής Πολιτικής, Αθήνα, Εκδόσεις Σάκκουλα, 1993, σελ.120.

και η ΤΔΒΚ. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον ν.42/2002 της ΤΔΒΚ περί ΑΖ, το πλάτος της τελευταίας ορίζεται στα 12ν.μ. Επιπλέον, με το ν.63/2005 της ΤΔΒΚ θεσμοθετείται η δυνατότητα ανακήρυξης ΑΟΖ με πλάτος μέχρι και 200ν.μ., καθώς και το νομικό πλαίσιο για την οριοθέτησή της κατόπιν συμφωνίας με τα γειτονικά κράτη, ενώ τέλος, στον ίδιο νόμο ορίζεται η έννοια της Υ/Κ, με τον ίδιο τρόπο που η τελευταία προσδιορίζεται και στην Σύμβαση ΔΘ 1982.

Με την ανακάλυψη των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στα Νότια της Κύπρου, καθώς και με την οριοθέτηση ΑΟΖ μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και των άλλων παράκτιων κρατών στην περιοχή (Αίγυπτο, Λίβανο, Ισραήλ) άνοιξε ο δίαυλος για την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων της περιοχής από μεγάλες πετρελαιοτικές εταιρίες. Ειδικότερα, μετά και την οριοθέτηση ΑΟΖ με το Ισραήλ, η Κυπριακή Δημοκρατία άρχισε τις εξερευνητικές γεωτρήσεις στο οικόπεδο 12 της ΑΟΖ της.

Σε αντίδραση τούτου, την 21η Σεπτεμβρίου του 2011, η ΤΔΒΚ υπέγραψε συμφωνία οριοθέτησης της Υφαλοκρηπίδας με την Τουρκική Δημοκρατία, προσδιοριζόμενη από τις γεωγραφικές συντεταγμένες 27 σημείων και η οποία επικυρώθηκε από το κοινοβούλιο της ΤΔΒΚ στις 9/01/2012 και από το τουρκικό κοινοβούλιο στις 29/06/2012. Η γραμμή καθορισμού της Υ/Κ επιβεβαιώνει τις απόψεις της Τουρκίας περί οριοθέτησης. Η Τουρκία, θεωρώντας την ύπαρξη νησιού κατά την οριοθέτηση ως «σχετική περίπτωση» (relevant circumstance) δεν διαχωρίζει τις δύο Υ/Κ σύμφωνα με την αρχή της ίσης απόστασης – μέσης γραμμής, αλλά αντίθετα σχεδιάζει μια μέση γραμμή, μετατοπισμένη προς τις ακτές της βόρειας Κύπρου, αποδίδοντας στην ίδια ευρύτερη Υ/Κ, θεωρώντας πως με την μέθοδο αυτή στην επιτυχάνεται το «δίκαιο αποτελέσμα» που απαιτούν τα άρθρα 74 και 83 της Σύμβασης ΔΘ 1982.

Εύλογοι όμως, η συμφωνία ταύτη, δεδομένου ότι η ΤΔΒΚ δεν είναι ένα αναγνωρισμένο από το διεθνές δίκαιο κράτος, στερείται νομικής υπόστασης. Επιπλέον, παρά το γεγονός ότι ακολουθήθηκε η προβλεπόμενη

από το άρθρο 84 της Σύμβασης ΔΘ 1982 διαδικασία δημοσιότητας, η εν λόγω συμφωνία δεν έγινε δεκτή από το τμήμα του ΟΗΕ για θέματα ωκεανών και θαλάσσιου δικαίου¹⁷.

Εν συνεχεία, στις 22 Σεπτεμβρίου του 2011 η ΤΔΒΚ, με απόφαση του Υπουργικού της Συμβουλίου, προέβη στον καθορισμό οικοπέδων εντός της ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας. Μάλιστα, με την απόφαση αυτή χορήγησε στην κρατική εταιρεία πετρελαίου της Τουρκίας, την ΤΡΑΟ, δικαιώματα εξερεύνησης πετρελαίου και φυσικού αερίου στα εν λόγω οικόπεδα. Αναλυτικότερα, στην απόφαση, τα οικόπεδα¹⁸ στα οποία χορηγήθηκαν αυτά τα δικαιώματα κατονομάζονται ως οικόπεδα Α,Β,Σ,Δ (στα βόρεια της Κύπρου), Ε (Ανατολικά της Κύπρου) και F, G (στα Νότια της Κύπρου). Τα τελευταία οικόπεδα, τα F, G όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό, συμπίπτουν με μέρος των οικοπέδων της ανακηρυχθείσας ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας και ειδικότερα με μέρος των οικοπέδων 1,2,3,8,9,12 και 13¹⁹.

Εν κατακλείδι, οι διεκδικήσεις αυτές του μορφώματος της ΤΔΒΚ και κατ' επέκταση και της Τουρκικής Δημοκρατίας πηγάζουν από το γεγονός ότι τόσο η Τουρκία όσο και η ΤΔΒΚ θεωρούν ότι οι Τουρκοκύπριοι έχουν ίδιες ποιότητας συμφυές δικαίωμα με τους Ελληνοκύπριους στην εξερεύνηση των θαλασσίων ζωνών της αναγνωρισμένης από το διεθνές δίκαιο «Κυπριακής Δημοκρατίας».

Το δικαίωμα αυτό εδράζεται κατά τους ανωτέρω, στην δυνατότητα απόλαυσης του ίδιου πολιτικού status με τους ελληνοκυπρίους, όπως αυτή δόθηκε με το σύνταγμα του 1960. Αφενός όμως, όπως προειπώθηκε, τα δικαιώματα επί θαλασσίων ζωνών επιφυλάσσονται μόνο για τα αναγνωρισμένα από το διεθνές δίκαιο κράτη και δη, την Κυπριακή Δημοκρατία. Αφετέρου δε, φαίνεται η όλη ανακήρυξη αυτών των οικοπέδων από την ΤΔΒΚ και η παραχώρηση δικαιωμάτων στην ΤΡΑΟ να είναι ένα τέχνασμα για να αυξήσει η Τουρκία την επιρροή της στη περιοχή και όχι για να επωφεληθούν ουσιαστικά οι Τουρκοκύπριοι²⁰.

17. ό.π. σελ. 121

18. Bloomberg, Company Overview of Turkish International Petroleum Company, 2018. Available from: <https://www.bloomberg.com/research/stocks/private/snapshot.asp?privcapid=>

19. Turkish Ministry of Foreign Affairs. Maritime Delimitation & Offshore Activities in the Eastern Mediterranean. [Accessed December 10 2018]. Available from: http://www.mfa.gov.tr/site_media/html/maritime_delimitation.pdf.

20. 124 The Turkish Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan stated: 'We had previously brought to the international community's attention in a clear manner [...] that if the Greek Cypriots started drilling, we would take a number of concrete steps together with the Turkish Republic of Northern Cyprus [...] To reflect this commitment, Turkey and the Turkish Republic of Northern Cyprus today in New York signed a continental shelf agreement. Turkey-North Cyprus gas deal set to raise regional tensions', Jonathon Burch, Reuters, 21 September 2011.. Available from: <http://uk.reuters.com/article/2011/09/21/ukturkeycyprus-idUKTRE78K6Y12011092>.

Η Λέσβος κατάντησε μια πληγωμένη πατρίδα...

Της Ελένης Πατρικοπούλου
Δικηγόρου

Το ωραιότερο νησί του Αιγαίου ματώνει όχι από ανθρώπους χωρίς πατρίδα αλλά αδιάφορους άλλους, κάποιους ασύδοτους «ανθρώπους» που στο όνομα κάποιων συμφερόντων τους στοιβάξαν και τους παρατήσανε στη μοίρα τους αφήνοντας τους χωρίς όνειρα... αυτούς που φύγανε αναζητώντας το όνειρο ο καθένας το δικό του..

Οι δύο πλευρές του δράματος ...

Οι άνθρωποι οι πρόσφυγες είναι κρίμα ...

Οι άλλοι άνθρωποι οι νησιώτες σήμερα βλέπουν το νησί να χάνεται να μαραζώνει παντού, οι περισσότεροι το αποκαλούν πλέον το «προσφυγονήσι» καμία επένδυση εκεί, καμία περαιτέρω ανάπτυξη. Ο τουρισμός στα τάρταρα σιγοσβήνουν οι κάτοικοι εγκαταλελειμμένοι με τον χαρακτηρισμό της «συμπόνοιας τους προς τους πρόσφυγες» να έχει γίνει πλέον μπούμερανγκ και να τους κυνηγά αρνητικά, να τους χαρακτηρίζει με αποφυγή «τι να κάνουμε εκεί να έλθουμε, εκεί τους λένε είναι γεμάτο πρόσφυγες ...»

Και αυτοί οι άνθρωποι οι νησιώτες είναι κρίμα... ήδη τόσα χρόνια ήταν ο τουρισμός τους και οι ίδιοι επιβεβαρυμένοι με δύσκολες συγκοινωνίες, με μακρινές θάλασσες, με ακριβά εισιτήρια, πολύωρα ταξίδια κανείς δεν τολμούσε τότε εύκολα να εμπιστευτεί την ομορφιά της Γης τους και τώρα ακόμα πιο δύσκολα λόγω του προσφυγικού.

Η Λέσβος έχει ακόμα όμως φανατικούς θαυμαστές από τις άκρες του κόσμου αυτούς που την γνώρισαν την λάτρεψαν μαγεύτηκαν και έρχονται ξανά και ξανά μην λυγίζοντας στις σειρήνες του κακού.

Στην πολύπαθη Μόρια λειτουργεί το ΚΥΤ το κέντρο πρώτης καταγραφής μεταναστών εκεί που υπάρχουν κάποιοι λίγοι μετανάστες περίπου 2300 που ζουν σε οικίσκους, σε σκηνές και οι υπόλοιποι έχουν καταπατήσει

τα ελαιοκτήματα των ανθρώπων της Μόριας αυθαίρετα, έχουν κόψει τις ελιές έχουν τοποθετήσει σκηνές και χαίρουν άκρας υποστήριξης από το σύνολο των ΜΚΟ που έχουν κυριαρχήσει στο νησί! οι αλληλεγγύοι... παντού..

Στο κέντρο φιλοξενίας του Καρά Τεπέ η άλλη μορφή προσφύγων εκεί συνυπάρχουν ευάλωτες ομάδες, παιδιά οικογένειες οι συνθήκες είναι πολύ καλές τροφή, ρεύμα, νερό κλιματισμός.. επίπεδο ζωής η ελίτ της προσφυγιάς.

Ο πληθυσμός του ΚΥΤ Μόριας ξεπέρασε τις 10,000 ενώ η χωρητικότητα του είναι μόνο 3.000. Δεν υπάρχουν συνθήκες ζωής εκεί υπάρχει κατάντια... υπάρχει ασφυξία ανάσας. Το χωριό τους στο Καρά Τεπέ αυτό που φτιάχτηκε για να φιλοξενήσει Σύριους σε πολύ καλή κατάσταση. Κοντίνερ με κλιματισμό και ανθρώπινη ζωή. Το άλλο όμως; Πήγα προσωπικά πέρυσι. Άσχημη ατμόσφαιρα ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης με βαριά ατμόσφαιρα, με βαριά μυρωδιά αναρωτήθηκα, αναρωτιέμαι ακόμα όταν τους βλέπω να περπατούν από το

κοντινότερο σούπερ με τις μαντήλες οι γυναίκες σέρνοντας παιδιά οι άντρες μελαμψοί και ντυμένοι μέσα στη ζέστη .σχεδόν αδιάφοροι, πάντα ανέκφραστοι πάντα σε ομάδες κουβαλώντας τα ψώνια τους.Το lidle στον περίφημο Καρά Τεπέ αποτελεί το δικό τους σουπερ μάρκετ! Αναρωτιέμαι και αυτοί οι άνθρωποι οι μετανάστες πόση μοναξιά να κουβαλούν; Πόση δυσκολία έχουν στην καθημερινότητα τους ιδίως το χειμώνα;

Γύρω από την Μόρια η ζωή τους. Στην κοντινότερη θάλασσα τα μπάνια τους.

Τελευταία παρατηρείται έντονη εγκληματικότητα ανάμεσα τους.

Αναλυτικά τα στοιχεία του Εθνικού Συντονιστικού Κέντρου Ελέγχου Συνόρων Μετανάστευσης και Ασύλου για τις βασικές δομές διαμονής έχουν ως εξής:

Μυτιλήνη: 10480 διαμένοντες χωρητικότητα 3000

Χίος: 3184 διαμένοντες χωρητικότητα 1014

Σάμος: 4966 διαμένοντες χωρητικότητα 644

Λέρος : 1359 διαμένοντες χωρητικότητα 860

Κως : 2610 διαμένοντες χωρητικότητα 816

Αν προσθέσουμε το σύνολο των δομών σε όλα τα νησιά φτάνουμε στον αριθμό 26209 αιτούντων άσυλου όταν η συνολική χωρητικότητα των δομών φτάνει τα 8688 άτομα. Κάθε μέρα πάνω από 200 άτομα πρόσφυγες και μετανάστες περνούν στην Λέσβο και αιτούνται άσυλο.

Παράλληλα από τις ΜΚΟ διαδραματίζονται ευτράπελα σε βάρος των πολιτών σκάνδαλα φορολογικά και όχι μόνο,όπως αυτό που πρόσφατα αποκαλύφθηκε με μισθώσεις ακινήτων.

Διαβάζουμε στον τοπικό τύπο ότι επιστολή προς την Δ.Ο.Υ Μυτιλήνης και στο Υπουργείο Οικονομικών απέστειλαν πριν μερικές μέρες ομάδα πολιτών της Μυτιλήνης καταγγέλλοντας τα όσα συμβαίνουν εδώ και καιρό στην ευρύτερη περιοχή της Μυτιλήνης με τις μισθώσεις ακινήτων από τις ΜΚΟ. Στην επιστολή υπάρχουν σαφείς αναφορές για φορολογικό οικονομικό σκάνδαλο καθώς οι ΜΚΟ προχωρούν σε υπεκμισθώσεις και δεν τηρούν τα

όσα προβλέπει η φορολογική νομοθεσία, Η επιστολή αναδεικνύει το μεγάλο θέμα της κοινωνικής διάστασης του θέματος καθώς όπως αναφέρεται οι φοιτητές δεν βρίσκουν διαμερίσματα προς ενοικίαση.

Υποστηρίζουν με την επιστολή τους ότι το υπουργείο οικονομικών πρέπει να επέμβει γιατί δεν διασφαλίζεται το οικονομικό συμφέρον της χώρας μας όταν συνέχεια

«κάνει τα στραβά μάτια» και αγνοεί τις παράνομες και ανησυχητικά αυξανόμενες ενέργειες που πραγματοποιούν συνεχώς οι ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στο νησί εκμισθώνοντας καταστήματα οικίες και διαμερίσματα. Εκμαυλίζουν τους ιδιοκτήτες των ακινήτων προσφέροντας

τους μισθώματα τριπλάσια και τετραπλάσια εκείνων της αγοράς και στην συνέχεια τα υπεκμισθώνουν σε μετανάστες οι οποίοι δεν μπορούν να εγκατασταθούν στα ΚΥΤ, τους στοιβάζουν σε αυτά που είναι πολλή στην πόλη της Μυτιλήνης στη Μόρια και στα περίχωρα και τα περισσότερα δεν πληρούν κανόνες ασφαλείας υγιεινής πυρασφάλειας με κίνδυνο των ίδιων αλλά και των διπλανών ιδιοκτησιών. Οι μισθώσεις φυσικά δεν δηλώνονται στο TAXIS με ζημία του Ελληνικού Δημοσίου, παράνομο πλουτισμό των ιδιοκτητών από τις συνειδητές και συνεχώς επαναλαμβανόμενες αυτές ενέργειες.

Καταλήγουν ότι η πληγή των ΜΚΟ πρέπει να αντιμετωπιστεί ριζικά με την άμεση απομάκρυνση τους από το νησί και την παύση της παράνομης δραστηριότητας των παρανομούντων ΜΚΟ —η Λέσβος έγινε η πατρίδα των ΜΚΟ. Οι κάτοικοι ζητούν ποινές αυστηρές στην παράνομη δραστηριότητα με την εμπλοκή και της ανεξάρτητης αρχής δημοσίων εσόδων και της Δ.Ο.Υ.Μυτιλήνης .

Όλα αυτά οδηγούν στο μείζον κοινωνικό πρόβλημα της πόλης στην έλλειψη διαμερισμάτων για τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Αιγαίου την ανάσα της πόλης που την νέα ακαδημαϊκή περίοδο ή δεν βρίσκουν σπίτια ή όσα βρίσκουν έχουν υψηλά απαγορευτικά μισθώματα εξ αιτίας των παράνομων αυτών ενεργειών. Η επιστολή κλείνει με έκκληση ότι οι 15.000 που πλέον ζουν ως πρόσφυγες στο νησί (στην ουσία οικονομικοί μετανάστες είναι) βάλουν τον κοινωνικό ιστό της πόλης με Εθνικούς κινδύνους διότι όλοι αυτοί στο σύνολο τους είναι Μουσουλμάνοι.

Θα μπορούσε κανείς να γράφει σελίδες για την πόλη μου που ματώνει κάτω από το βάρος μιας επιλογής τέτοιων. Θα μπορούσα να γράφω ποητικά για τη Μόρια όπως την γνώρισα με τις γεμάτες λουλούδια αυλής της την εύφορη γή της. Ακόμη θυμάμαι τα γαϊδουράκια που κατέβαιναν με τους χωρικούς από τους μπαχτσέδες της πουλώντας τα λαχανικά τους κάθε πρωί τα φρεσκοκομμένα στις γειτονιές της Μυτιλήνης και τις κυράδες να βγαίνουν στις πόρτες για να ψωνίσουν φωνάζοντας το όνομα του μανάβη! Αχ βρε Μόρια μου πως πονάς!!!

Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί η Λέσβος το τρίτο σε μέγεθος νησί της Ελλάδας μετά την Κρήτη και την Εύβοια – αν η Εύβοια θεωρηθεί νησί- αληθινώς το δεύτερο σε μέγεθος, επιλέχτηκε να στιγματιστεί έτσι και να καταποντιστεί. Με ποια κριτήρια άραγε; Δεν έφτανε η απομόνωση λόγω των Τούρκων τόσα χρόνια, τόσα χρόνια το ακριτικό νησί!

Ποτέ δεν κατάλαβα πως συνδέθηκε η ευαίσθητη μικρασιατική καταστροφή που έκλεισε τις πληγές της στη Λέσβο και φώτισε με την πεμπτουσία της ένα ήδη εμπορικά και οικονομικά εύρωστο νησί με τούτη την κατάσταση όπως κατέληξε και πως οι Σύριοι αρχικά που αγκαλιάστηκαν από τους ευαίσθητους Λέσβιους που έβγαιναν στα πεζοδρόμια αγκάλιαζαν τα παιδιά, πρόσφεραν τροφή, στέγη, αγάπη, στοργή, μηπεδεύτηκαν και κατέληξαν σε συνονθύλευμα οικονομικών μεταναστών χωρίς παιδεία, χωρίς θρησκεία, χωρίς πολιτισμό χωρίς σεβασμό..

Να καταστρέφουν τις περιουσίες όσων τους φιλοξενούν, να καίνε εκκλησίες, να κατεβάζουν σταυρούς. να κόβουν ασύστολα και αυθαίρετα ελαιόδενδρα να καταπατούν γη, να ξεσηκώνουν τους υπόλοιπους σε φασαρίες να γεμίζουν φόβο την ψυχή των κατοίκων για την ασφάλεια τους να βγάζουν απωθημένα μηπεδεύτηκαν συνειδησιακά προς στιγμήν με τους έλληνες που προσδόθηκαν και ξεριζώθηκαν από τις αθησμόντες πατρίδες .

Οι μετανάστες με άδεια μάτια και πληγωμένες ψυχές γιατί και αυτοί έχουν τα προβλήματα τους είναι άνθρωποι ανάμεσα μας.

Και όλα κάτω από την ασυδοσία ΜΚΟ και την κάλυψη τους καθώς και τα συμφέροντα τους... την ενθάρρυνση της κάθε είδους παρανομίας.

Ξέρω πως σε χωριά ολόκληρα οι τοπικοί παράγοντες ξεσηκώθηκαν και απαγόρευσαν σε ανθρώπους που

θέλησαν να παραδοθούν οικονομικά στις προκλήσεις των ΜΚΟ για μίσθωση ξενοδοχείων άθλιων εγκαταλελειμμένων και μη προσοδοφόρων από ανάγκη για χρήματα και έθεσαν τέλος στις διαθέσεις τους.

Οι ΜΚΟ εκμεταλλεύονται μετανάστες και κατοίκους για το δικό τους σκοπό.

Εγώ όμως βλέπω το νησί του Μυριβήλη ,του Εφταλιώτη ,του Ελύτη .του Πιττακού του Μυτιληναίου ,της Σαφούς, του Αλκαίου, του Αρίωνα του Θεόφραστου και τόσων άλλων πνευματικών ανθρώπων ατέλειωτη σειρά πνευματικότητας -σε κανένα άλλο νησί της Ελλάδας τόσοι πολλοί άνθρωποι της διάνοιας μαζεμένοι ,να μαραζώνει κάτω από όλο αυτό που του συμβαίνει του φόρτωσαν και που δεν σταματά ...δεν έχει τέλος...

Βλέπω ανθρώπους απειλησμένους για το μέλλον του, βλέπω παντού την προοπτική κάτω από την έννοια πρόσφυγας να απορροφηθούν φυλές μεταναστών να αλληλίζει το νησί με το «έτσι θέλω» ταυτότητα σε όλους τους τομείς .

Και θυμώνω γιατί «το γκριζοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγος »ματώνει από την εκμετάλλευση πολλών ,γιατί όποιος έχει πάει εκεί γνωρίζει την ομορφιά του γιατί του έπρεπε σεβασμός και δόξα ,Γιατί κανένα άλλο μέρος δεν έχει τόση αυθεντική ομορφιά ,το Σίγρι, το απολιθωμένο δάσος το πιο διάσημο φυσικό φαινόμενο,ο Μόλυβος ,η ατέρμονη Ερεσός, παραλίες να χάνονται ,αυτάρκεια αγαθών ,πλούτος ζωικός και γής ,γιατί πάντα που άρχιζε να ανθίζει μετά τον εκφοβισμό των απέναντι Τούρκων και των εκάστοτε διαθέσεων τους και των προβληματικών πολιτικών μαραζώνει κάτω από το βάρος του νέου του χαρακτηρισμού και της αρνητικής διαφήμισης του.

Και θυμώνω γιατί όπως έλεγε πολύ σωστά ο μεγάλος μας Ελύτης «αν θες να γνωρίσεις για μια μέρα την Ελλάδα ολόκληρη τότε θα πάς στη Λέσβο» και εγώ λέω για μια μέρα όλη η Ελλάδασε εικόνες Γής, θάλασσας ,πράσινου, Πετρωμάτων, σε αισθήσεις θερμών πηγών και ακρογιαλιάς, σε ευλογία Αγίων και προσκυνημάτων, σε γεύσεις θάλασσας, αημύρα, βουνού και σε μυρωδιές αγριοπούλου που δεν φύονται πουθενά αλλού.

Στη θέα της ελιάς να φυτρώνει ευλαβικά δίπλα στην θάλασσα και να τρέφεται με αημύρα και σε αέρα ζωγόνου γεμάτου μυρωδιές αυτές που γεννά μόνο αυτό το ευλογημένο χώμα,αυτές που σου λένε ότι απλά αξίζει να ζεις για να τις ανασαίνεις

ΠΕΡΙ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

(Β μέρος)

του **Αντώνη Κασιμάτη**
Δικηγόρου Πειραιά

Οι ειδικές υποχρεώσεις του δικηγόρου, από την οπτική γωνία της δεοντολογίας, διακρίνονται σε :

1.- Υποχρεώσεις προς τον Σύλληγο.

Η υποβολή της ετήσιας δήλωσης, η συμμόρφωση στις αποφάσεις του Δ.Σ. και της Γ.Σ., η κόσμια συμπεριφορά σε κάθε χώρο όπου ασκεί το λειτούργημά του, η αρωγή στην βελτίωση των συνθηκών ασκήσεως του Δικηγορικού Λειτουργήματος και της θέσεως των συνταξιούχων συναδέλφων, η ενημέρωση κάθε ανάληψης θέσεως συνδίκου κλη, η ενημέρωση για την τυχόν κατάρτιση με τον εντολέα συμφωνητικού αμοιβής κατά περίπτωση, είναι ορισμένες εξ αυτών.

2.- Υποχρεώσεις προς συναδέλφους – δικαστήρια – συνεργάτες – ασκούμενους.

Η ευγενής και συναδελφική συμπεριφορά, η ανάληψη υπόθεσης η οποία είχε τύχει ενασχόλησης άλλου δικηγόρου προηγουμένως **αφού** καταβληθεί προσπάθεια να μην ανακληθεί η εντολή αν διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει λόγος γι' ανάκληση **αφού** εν συνεχεία βεβαιωθεί ότι ο προηγούμενος συνάδελφός του έχει λάβει την αμοιβή και τα έξοδά του και αν τούτο δεν συνέβη να αρνηθεί την ανάληψη της υποθέσεως χωρίς την έγγραφη συγκατάθεσή του. Αυτονόητες υποχρεώσεις, όπως η απαγόρευση χρήσης υβριστικών ή υποτιμητικών εκφράσεων για τον αντίδικο συνάδελφό, ή για συνάδελφο που χειρίστηκε πριν

απ' αυτόν οποιαδήποτε υπόθεση, ή για συνάδελφο με τον οποίο συνεργάζεται ή συνεργάστηκε σε υπόθεση ή χρήσης εμπιστευτικής επιστολής χωρίς προηγούμενη άδεια του Συλλόγου, ή η λήψη «μεσιτικών» επειδή συνέστησε ένα πελάτη του σε άλλον δικηγόρο ή έστειλε ένα πελάτη του για να του παρασχεθούν υπηρεσίες από άλλο δικηγόρο ή η προειδοποίηση για εξώδικη επίλυση πριν οιαδήποτε δικαστική ενέργεια αν αναλάβει υπόθεση κατά συναδέλφου. Ο σεβασμός κάθε άλλου λειτουργού της Δικαιοσύνης, η ευπρέπεια, η φροντισμένη εμφάνιση, η μη εξέταση -κατά κανόνα- ως μάρτυρα για υποθέσεις και για περιστατικά που περιήλθαν σε γνώση τους από την άσκηση του λειτουργήματος, η επίκληση του δικηγορικού απορρήτου αν κληθεί από Δικαστήριο ή Ανακριτική Αρχή να εξεταστεί ως μάρτυρας είναι μερικές εξ αυτών. Ο Δικηγόρος πρέπει να συμπεριφέρεται άψογα προς τους συνεργάτες του, συναδελφικά και με ισοτιμία. Να τηρεί τις συμφωνίες για την αμοιβή των συνεργατών του και να μην τον απασχολεί σε μη δικηγορικά καθήκοντα.

3.- Υποχρεώσεις προς τον Εντολέα.

Ο Δικηγόρος οφείλει να μην παραμελεί την εκτέλεση της εντολής που του δόθηκε και να μην την καθυστερεί για οποιονδήποτε λόγο. Είναι θεματοφύλακας των μυστικών του πελάτη του και αποδέκτης εμπιστευτικών ανακοινώσεων. Το επαγγελματικό απόρρητο αναγνωρίζεται ως θεμελιώδες και πρωταρχικό δικαίωμα και ταυτόχρονα υποχρέωση του δικηγόρου,

και μετά την περαίωση της υποθέσεως. Πρέπει να είναι ταχύς και με το ελάχιστο κόστος δαπανών για τον εντολέα του, πράττων ό,τι εκείνος κρίνει αληθές εντός των ορίων της εντολής και ενημερώνοντας τον εντολέα του. Η συμφωνία για την αμοιβή και τις δαπάνες πρέπει να γίνεται κατά τρόπο που να την καταλαβαίνει καλά ο πελάτης και να μην έχει καμιά δικαιολογία για αμφισβητήσεις. Ως προς τις αμοιβές θα χρειασθεί ειδικό πόνημα, πλην όμως σημαντικό εν προκειμένω είναι να γνωρίζει ο δικηγόρος ότι αν ο εντολέας δεν καταβάλει τα συμφωνηθέντα ποσά, ο Δικηγόρος έχει το δικαίωμα της επισχέσεως των εγγράφων που έχει στα χέρια του ώσπου να καταβληθεί η αμοιβή του και οι σχετικές δαπάνες.

Απαγορεύεται να αναλάβει την υπεράσπιση του αντιδίκου του αρχικού εντολέα του, επιτρέπεται όμως να αναλάβει την υπεράσπιση άλλης υποθέσεως που του αναθέτει ο αντίδικος του πρώην εντολέα του, αν δεν έχει καμιά σχέση η συνάφεια με την προηγούμενη υπόθεση. Πρέπει να αποδίδει σε εύλογο χρόνο τα χρήματα που εισπράττει για τον εντολέα του καθώς και να δίνει λογαριασμό για τη διαχείριση χρημάτων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων που του έχει ανατεθεί.

4.- Σχέσεις με αντίδικο.

Έχει υποχρέωση να αποφεύγει κάθε επικοινωνία με τον αντίδικο χωρίς την έγκριση του εντολέα του. Αν ο αντίδικος έχει αναθέσει την υπόθεση σε Δικηγόρο, σε κάθε σχετική συζήτηση πρέπει να καλείται και ο Δικηγόρος του. Δεν μπορεί να απευθύνει τηλεφωνήματα ή επιστολές μ' εκβιαστικό ή απειλητικό περιεχόμενο στον αντίδικο του. Επιτρέπεται μόνο να ανακοινώσει στον αντίδικο ότι του ανατέθηκε η άσκηση των νόμιμων ενεργειών και να τον καλέσει να τακτοποιήσει, αν θέλει, εξώδικα την υπόθεση. Απαγορεύεται να ζητήσει ή να δεχθεί οποιαδήποτε αμοιβή από τον αντίδικο του εντολέα του, ή να ανα-

λάβει υπόθεσή του, πριν να τελειώσει οριστικά η δίκη την οποία διεξάγει εναντίον του. Πρέπει να σέβεται τον αντίδικο του και να συμπεριφέρεται προς αυτόν με ευγένεια και να μην ενεργεί με δόλιο τρόπο για να προκαλέσει απώλεια δικαιωμάτων του αντιδίκου. Δεν επιτρέπεται να προκαλεί υπερβολικές δαπάνες σε βάρος του αντιδίκου είτε με αλληπάλληλες αγωγές, όταν αντί για πολλές είναι δυνατή η έγερση μιας αγωγής είτε με άλλες άσκοπες ενέργειες είτε με υπερβολικές επιταγές ή διόγκωση των δικαστικών δαπανών, ούτε να υπερβαίνει τα όρια του ανθρωπισμού όταν επιχειρεί διάφορες πράξεις κατά του αντιδίκου του εντολέα του. Απαγορεύεται να παρευρίσκεται κατά την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων.

5.- Ιδιωτικός βίος του δικηγόρου.

Ο Δικηγόρος πρέπει, όχι μόνο κατά την άσκηση του λειτουργήματός του, αλλά και στον ιδιωτικό του βίο να έχει αξιοπρέπεια, συνέπεια σε όλες τις συναλλαγές του, και εν γένει να επιδεικνύει συμπεριφορά υποδειγματική για τους άλλους.

Η παράβαση των περί δεοντολογίας υποχρεώσεων του δικηγόρου αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα και τιμωρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων.

Η δεοντολογία κατά την άσκηση των καθηκόντων του δικηγόρου, δυστυχώς αντιμετωπίζεται σαν ένα ευχολόγιο άνευ πρακτικού αντικρύσματος. Ένα αφήγημα εκτός πραγματικότητας. Πρέπει όμως να αντιληφθούμε ότι η τήρηση των κανόνων αυτών, τελικά οδηγεί στο να έχει κύρος ή όχι η δικηγορική ιδιότητα. Απόδειξη τούτου είναι ότι η συνεχής έκπτωση των περί δεοντολογίας αξιών τις τελευταίες δεκαετίες, οδήγησε τον δικηγόρο στην μείωση του κύρους του στην ελληνική κοινωνία.

Η αστική και ποινική ευθύνη λόγω καταδολιευτικής απαλλοτρίωσης: Διάκριση από συγγενείς μορφές ευθύνης και συνέπειες της δικαστικής διάγνωσης της ευθύνης μετά τον ν.2298/95

Τη Δευτέρα 15.7.2019 πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα Διαλέξεων του ΔΣΠ Επιστημονική Εκδήλωση-Συζήτηση με **ΘΕΜΑ: “Η αστική και ποινική ευθύνη λόγω καταδολιευτικής απαλλοτρίωσης: Διάκριση από συγγενείς μορφές ευθύνης και συνέπειες της δικαστικής διάγνωσης της ευθύνης μετά τον ν.2298/95”**. Εισηγητής ήταν ο Δικηγόρος Πειραιά και Εντεταλμένος Διδασκαλίας στο Παν/μιο Πειραιά στην προβαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή κος **Γιαννίκος Ε. Πιτσιρίκος** και συντονιστής της συζήτησης ο Αντιπρόεδρος του ΔΣΠ κος **Παναγιώτης Πετρόπουλος**.

Ο Εισηγητής διένειμε στους παρευρισκόμενους ακροατές Συνοπτικό 20 σέλιδο διάγραμμα της Εισήγησής του το οποίο αποτελούσε όπως δήλωσε και ο ίδιος μια περίληψη του μέλλοντος να δημοσιευθεί εντός των επόμενων μηνών Πανεπιστημιακού του Συγγράμματος με τίτλο όμοιο με τον πιο πάνω τίτλο της Εισήγησής του. Παρευρέθηκαν ακόμη ο **Πρόεδρος του ΔΣΠ κ.Γεώργιος Σταματογιάννης**, ο **Πρόεδρος Εφετών κος Ιωάννης Μαρούδης** και η σύζυγός του Καθηγήτρια του Εμπορικού Δικαίου στο Παν/μιο Πειραιά κα **Αριστέα Σινανιώτη Μαρούδη**, ο **Γενικός Γραμματέας του ΔΣΠ κος Χρήστος Ηλιάδης**, ο ταμίας του ΔΣΠ κος **Λάζαρος Γιατράκος**, συνάδελφοι μέλη του ΔΣΠ και φοιτητές του **κ. Πιτσιρίκου** από το Παν/μιο Πειραιά.

Ο κος **Πιτσιρίκος** ξεκίνησε με μια σύντομη Ιστορική αναδρομή στον θεσμό της Αγωγής Διάρρηξης Καταδολιευτικής Απαλλοτρίωσης και στη συνέχεια προέβη σε μια διεξοδική συγκριτική αντιπαραβολή της καταδολίευσης δανειστών προς άλλους συγγενείς θεσμούς του Αστικού και Εμπορικού δικαίου, όπως προς την ευθύνη λόγω μεταβίβασης περιουσίας ή επιχείρησης (ΑΚ479), την εικονικό-

τητα (ΑΚ138), την ακυρότητα δικαιοπραξίας λόγω αντιθέσεως στον νόμο ή στα χρηστά ήθη (ΑΚ174, 178), την ακυρότητα δικαιοπραξίας ως αισχροκερδούς ή καταπλεονεκτικής (ΑΚ179) και προς την πτωχευτική ανάκληση των άρθρων 41-51 του ν.3588/2007 (ΠτωχΚωδ).

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις προϋποθέσεις της αγωγής διάρρηξης δηλαδή στη συντέλεση της απαλλοτρίωσης, στον δόλο του απαλλοτριούντος οφειλέτη, στη γνώση του δόλου του οφειλέτη από τον τρίτο προς όν η καταδολιευτική μεταβίβαση και στην επελθούσα βλάβη του δανειστή λόγω ανεπάρκειας της λοιπής πειρουσίας του οφειλέτη προς ικανοποίηση των απαιτήσεών του. Ιδιαίτερα αναλυτικός ήταν ο Εισηγητής στην ανάπτυξη των συγκρουόμενων απόψεων για το ενδιαφέρον στην πράξη ζήτημα της υπαγωγής της Γονικής Παροχής της ΑΚ1509 στην έννοια της καταδολιευτικής πράξης και για τη νομική της φύση ως επαχθούς ή χαριστικής δικαιοπραξίας, στον απαιτούμενο βαθμό του δόλου του οφειλέτη, καθώς και στην πλήρωση της έννοιας της **“αφερεγγυότητας”** του καταδολιευτικά απαλλοτριούντος οφειλέτη αντικειμένου μη χρηματικής απαιτήσεως κατ’ είδος ή απαιτήσεως για καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως (ΚΠολΔ949).

Στο Β’ Μέρος της Εισήγησής του ο κος **Πιτσιρίκος** προέβη στην προσέγγιση του θεσμού από τη σκοπιά του δικονομικού δικαίου εκκινώντας από το αμφισβητούμενο ζήτημα ποιος είναι ο παθητικά νομιμοποιούμενος στην αγωγή διάρρηξης και ποιες είναι οι έννομες συνέπειες της απόφασης που απαγγέλλει τη διάρρηξη, με βάση τις υποστηριζόμενες θεωρίες πριν τον ν.2298/95, δηλαδή την ενοχική θεωρία, την εμπράγματα θεωρία, τη θεωρία της υπεγγυότητας και τη θεωρία της μη αντιταξιμότητας.

Μετά τον ν.2298/95 κρατούσα κατά τον Εισηγητή είναι η **θεωρία της μη αντιταξιμότητας** σύμφωνα με την οποία, κατ' ακριβή απόδοση της ανάπτυξης του Εισηγητή, «... λαμβάνει χώρα μια (*lato sensu*) **“σχετική ακύρωση”** της απαλλοτριωτικής πράξης, μη ταυτιζόμενη πάντως με την υπό κλασσική έννοια **σχετική ακυρότητα**, αλλά με την ακόλουθη έννοια:

Η διάρρηξη της καταδολιευτικής απαλλοτρίωσης έχει *ex lege* άμεση ενέργεια συνιστάμενη στην αυτοδίκαια επερχόμενη “μη αντιταξιμότητα” του δικαιώματος του τρίτου έναντι των αναφερόμενων στην ΚΠολΔ936§3 προσώπων και δεν γεννά πλέον ενοχική υποχρέωση αναμεταβίβασης του αντικειμένου της απαλλοτρίωσης (κατά τα υποστηριζόμενα από την ενοχική θεωρία). Η απαγγέλουσα τη διάρρηξη (τέλεσιδικη) δικαστική απόφαση, ως διαπλαστική, δημιουργεί (“διαπλάσσει”) απέναντι στον ενάγοντα δανειστή **τη νομική κατάσταση της μη αντιταξιμότητας**, ώστε να μπορεί αυτός να **επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση** στο αντικείμενο της απαλλοτριώσεως **άμεσα**, σαν να εξακολουθεί το αντικείμενο αυτό να βρίσκεται στην περιουσία του οφειλέτη. Ο τρίτος προς τον οποίο έγινε η απαλλοτρίωση, αν και παραμένει κύριος του απαλλοτριωθέντος στις σχέσεις του προς τον οφειλέτη, αλλά και προς οποιονδήποτε άλλον, δεν μπορεί να επικαλεσθεί το δικαίωμα κυριότητας που απέκτησε από την εκποιητική δικαιοπραξία έναντι του δανειστή που πέτυχε τη διάρρηξη. Δικονομικά αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να ασκήσει την ανακοπή της ΚΠολΔ936.

Ο κος Πιτσιρίκος ολοκλήρωσε την Αστικού-Δικονομικού Δικαίου προσέγγισή του με την επίδραση του νόμου 2298/95 στο δίκαιο που θα εφαρμοσθεί στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης που απαγγέλλει τη διάρρηξη υπό το πρίσμα των νέων διατάξεων **ΚΠολΔ936§3** “*Τρίτος που απέκτησε το δικαίωμα από τον καθού η εκτέλεση με απαλλοτρίωση που διαρρήχθηκε ως καταδολιευτική κατά τις ΑΚ939επ., δεν μπορεί να αντιτάξει το δικαίωμα αυτό κατά του επισπεύδοντος που πέτυχε τη διάρρηξη ούτε κατά του υπερθεματιστή και των διαδόχων του*”), **ΚΠολΔ953§2 αρ.γ'** “*οι διατάξεις για την κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη εφαρμόζονται και όταν πρόκειται για κινητά που είχαν μετα-*

βιβασθεί από τον οφειλέτη σε τρίτο, εφόσον η κατάσχεση επιβάλλεται από δανειστή που πέτυχε τη διάρρηξη της μεταβίβασης ως καταδολιευτικής”) και **ΚΠολΔ992§1** *εδ.β'* “*αν ακίνητο μεταβιβασθεί από τον οφειλέτη σε τρίτο, κατάσχεται στην περιουσία του οφειλέτη από τον δανειστή που πέτυχε τη διάρρηξη της μεταβίβασης ως καταδολιευτικής κατ' ΑΚ939, αφού η απόφαση που απαγγέλλει τη διάρρηξη σημειωθεί στο περιθώριο της μεταγραφής της απαλλοτριωτικής πράξης*”).

Τέλος, ο Εισηγητής ολοκλήρωσε την παρουσίασή του με το Ποινικό Δίκαιο της καταδολίευσης στο πλαίσιο της νέας ΠΚ397, μετά τον νέο ν.4619/2019, ο οποίος τροποποίησε την παλαιά ΠΚ397 και όρισε δύο διαφορετικές αντικειμενικές υποστάσεις του αδικήματος (στις §§1 και 2 της ΠΚ397) για τις οποίες ορίσθηκε η ίδια ποινή. Αν και Αστικολόγος ο κος Πιτσιρίκος έκανε μια ενδιαφέρουσα δογματική ανάπτυξη **γενικά** των ειδών του δόλου στο Ποινικό Δίκαιο και **ειδικά** των ειδών του δόλου στο αδίκημα της καταδολίευσης: για μεν τους δυνατούς τρόπους τέλεσης αρκεί ο ενδεχόμενος δόλος, ενώ ως προς την “ολική ή μερική ματαίωση της ικανοποίησης του δανειστή” απαιτείται γνώση, οπότε δεν αρκεί ο ενδεχόμενος δόλος (ΠΚ27§2 *εδ.α'*).

Στη συνέχεια ο συντονιστής της συζήτησης και Αντιπροέδρος του ΔΣΠ κος Παναγιώτης Πετρόπουλος έδωσε τον λόγο στους παρευρισκόμενους που επιθυμούσαν να παρέμβουν και ειδικότερα στον κο Χρήστο Γεωργακόπουλο, που με βαθειά γνώση του Αστικού Δικαίου έκανε μια εμπεριστατωμένη παρέμβαση, στον κο Λάζαρο Γιατράκο, στον Πρόεδρο Εφετών κο Ιωάννη Μαρούδη, που με τη δικαστική του πείρα φώτισε τη συζήτηση, σε φοιτητές κλπ.

Μετά τις παρεμβάσεις ο Εισηγητής ευχαρίστησε τους παρευρισκόμενους για την υπομονή και την προσοχή τους στο δύσκολο δογματικό και πρακτικό ζήτημα της καταδολίευσης δανειστών και “υποσχέθηκε σιωπηρά” ότι, όπως και με τις προηγούμενες 6 μονογραφίες του, έτσι και με τη μέλλουσα να δημοσιευθεί για την Καταδολίευση Δανειστών, θα προσπαθήσει να παράσχει μια σημαντική συμβολή στη Νομική Θεωρία και Πράξη του σύγχρονου Αστικού, Δικονομικού και Ποινικού Δικαίου.

Επιμέλεια της **Μαρίας Σταματογιάννη**
Συμβούλου ΔΣΠ

Για τις εργασίες της Φθινοπωρινής Ολομέλειας CCBE (ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ 13/9/2019)

Η Διαρκής Επιτροπή των εθνικών αντιπροσωπειών της CCBE συνήλθε στις 13.09.2019 στην Κοπεγχάγη. Την έναρξη των εργασιών χαιρέτησε η Δανή Επίτροπος Ανταγωνισμού Margrethe Vestager, με μια πολύ ενδιαφέρουσα και επίκαιρη ομιλία για την υπερσυγκέντρωση των προσωπικών δεδομένων που συλλέγουν και διαχειρίζονται οι μεγάλοι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών (Google, Facebook κλπ.) και την ανάγκη θέσπισης κανόνων για την διασφάλιση όχι μόνο του ανταγωνισμού, αλλά και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών στις πληροφορίες που διακινούνται διαδικτυακά.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος CCBE, José de Freitas, αναφέρθηκε στην Ημέρα Ευρωπαίου Δικηγόρου που φέτος θα εορταστεί στις 25 Οκτωβρίου 2019 με θέμα τη νομική βοήθεια των υπό κράτηση προσώπων και κάλεσε τις εθνικές αντιπροσωπείες να γνωστοποιήσουν το πρόγραμμα των τοπικών εκδηλώσεων.

Εξ άλλου στις 25.10.2019 θα λάβει χώρα στη Βαρκελώνη η ημερίδα που συνδιοργανώνει η CCBE με τους Πορτογαλικούς Δικηγορικούς Συλλόγους για την αυτορρύθμιση του δικηγορικού επαγγέλματος και την ποιότητα στην παροχή υπηρεσιών ενώπιον της εφαρμογής της Οδηγίας ΕΕ σχετικά με τον έλεγχο αναλογικότητας πριν από τη θέσπιση νέας νομοθετικής κατοχύρωσης των επαγγελματιών.

Επίσης, στις 27.11.2019 διοργανώνεται στις Βρυξέλλες η ημερίδα για τον Εκσυγχρονισμό του Ευρωπαϊκού Εταιρικού Δικαίου με την επιστημονική υποστήριξη της Επιτροπής Εταιρικού Δικαίου (στην οποία προεδρεύει η Δικηγόρος ΔΣΠ Αντιγόνη Αλεξανδροπούλου, επίκουρη καθηγήτρια στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Λευκωσίας).

Με πρωτοβουλία του Προέδρου CCBE, τονίστηκε η ανάγκη να ενισχυθεί η επικοινωνιακή στρατηγική τόσο στους ευρωπαίους δικηγόρους όσο και στα ευρωπαϊκά όργανα και παρουσιάστηκε το Σχέδιο Δράσης για το 2020 ώστε να προβληθούν οι δράσεις και να ενισχυθεί το κύρος της CCBE.

Ο 3ος Αντιπρόεδρος, James McGuill, παρουσίασε την απάντηση της CCBE στην έκθεση SATURN της Επιτροπής CEPEJ της ΕΕ για τις καθυστερήσεις στην απονομή δικαιοσύνης. Με την απάντηση αυτή η CCBE αποκαθιστά το ρόλο των δικηγόρων ως εγγυητών των δικαιωμάτων των εντολέων και ως βασικών παραγόντων στην απονομή δικαιοσύνης και στη διασφάλιση του κράτους δικαίου. Στο έγγραφο σχολιάζονται οι απόψεις της Επιτροπής CEPEJ (σύμφωνα με την οποία σημαντικό μερίδιο ευθύνης για την καθυστέρηση στην ολοκλήρωση/επίλυση των υποθέσεων φέρουν οι δικηγόροι με τους διαδικαστικούς και δικονομικούς τους χειρισμούς!) και τονίζεται ότι, ενώ φυσικά είναι προς όφελος όλων των εμπλεκόμενων η ταχύτερη και αποτελεσματικότερη απονομή δικαιοσύνης, ωστόσο οι δικηγόροι ως φέροντες καθήκον πίστης έναντι των εντολέων τους οφείλουν να διαχειρίζονται κάθε υπόθεση χωριστά χωρίς χρονικούς ή άλλους διαδικαστικούς περιορισμούς. Ιδιαίτερη εξ άλλου προσοχή χρειάζεται στην προτεινόμενη επιβολή «προστίμου» από το δικαστήριο στον διάδικο που κρίνεται ότι απέτρεψε τη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς ή ότι καθυστέρησε την εκδίκαση της υπόθεσης. Επισημάνθηκε ότι είναι προβληματική η κρίση περί της αποδεκτής ή παρελκυστικής τακτικής του διαδίδου από το Δικαστήριο, δεδομένου ότι η διοίκηση των δικαστηρίων στοχεύει σαφώς στην επιτάχυνση της τελεσιδικίας

και την ελάφρυνση του φόρτου εργασίας των δικαστών. Επίσης, από τη στιγμή που οι δικηγόροι υπόκεινται σε πειθαρχικές κυρώσεις εάν γίνει αναφορά περί κατάχρησης (εκ μέρους των συνηγόρων) των δικονομικών ευχερειών, προτείνεται να υφίσταται παρόμοιος πειθαρχικός έλεγχος για τις εισαγγελικές αρχές όταν καθυστερούν με πρόθεση ή αδικαιοδόγητη αμέλεια την διεκπεραίωση της ανάκρισης. Τέλος, τονίστηκε η ανάγκη εξισορρόπησης του εύλογου αιτήματος για ταχεία απονομή της δικαιοσύνης με το απαράβατο δικαίωμα στην ασφάλεια δικαίου, ώστε να εκπληρούνται και οι τρεις πυλώνες του δικανικού συστήματος: ποιότητα, ανεξαρτησία, αποτελεσματικότητα.

Στη συνέχεια, εγκρίθηκε το πρόγραμμα που εκπόνησε η Επιτροπή Πρόσβασης στη Δικαιοσύνη, υπό την προεδρία του επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας, Παναγιώτη Περάκη, από κοινού με την Επιτροπή CEPEJ για την ενημέρωση και κατάρτιση των συνηγόρων στη διαμεσολήβηση.

Ακολούθησε παρουσίαση της νεοσύστατης οργάνωσης «Διεθνές Παρατηρητήριο για τους Δικηγόρους σε Κίνδυνο» (www.protect-lawyers.com) από τον Jacques Bouyssou, που επικεντρώθηκε σε περιπτώσεις στοχευμένων διώξεων δικηγόρων στην Τουρκία, το Καμερούν, τη Λευκορωσία κ.ά. Στο Παρατηρητήριο έχουν ήδη εγγραφεί ως μέλη 30 δικηγορικοί σύλλογοι. Βασικοί στόχοι είναι ο εντοπισμός των δικηγόρων σε κίνδυνο, η ηθική, πνευματική, υλική και οικονομική υποστήριξη (που μπορεί να φτάνει μέχρι τη μετεγκατάσταση σε ασφαλή χώρα), αλλά και η εκπαίδευση των δικηγόρων ώστε να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους.

Ανακοινώθηκαν οι υποψηφιότητες για το Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων CCBE για το 2019 και το σώμα αποφάσισε να απονεμηθεί στους Ιρανοί δικηγόρους Nasrin Sotoudeh, Abdolfattah Soltani, Mohammad Najafi και Amirsalar Davoudi, ως ελάχιστη αναγνώριση για το θάρρος, την αποφασιστικότητα,

τη συνέπεια και την αυταπάρνηση που επιδεικνύουν κατά την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και οι τέσσερις δικηγόροι βρίσκονται στη φυλακή, στερούμενοι της δυνατότητας ανεξάρτητης υπεράσπισης και έχοντας καταδικαστεί υπό συνθήκες καταπάτησης βασικών δικονομικών και ουσιαστικών τους δικαιωμάτων. Η απονομή θα γίνει στην Ολομέλεια CCBE στα τέλη Νοεμβρίου 2019 (Βρυξέλλες).

Με επιμέλεια του Προεδρείου της CCBE απεστάλη επιστολή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με αφορμή της δημοσίευσης του Στρατηγικού Σχεδίου Δράσης της ΕΕ (COM(2019)343 final) για την ενίσχυση του κράτους δικαίου, με την οποία ζητείται να τονιστεί

η ανεξαρτησία των δικηγόρων (και όχι μόνο των δικαστών, ως η αρχική προσέγγιση του Σχεδίου) ως βασικός πυλώνας του κράτους δικαίου για την κατοχύρωση των αρχών της ΕΕ.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Φορολογικού Δικαίου Jacques Taquet ενημέρωσε για την πρόοδο ενσωμάτωσης της 6ης Φορολογικής Οδηγίας (DAC 6 Οδηγία ΕΕ 2018/822 για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτές διασυννοριακές ρυθμίσεις) μέχρι τις 31

Δεκεμβρίου 2019. Ιδιαίτερο προβληματισμό προκαλεί η ενσωμάτωση της διάταξης του ά. 8αβ παρ. 5 και τις συνέπειες που μπορεί να έχει για το δικηγορικό απόρρητο, καθώς και η πρόβλεψη κυρώσεων σε περίπτωση παράλειψης του δικηγόρου που παρέχει τις νομικές συμβουλές να γνωστοποιήσει στον εντολέα ή σε άλλο ενδιαμέσο ότι οφείλουν να γνωστοποιήσουν την δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση πρόβλεψη – δεδομένου ότι για την απεικόνιση του δικηγόρου από την ευθύνη θα πρέπει πιθανότατα να γίνει επίκληση (και επίδειξη) αλληλολογραφίας του με τον εντολέα. Εξ άλλου προβληματίζει ότι η κατοχύρωση υπέρ του δικηγορικού απορρήτου διατυπώνεται ως δυνατότητα του κράτους-μέλους και όχι ως αυτονόητη εξαίρεση από την υποχρέωση γνωστοποίησης, ενώ η ορθότερη (και απλούστερη) προσέγγιση θα ήταν να μετατίθεται η υποχρέωση γνωστοποίησης στον εντολέα. Επαναδιατυπώθηκε σαφώς η άποψη της CCBE που αποκρούει την υποχρέωση αναφοράς εκ μέρους του δικηγόρου, ως μέτρο που κάμπει το δικηγορικό απόρρητο (ά. 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ά. 7 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ σε συνδ. με τα ά. 52-53 του ίδιου Χάρτη), χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις αναγκαιότητας

και αναλογικότητας.

Παρεμφερείς είναι οι ανησυχίες όσον αφορά την ενσωμάτωση των Οδηγιών για την Καταπολέμηση του Βρώμικου Χρήματος και της Χρηματοδότησης Τρομοκρατών. Οι εθνικές αντιπροσωπείες ενημερώθηκαν για την εκτενή Έκθεση Αξιολόγησης Διακρατικού Κινδύνου της ΕΕ (που καλύπτει 47 τομείς δραστηριοτήτων σε 270 σελίδες), όπου γίνεται μνεία μεταξύ άλλων ότι η εποπτεία των ανεξάρτητων νομικών επαγγελματιών είναι ακόμα αδύνατη ως προς τους ελέγχους, την παροχή οδηγιών, και το επίπεδο αναφορών (ύποπτων συναλλαγών) ιδίως προς την Μονάδα Οικονομικού Εγκλήματος. Και σε άλλα σημεία της έκθεσης ενισχύεται η εντύπωση ότι οι δικηγόροι χρήζουν περαιτέρω κατάρτισης όχι μόνο για να εντοπίζουν πιθανόν ύποπτα σχήματα, αλλά και να κατανοήσουν σε βάθος τις υποχρεώσεις συμμόρφωσης που τους αναλογούν σε σχέση με το κανονιστικό πλαίσιο. Η έκθεση επίσης αναφέρει ότι οι δικηγόροι εφαρμόζουν πλημμελώς τις σχετικές διατάξεις, χαρακτηρίζει το βαθμό επικινδυνότητας για χρησιμοποίηση των δικηγόρων σε δραστηριότητες ML ιδιαίτερα αυξημένο, προτείνει στις εποπτεύουσες αρχές να συνεργάζονται στενότερα με τους υπόχρεους για την επιμόρφωση σε θέματα ML και θέτει το ενδεχόμενο για την ψήφιση Κανονισμού για την ομοιόμορφη εφαρμογή του ρυθμιστικού πλαισίου στα κράτη-μέλη και τη συνεργασία των εποπτικών αρχών.

Η αρμόδια Επιτροπή της CCBE εξουσιοδοτήθηκε να παρακολουθήσει τις εξελίξεις, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις επιπτώσεις εφαρμογής της Οδηγίας σε θέματα επαγγελματικού απορρήτου.

Συνεχίζεται η εκπόνηση του Πρότυπου Κώδικα Δεοντολογίας, με διαρκείς διαβουλεύσεις μεταξύ των εθνικών αντιπροσωπειών, αφού πολλά ζητήματα αποδεικνύονται ακανθώδη και δεν υπάρχει συναίνεση (π.χ. δικηγορικές αμοιβές, για τις οποίες συμφωνήθηκε να μην περιλαμβάνονται στον πρότυπο κώδικα). Έχουν ήδη εγκριθεί τα άρθρα περί του καθήκοντος για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων του εντολέα, της υποχρέωσης συνεχούς κατάρτισης και εξειδίκευσης, της δέουσας επιμέλειας, της αποχής από ποινικά κολλάσιμη ή δόλια συμπεριφορά, της διακριτικής ευχέρειας ως προς την ανάληψη των υποθέσεων, της επικοινωνίας με τους εντολείς. Εκκρεμούν προς συζήτηση και έγκριση οι διατάξεις περί συμμόρφωσης με τις εντολές του εντολέα, η λήψη εντολών (ή και αμοιβής) από τρίτα μέρη, συνεργασίας με τους συνηγούς των αντιδίκων, σχέσεων και υποχρεώσεων με επίδοξους εντολείς, διακράτησης χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων για λογαριασμό του εντολέα, φύλαξης εγγράφων, καθήκοντος αληθείας και επαλήθευσης

των πραγματικών περιστατικών, καταγγελίας της σύμβασης εντολής, επίσχεσης εγγράφων, ενημέρωσης για ύπαρξη νομικής βοήθειας, κράτησης εντολών, εντολών με μειωμένο καταλογισμό ή ανηλίκων, μεταβίβασης δικηγορικού γραφείου/πελατολογίου. Η συζήτηση των εκκρεμών θεμάτων θα γίνει στους επόμενους μήνες και ο Πρότυπος ΚΔ αναμένεται να τεθεί προς έγκριση από την Ολομέλεια CCBE τον Νοέμβριο 2020.

Η Ομάδα Εργασίας για την Ποιότητα των Δικηγορικών Υπηρεσιών διατύπωσε τις επιφυλάξεις της για τα κριτήρια (και ως εκ τούτου και τα πορίσματα) της έρευνας που διεξήγε η ΕΕ για τις πρόσφατες νομοθετικές αλλαγές στον τομέα της ποιότητας των παρόχων υπηρεσιών, με παράδειγμα τις νομικές υπηρεσίες στην Πολωνία. Ένας από τους κύριους στόχους της έρευνας ήταν η ανάλυση της δικηγορικής αγοράς στην Πολωνία, ο προσδιορισμός δεικτών ποιότητας και η συλλογή στοιχείων για την αξιολόγηση των μεταρρυθμίσεων σε επίπεδο ενωσιακής νομοθεσίας. Η ομάδα εργασίας (σε συνεργασία με την αντιπροσωπεία της Πολωνίας) διαπίστωσε αρκετές αναντιστοιχίες και μεθοδολογικά σφάλματα, και απέστειλε σχετική επιστολή στην ΕΕ. Οι βασικές ενστάσεις αφορούν ότι: (α) η έρευνα εστίασε στην ικανοποίηση των εντολέων (consumersatisfaction), αλλόυστερεί σε επίπεδο αξιολόγησης της ποιότητας των παρεχόμενων νομικών υπηρεσιών, (β) ο δείκτης των πειθαρχικών υποθέσεων δεν θα έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη, γιατί υπολαμβάνεται ότι ο εντολέας είναι σε θέση να κρίνει πότε οι νομικές υπηρεσίες παρέχονται πλημμελώς (οπότε προσφεύγει πειθαρχικά), ενώ στην πραγματικότητα λόγω του εξειδικευμένου αντικειμένου υπάρχει ασυμμετρία πληροφόρησης και λόγω του εξειδικευμένου αντικειμένου η πειθαρχική δίωξη δεν μπορεί να οδηγήσει σε κρίση περί ποιότητας, (γ) επίσης όσον αφορά το σκέλος της έρευνας που αφορά τη γνώμη των και πάλη δέον όπως αξιολογηθεί με επιφύλαξη, δεδομένου ότι απαντήσεις έδωσαν μόλις 60 από τους 1000 ερωτηθέντες δικαστές. Ο κύριος λόγος ανησυχίας της CCBE αφορά τυχόν νομοθετικές πρωτοβουλίες που μπορεί να εκκινήσουν από τα πορίσματα της εν λόγω έρευνας, ενώ στην πραγματικότητα εδράζεται σε σαθρές παραδοχές και μεθοδολογία.

Η Επιτροπή PECO (Κεντρική & Ανατολική Ευρώπη) προτίθεται να κατάρτισει ερωτηματολόγιο για τον τρόπο διεξαγωγής των δικηγορικών εκλογών στους συλλόγους μέλη της CCBE με σκοπό την ενημέρωση των υπό ένταξη δικηγορικών συλλόγων. Επίκειται αποστολή αντιπροσωπείας στο CCBE στο Αζερμπαϊτζάν για να ενημερωθεί για το καθεστώς των εκεί δικηγόρων – πολλά μέλη διατύπωσαν επιφυλάξεις για την πρόοδο του κράτους δικαίου στη χώρα.

Στη διαρκή σύνοδο του CCBE στην Κοπεγχάγη (13.09.2019) απηύθυνε χαιρετισμό η Δανέζα Επίτροπος Ανταγωνισμού και ήδη Εκτελεστική Αντιπρόεδρος της Επιτροπής για την προσαρμογή στην Ψηφιακή Εποχή, Margrethe Vestager. Η εισήγηση της MV κινήθηκε γύρω από τις προκλήσεις που θέτει η αναπόφευκτη έκθεση όλων μας ανεξαιρέτως στα ψηφιακά περιβάλλοντα (ΜΚΔ, ψηφιακές αγορές, συλλογή δεδομένων) και πώς η Ευρώπη θα εξασφαλίσει ότι η αλληλεπίδραση με τον ψηφιακό κόσμο θα γίνεται με ασφάλεια και επί ίσοις όροις.

Στην εισαγωγή της η Επίτροπος αναφέρθηκε στη σημασία που έχει η κατοχύρωση και ενδυνάμωση των αρχών του κράτους δικαίου στη μεταπολεμική ευρωπαϊκή ευημερία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τα θεμέλιά της στην υπεροχή του νόμου και την εφαρμογή των κανόνων δικαίου σε όλους. Το κράτος δικαίου είναι η απόδειξη της δέσμευσης των ευρωπαϊκών κρατών να μην κατακυλλήσουν στη βία και την τυραννία του πρώτου μισού του 20ου αιώνα.

Είναι η δέσμευση ότι οι νόμοι προστατεύουν τους πάντες όχι μόνο τους πλουσιότερους και τους ισχυρότερους. Και παρέχει στους πολίτες την ασφάλεια να διάγουν τη ζωή τους με τον τρόπο που εκείνοι κρίνουν καλύτερο γι' αυτούς. Εξήρε στη συνέχεια το ρόλο των δικηγόρων, που πραγματώνουν το κράτος δικαίου. Είμαστε εμείς οι δικηγόροι που διασφαλίζουμε ότι οι κανόνες δικαίου θα γίνουν σεβαστοί, ακόμα κι όταν κάποιοι ενοχλούνται ή ζητούν εξαιρέσεις. Ευχαρίστησε τους Ευρωπαίους δικηγόρους για την τήρηση της δεοντολογίας και την προσήλωσή τους στην ανεξαρτησία των δικηγόρων, την οποία διαφυλάσσουν με κάθε κόστος.

Στο σημείο αυτό παραλλήλισε την αυτοδέσμευση των δικηγόρων με ισχυρούς δεοντολογικούς κανόνες με τους κανόνες που θα πρέπει να εφαρμόζονται στους φορείς νέων μορφών δύναμης και επιρροής και ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις μας φέρνουν πλέον προ κοινωνικών καταστάσεων που πρέπει να αντιμετωπίζονται με σύνεση και ενάργεια από το νομοθέτη.

Έτσι αναφέρθηκε στην μετάβαση στην ψηφιακή εποχή που διεισδύει σε κάθε τομέα της ζωής μας. Έχουμε πλέον νέους τρόπους να επικοινωνούμε με τους φίλους μας, να ενημερωνόμαστε, να αποκτάμε γνώσεις, να καταναλώνουμε αγαθά. Και οι αλλαγές αυτές έχουν προσδώσει νέο είδος δύναμης σε κάποιες ψηφιακές επιχειρήσεις, ώστε να αποκτούν καθοριστική ισχύ στην καθημερινότητά μας. Οι ψηφιακές πλατφόρμες μας προσφέρουν ανυπολόγιστες ευκαιρίες αλληλεπίδρασης. Αλλά θα πρέπει οι ευκαιρίες αυτές να διυλίζονται, ώστε να μπορούμε να βρούμε το προϊόν ή την υπηρεσία που θέλουμε ή την πληροφορία που χρειαζόμαστε. Και οι ψηφιακές πλατφόρμες που μας βοηθούν να το κάνουμε αυτό (π.χ. μηχανές αναζήτησης, μέσα κοινωνικής δικτύωσης, διαδικτυακές αγορές) μπορεί να αποκτήσουν δυσανάλογη δύναμη ελέγχοντας την πρόσβασή μας στα αγαθά της ψηφιακής εποχής.

Πλέον βασιζόμαστε στις πλατφόρμες αυτές ως το παράθυρό μας στον ψηφιακό κόσμο. Και έτσι τους παραχωρούμε τη δυνατότητα να αποφασίζουν τι βλέπουμε στον κόσμο αυτό. Οι επιλογές τους, για το ποιες ιστοσελίδες και ποιες εταιρείες κατατάσσονται στις πρώτες θέσεις των αποτελεσμάτων τους και ποιες έπονται, διαμορφώνουν την αντίληψή μας για το τι υπάρχει στον ψηφιακό κόσμο. Έχει διαπιστωθεί ότι το 95% των επιλογών που «κλικάρουμε» βρίσκονται στην πρώτη σελίδα των αποτελεσμάτων της μηχανής αναζήτησης της Google, ενώ από τη 2η σελίδα κλικάρουμε μόλις το 1%. Υπάρχει, επομένως, διάχυτη η ανησυχία για το πώς το «φιλτράρισμα» αυτό επιδρά στην αντίληψή μας για την αλήθεια και την πραγματικότητα. Πολύ συχνά είναι πολύ δύσκολο, έως αδύνατο, να γνωρίζουμε τι παραλείπεται από τα αποτελέσματα των αναζητήσεων και γιατί. Οστούσο γνωρίζουμε, γιατί το έχουμε δει να συμβαίνει, ότι πολλές φορές οι πλατφόρμες χρησιμοποιούν αυτή τη δύναμη με τρόπο που να ευνοεί τα δικά τους οικονομικά συμφέροντα. Αυτό μπορεί να συμβαίνει επί παραδείγματι όταν οι πλατφόρμες δεν είναι μόνο μηχανές αναζήτησης αλλά παράλληλα συναγωνίζονται με άλλες εταιρείες που βασίζονται στις ίδιες πλατφόρμες για να προωθήσουν τις επιχειρήσεις τους. Όταν δηλαδή οι πλατφόρμες είναι ταυτόχρονα παίκτες και διαιτητές. Στις περιπτώσεις αυτές είναι μεγάλος ο πειρασμός να αλληλωθούν οι αλγόριθμοι που χρησιμοποιούν οι πλατφόρμες ώστε να προβάλουν περισσότερο τις δικές τους υπηρεσίες από αυτές των ανταγωνιστών. Κι όταν αυτό συμβαίνει, στο τέλος ο καταναλωτής πληρώνει το τίμημα. Καθώς παρακωλύεται ο ανταγωνισμός, μπορεί να περιορίζονται οι επιλογές του και να περιορίζεται η πρόσβασή του στις καινοτομίες που μπορεί να προσφέρουν άλλοι πάροχοι.

Για το λόγο αυτό πριν από δυο χρόνια η ΕΕ επέβαλε πρόστιμο 2δισ στην Google επειδή καταχράστηκε την μηχανή αναζήτησης ώστε να αποδυναμώσει τους ανταγωνιστές της κατά την σύγκριση τιμών. Κι αυτή η απόφαση δεν θα είναι μεμονωμένη, αλλά η ΕΕ είναι αποφασισμένη να παρακολουθεί στενά τους τρόπους με τους οποίους οι ψηφιακές πλατφόρμες χρησιμοποιούν την πρωτοκαθεδρία τους, όπως αυτήν την περίοδο εξετάζει εάν η Google χρησιμοποιεί την πλατφόρμα της για να προωθήσει τη

δική της πλατφόρμα εξεύρεσης εργασίας Google for Jobs.

Λόγω της υπέρμετρης δύναμης και του κεντρικού ρόλου που παίζουν στις ψηφιακές μας διαδρομές, οι ψηφιακές πλατφόρμες μπορούν να επηρεάζουν άρδην όλο το ψηφιακό γίγνεσθαι.

Ως καταναλωτές γνωρίζουμε ότι όταν συναινούμε στην πρόσβαση στις πλατφόρμες αυτές, δίνουμε την άδειά μας για τη συλλογή και επεξεργασία των δεδομένων μας. Αλλά δεν καταλαβαίνουμε πάντα πόσο αδηφάγες είναι οι πλατφόρμες αυτές στη συλλογή προσωπικών μας δεδομένων. Στην πραγματικότητα, όσο εξετάζει κανείς τη λειτουργία τους, τόσο περισσότερο αντιλαμβάνεται ότι η συλλογή τεράστιου όγκου δεδομένων βρίσκεται στην καρδιά των επιχειρηματικών τους μοντέλων, αφού στην πραγματικότητα η κύρια αποστολή τους είναι η συλλογή δεδομένων. Κι αυτό γιατί στον ψηφιακό κόσμο οι πληροφορίες, τα δεδομένα, προσλαμβάνουν ανυπολόγιστη αξία. Επιτρέπουν τον ανταγωνισμό των εταιρειών που βρίσκουν νέους τρόπους περικλήσης των δαπανών τους και κατανοούν εμβριθέστερα τις ανάγκες των πελατών τους. Τα δεδομένα είναι η πρώτη ύλη που εκπαιδεύει τις εφαρμογές ΤΝ να λαμβάνουν καλύτερες αποφάσεις πιο γρήγορα από τον άνθρωπο. Και πάνω απ' όλα επιτρέπουν στον συλλέκτη των δεδομένων να είναι πιο αποτελεσματικός στην στόχευση της διαδικτυακής διαφήμισης, διάσταση που ίσως είναι η πιο σημαντική. Δεν είναι σίγουρα τυχαίο που οι δύο μεγαλύτεροι συλλέκτες δεδομένων, η Google και η Facebook, είναι και οι ηγέτες της ψηφιακής διαφήμισης, με αποτέλεσμα να εισπράττουν στις ΗΠΑ το 60% της διαφημιστικής δαπάνης. Έτσι, με όλους τους παραπάνω τρόπους, οι ψηφιακές πλατφόρμες έχουν ακόμα μεγαλύτερη δύναμη απ' όσο με την πρώτη ματιά νομίζουμε. Κι οι πλατφόρμες αυτές μπορούν να γίνουν ακόμη πιο ισχυρές, γιατί δεν είναι μόνο το τεράστιο εύρος των δραστηριοτήτων που καλύπτουν, αλλά και ο έλεγχος επί των δεδομένων που συλλέγουν και επεξεργάζονται.

Στο σημείο αυτό η Επίτροπος τόνισε ότι οι ευρωπαϊκοί θεσμοί οφείλουν να επαγρυπνούν και να παρακολουθούν τις μεθόδους συλλογής πληροφοριών αλλά και τη χρήση των πληροφορικών αυτών, αλλά και να είναι έτοιμοι να λάβουν μέτρα

κάθε φορά που διαπιστώνεται ότι η επεξεργασία των δεδομένων αυτών πλήττει τον ανταγωνισμό και τους ευρωπαίους καταναλωτές. Διευκρίνισε ότι η νομοθεσία περί ανταγωνισμού είναι μεν απαραίτητη γιατί εξυπηρετεί το γενικό συμφέρον των καταναλωτών και εξασφαλίζει ότι οι αγορές λειτουργούν για τον καταναλωτή (και όχι το αντίστροφο) και ότι οι επιχειρήσεις αφουγκράζονται τα αιτήματα του κοινού για χαμηλότερες τιμές, περισσότερη καινοτομία, τεχνολογίες και προϊόντα φιλικότερα προς το περιβάλλον, μεγαλύτερη προστασία της ιδιωτικής ζωής. Ωστόσο δεν είναι πανάκεια, γιατί οι κανόνες του ανταγωνισμού εξασφαλίζουν μόνο τους όρους του παιχνιδιού εξισορροπώντας τη διαπραγματευτική δύναμη των μερών, αλλά δεν καθορίζουν ποια θα είναι η τελική συμφωνία. Επομένως, είναι διαφορετικό ζήτημα αν η κοινωνία μας θέλει να παρεμβαίνει στην ουσία των συμβάσεων θέτοντας κριτήρια για το τι είναι αποδεκτό και τι όχι (π.χ. περιβαλλοντικές προϋποθέσεις, συνθήκες εργασίας, προστασία του καταναλωτή). Στην περίπτωση αυτή χρειαζόμαστε ρυθμιστικό πλαίσιο (regulation), γιατί αυτό εκφράζει την πεποίθηση της πολιτείας ως προς την ποιότητα των εκάστοτε συμβάσεων.

Κι αν οι πλατφόρμες κάνουν κατάχρηση του ελέγχου που έχουν όσον αφορά την πρόσβασή μας στον ψηφιακό κόσμο, τότε οι αρμόδιες αρχές για την προστασία του ανταγωνισμού μπορούν να λάβουν μέτρα, όπως έγινε στην περίπτωση της Google Shopping.

Αυτή όμως είναι μόνο μία πτυχή του προβλήματος, γιατί όταν οι πλατφόρμες επεξεργάζονται κατά το δοκούν τα δεδομένα στα οποία μας δίνουν πρόσβαση, τότε χειραγωγούν την ίδια την αντίληψή μας για τον κόσμο γύρω μας. Θα είναι πράγματι δύσκολο να κάνουμε οποιαδήποτε επιλογή (πόσο μάλλον «σωστή»), αν δεν εμπιστευόμαστε τα δεδομένα. Και η ανασφάλεια αυτή μπορεί να αποβεί μοιραία όχι μόνο για τη λειτουργία των αγορών αλλά και για την ίδια τη δημοκρατία.

Προ μηνών το ΕΚ και το ΕΣ υιοθέτησαν τον Κανονισμό 2019/1150 (για την προώθηση της δίκαιης μεταχείρισης και της διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες διαδικτυακών υπηρεσιών διαμεσολάβησης) και π.χ. εφεξής οι πλατφόρμες θα πρέπει να εξηγούν τα κριτήρια που χρησιμοποιούν

για την κατάταξη διαφόρων παρόχων. Η Επίτροπος θεωρεί ότι αυτό είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα όσον αφορά τη διαφάνεια που χρειαζόμαστε για να γίνεται ανεκτή η υπέρμετρη ισχύς των διαδικτυακών ενδιαμέσων. Παράλληλα πρέπει να δοθεί έμφαση στην συλλογή/επεξεργασία των δεδομένων, γιατί στις μέρες μας τα δεδομένα είναι τα κλειδιά για την κατανόηση του κόσμου, κυρίως του τρόπου που οι άνθρωποι διαμορφώνουν άποψη και ενεργούν. Κι όσο πιο πολύ κατανοείς κάτι, τόσο περισσότερο και αποτελεσματικότερα μπορείς να το ελέγχεις. Έτσι όταν λίγες εταιρείες ελέγχουν πληθώρα δεδομένων για εμάς, τότε αυτό μπορεί να σημαίνει ότι μπορούν να επηρεάσουν και τις επιλογές που κάνουμε.

Οι κανόνες GDPR ήδη κατοχυρώνουν τους ευρωπαίους όσον αφορά τον έλεγχο των προσωπικών τους δεδομένων. Μας επιτρέπουν να οριοθετήσουμε πώς θα διαχειριστούν οι εταιρείες τα δεδομένα μας, αλλά δεν μας κατοχυρώνουν από το πώς μπορεί να χρησιμοποιηθούν τα δεδομένα τρίτων ώστε να εξαχθούν συμπεράσματα για εμάς ή για να πληγεί η δημοκρατία. Ίσως, λοιπόν, να χρειαζόμαστε γενικότερους κανόνες ώστε να εξασφαλίσουμε ότι η επεξεργασία κάθε είδους δεδομένων δεν θα αντιβαίνει σε θεμελιώδεις αξίες της κοινωνίας μας.

Το καινούργιο κανονιστικό πλαίσιο δε σημαίνει ότι χάνουμε την εμπιστοσύνη μας στη λειτουργία των αγορών. Ωστόσο πρέπει να θυμόμαστε ότι οι αγορές υφίστανται για να εξυπηρετούν τους καταναλωτές και όχι το αντίστροφο. Ως κοινωνία έχουμε απόλυτα το δικαίωμα να καθορίζουμε τις βασικές αρχές στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνονται οι αγορές. Και μ' αυτό δεν αμφισβητούμε την ψηφιακή τεχνολογία, αντίθετα υποβοηθούμε την κοινωνία να επωφεληθεί από τις απίστευτες δυνατότητες και ευκαιρίες της ψηφιακής διάστασης, επειδή η θέσπιση αποτελεσματικών κανόνων καλλιεργεί στους πολίτες την εμπιστοσύνη ότι οι ψηφιακές επιχειρήσεις (διαδικτυακοί ενδιαμέσοι) εμπορεύονται με μεθόδους δίκαιες και διαφανείς. Κι αυτό είναι που χρειάζονται οι άνθρωποι, για να εμπιστευτούν τις ψηφιακές πλατφόρμες και να ξεκλειδώσουν το απίστευτο δυναμικό που προσφέρει η τεχνολογία.

Απόστολος Κόντος,
Πρόεδρος Σ.Ν.Α.Δ.Π.
Δικηγόρος -Διαπιστευμένος διαμεσολαβητής

Στοιχεία επικοινωνίας με το Σύλλογο
Facebook:
ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ
Email: snadpeir@gmail.com

Αγαπητοί συνάδελφοι/ισες και φίλοι/ες
Όλα τα ταξίδια κάποια στιγμή φτάνουν στο τέλος τους. Δεν μπορούσα να φανταστώ πως θα μου ήταν τόσο δύσκολο να γράψω μια αποχαιρετιστήρια επιστολή σε όλους τους φίλους και τα μέλη του Συλλόγου, που είχα την τιμή να εκπροσωπώ με την ιδιότητα του προέδρου για δύο συνεχόμενες θητείες. Σφίγγοντας το χέρι στα μέλη του ΔΣ που συνεργαστήκαμε όλα αυτά τα χρόνια θέλω παράλληλα να ευχαριστήσω καθέναν και καθενιά συνάδελφο που στάθηκε όλο αυτό το διάστημα δίπλα στις δράσεις του Συλλόγου.

Η προσπάθεια μας εξαρχής επικεντρώθηκε στην επισήμανση και επίλυση των δομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει κάθε νέα και νέος συνάδελφος. Αναδείξαμε πως οι συνθήκες εργασίας που επικρατούν στο κλάδο μας παραπέμπουν σε εργασιακό μεσαίωνα. Καμία κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων, μισθοί πείνας, ανύπαρκτο ωράριο, υπερεκμετάλλευση του νέου και της νέας συναδέλφου συμπληρώνουν του παζλ της απασχόλησης σε δικηγορικές εταιρείες.

Δε διστάσαμε να διασταυρώσουμε τα ξίφη μας με τον κ. πρόεδρο της ολομέλειας των Δικηγοριών Συλλόγων και να ζητήσουμε εμφαντικά από το Σύλλογο Πειραιώς να τεθεί θέμα κατοχύρωσης ελάχιστης αμοιβής για κάθε ασκούμενο δικηγόρο και διασφάλισης καταβολής της. Η πρόταση μας ρεαλιστική και εφαρμόσιμη: Καταβολή αμοιβής τουλάχιστον ύψους 580,00€ από το Δικηγόρο- εργοδότη στο Δικηγορικό Σύλλογο, όπου αυτόματα θα αποδίδεται στον εργαζόμενο-ασκούμενο Δικηγόρο. Παράλληλα, προτείναμε την παροχή φορολογικών κινήτρων και ενισχύσεων από τον ΟΑΕΔ (όπου άλλωστε καταβάλλουμε εισφορές) υπέρ των Συναδέλφων που απασχολούν δικηγόρους κατά την πραγματοποίηση της άσκησής τους.

Την ίδια επιμονή επιδείξαμε απέναντι στον ευτελισμό που βιώνουν οι συνάδελφοι που με υψηλό αίσημα ευθύνης αναλαμβάνουν υποθέσεις νομικής αρωγής. Απευθυνόμενοι στις αρμόδιες Υπηρεσίες πείσαμε για την επιτάχυνση των διαδικασιών για την πληρωμή εκ μέρους του ΤΑΧΔΙΚ των ενταλημάτων, για την καταβολή αξιοπρεπών αμοιβών και φυσικά για την κατάργηση των εξόδων/χαρτοσήμων που

απαιτούνται κατά την αίτηση πληρωμής τους. Παράλληλα, με γνώμονα την οικονομική ελάφρυνση των συναδέλφων μας αλλιά και με σεβασμό στις ανάγκες του Δικηγορικού μας Συλλόγου αιτηθήκαμε, προτείναμε και πετύχαμε τη μείωση του ετήσιου τέλους για την ανανέωση των ταυτοτήτων.

Αντίστοιχα, κατόπιν αίτησής μας στο ΔΣ του Δικηγορικού μας Συλλόγου η διενέργεια επιμορφωτικών σεμιναρίων αναφορικά με την εφαρμογή του Κανονισμού 679/2016 της Ε.Ε. (GDPR) από τον ΔΣΠ με έκπτωση για τους νέους δικηγόρους Πειραιά.

Στην κατεύθυνση αυτή, αιτηθήκαμε την παροχή εκπτώσεως για τα μέλη του Συλλόγου των Νέων κι Ασκούμενων Δικηγόρων Πειραιά για τα προγράμματα του ΚΕΔΙΠ. Εκτιμούμε πως ο ως άνω Φορέας αποτελεί επένδυση του Δικηγορικού μας Συλλόγου προερχόμενη από τα κεφάλαια των δικηγόρων του Πειραιά κι επιμένουμε να θεωρούμε πως η παροχή έκπτωσης

Συζήτηση με τον πρόεδρο της Ολομέλειας στην ΕΡΤ

για τα μέλη του Συλλόγου των Νέων κι Ασκούμενων συναδέλφων μας μόνο θετικά θα πρέπει να κριθεί.

Απέναντι στη Διοίκηση χρειάστηκε πλειστάκινα επισημάνουμε το αυτονόητο. Στην προκήρυξη του διαγωνισμού για την πλήρωση των θέσεων στα Δικαστήρια της χώρας φροντίσαμε να πιέσουμε το Υπουργείο για την επιπλέον μοριοδότηση των υποψηφίων που είχαν ολοκληρώσει τις σπουδές τους και ήταν κάτοχοι πτυχίων νομικής

Συνεχίζοντας το δρόμο της εξωστρέφειας, ο Σύλλογος μας έδωσε πολλή αλκή στο «παρόν» στις Γενικές

Συνελεύσεις του ΔΣΠ, σε Νομικά Συνέδρια ακόμη και στα Μ.Μ.Ε. περιγράφοντας χωρίς στρογγυλήματα τις συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα που βιώνει κάθε νέος συνάδελφος και τα δομικά προβλήματα του κλάδου εν γένει. Η επιβολή του Φ.Π.Α., η κατάργηση του αφορολογήτου, η προκαταβολή φόρων, τα τέλη επιτηδεύματος, οι ασφαλιστικές εισφορές, η απομείωση της Δικηγορικής ύλης, οι συνθήκες απονομής της Δικαιοσύνης, οι τροποποιήσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σε βάρος της λαϊκής οικογένειας, η τριχοτόμηση του Πρωτοδικείου Αθηνών και η καθυστέρηση στην ολοκλήρωση του Δικαστικού Μεγάρου στην πόλη μας, βρήκαν το Σύλλογο μας εμφαντικά και σε κάθε τόνο απέναντι τους.

Την ίδια επιμονή επιδείξαμε και στα εσωτερικά του Συλλόγου μας. Σε αγαστή συνεργασία με την συντακτική ομάδα της Δικηγορικής Επικαιρότητας πετύχαμε την επανέκδοση του «Παρίσταμαι» με την ενσωμάτωσή του στην απαιτητική μα κυρίως φιλόξενη έκδοσή της. Παράλληλα, με συνετή διαχείριση και σεβόμενοι την δυσπραγία που επικρατεί στο δικηγορικό σώμα καταφέραμε ν' αυξήσουμε το αποθεματικό του ταμείου μας δίχως να αναληθούμε σε ανούσιες εκδηλώσεις ενώ ταυτόχρονα πετύχαμε την παροχή εκπτώσεων σε επιστημονικές εκδόσεις και βάσεις δεδομένων για τα μέλη μας.

Σε θεσμικό επίπεδο, ο Σύλλογος μας φρόντισε να είναι παρών και συνδιαμορφωτής κάθε προσπάθειας για τη συνεργασία με τις υπόλοιπες ενώσεις Νέων κι Ασκούμενων συναδέλφων της χώρας. Καρπός των προσπαθειών αυτών φάνηκε πως ήταν η ίδρυση πανελλαδικού συντονιστικού οργάνου με τη συμμετοχή των Ενώσεων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, ευελπιστώντας για την περαιτέρω και ουσιαστική αξιοποίησή του.

Οφείλουμε ωστόσο να θέσουμε πρώτα στους εαυτούς μας το ερώτημα, μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι απ' όλη τα παραπάνω; Ας απαντήσουμε με παρηρησία: περήφανοι ΝΑΙ, ικανοποιημένοι ΟΧΙ!!!

Εξίσου ουσιαστική και Δημόσια οφείλει να είναι και η αυτοκριτική μας. Παρά τις προσπάθειες μας, ο Σύλλογος μας δεν πέτυχε να σπάσει στην πράξη την απομάκρυνση των συναδέλφων από μαζικές διαδικασίες ώστε να συσπειρώσει στην αντίθετη κατεύθυνση ενεργά και δραστήρια μέλη. Δεν πετύχαμε να φέρουμε στη καθημερινότητα του Νέου κι Ασκού-

μενου Συναδέλφου το ενδιαφέρον για τις δραστηριότητες του Συλλόγου με αποτέλεσμα να μην αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που μπορεί να μας προσφέρει. Ούτως, δεν καταφέραμε να αξιώσουμε αποτελεσματικά και στο βαθμό που επιθυμούσαμε το

σύνολο των αιτημάτων μας ενώ παράλληλα να «εργαλειοποιήσουμε» τη δουλειά μας στο διαδίκτυο (δυνατότητα που μας κληρονόμησε το προηγούμενο ΔΣ) και να έχουμε εντονότερη παρουσία στην έκδοση του περιοδικού της «Δικηγορικής Επικαιρότητας».

Με την ολοκλήρωση της θητείας μας τον επόμενο μήνα θα δρομολογηθούν οι διαδικασίες για τη διενέργεια αρχαιρεσιών για την ανάδειξη του νέου ΔΣ. Αυτονόητη η προτροπή μου σε κάθε νέο και νέα συνάδελφο να μη διστάσει να αγκαλιάσει το Σύλλογο. Δίχως να καληιεργούμε αυταπάτες για τις δυνατότητες του Σ.Ν.Α.Δ.Π., οφείλουμε την ίδια στιγμή να μην υποβαθ-

μίζουμε τη δυναμική που περικλείει. Ας αναλογιστούμε αγαπητοί, πως οι Νέοι κι Ασκούμενοι συνάδελφοι μετρούν εκατοντάδες σε αριθμό και περικλείουν πρόσωπα υψηλού ακαδημαϊκού υπόβαθρου μα και επαγγελματικής δεοντολογίας. Με συντονισμένες δράσεις ο Σύλλογος μας είναι δυνατό να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης για μια σειρά από κατακτήσεις και ανάδειξης των μελών του. Πεδίο δόξης λαμπρό οι εκλογές που θα λάβουν χώρα να μη χρησιμοποιηθούν ως ευκαιρία αυτοπροβολής των συμμετεχόντων αλλά να στοχεύσουν στην ουσιαστική και αντιπροσωπευτική εκπροσώπηση κάθε Νέου κι Ασκούμενου Συναδέλφου μας.

Μια κουβανική παροιμία ορμνεύει «...πρόσεχε που πατάς, τα χνάρια σου μπορεί να ζήσουν περισσότερο από σένα...». Αν μπορώ να μιλήσω εκ μέρους του συνόλου των μελών του ΔΣ, θέλω να υπογραμμίσω πως τα όποια βήματα μας είχαν ως πυξίδα το καλό των νέων και ασκούμενων συναδέλφων μας και μόνον.

Υ.Γ. Αν έπρεπε να φυλάξω μια αγκαλιά, δικαιοματικά ανήκει στον Λεωνίδα Καρδαρά που με τον δικό του ξεχωριστό τρόπο «μου επέβαλε επί της ουσίας» να συμμετάσχω στο Σύλλογο και στον Διονύσιο Πλήσσα, γραμματέα του Συλλόγου, που συνέβαλε τα μέγιστα στο έργο μας.

Δημ. Θέατρο Πειραιά - Ομιλία στην Ένωση Μαχόμενων Ποινικολόγων με θέμα "Η πραγματικότητα των Νέων κι Ασκούμενων Δικηγόρων"

Του **Θωμά Σταμόπουλου**,
Δικηγόρου Πειραιά

Γραφείο Σημάτων

Όψιμα το γραφείο μας ενημερώθηκε από το Γραφείο Σημάτων του Υπουργείου Ανάπτυξης, ότι από κατά την κατάθεση για την καταχώριση σήματος η αρμόδια Υπηρεσία δεν μπορεί, να εκτυπώσει τα στοιχεία που περιέχει το ηλεκτρονικό αποθηκευτικό μέσο (USB), το οποίο καταθέτει ο ενδιαφερόμενος καταθέτης, επειδή δεν διαθέτουν οικονομικά κονδύλια για την αγορά της σχετικής μελάνης.....!!!!

Ο κ. Υπουργός Ανάπτυξης φρονούμε, ότι πρέπει, να ερευνήσει τα παραπάνω, καθώς επίσης να διερευνήσει, εάν υπάρχουν ανάλογα φαινόμενα λόγω ελλείψεως κονδυλίων...

Το ίδιο ποσό δεύτερη φορά

Είναι δυνατό χρεωφειλέτης, να προσλαμβάνεται στην επιχείρηση του πιστωτή του, σαν μισθωτός, καθ' ην στιγμή οφείλει προς αυτόν, να απασχολείται σε αυτή επί ικανό χρονικό διάστημα αμειβόμενος και κατά τον χρόνο της λύσεως της εργασιακής του σχέσεως ο πιστωτής του, να μην έχει εξοφληθεί από αυτόν; Τουλάχιστον για όσους γνωρίζουν από ζωή, αυτό δεν είναι δυνατόν, όμως για Ειρηνοδίκη και Πρωτοδίκη που δίκασαν την συγκεκριμένη υπόθεση στους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, τους οποίους αυτή διήλθε, ήταν δυνατό και ο δυστυχής χρεωφειλέτης, επειδή ο πιστωτής χρησιμοποίησε την Δικαιοσύνη, ως ακούσιο αθέμιτο μέσο, για την ικανοποίηση δοσίων σχεδίων του πέτυχε την έκδοση τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, η οποία υποχρέωσε τον

παραπάνω χρεωφειλέτη, να πληρώσει για δεύτερη φορά το ίδιο ποσό!!!!...

Ο γράφων, ο οποίος χειρίστηκε την συγκεκριμένη υπόθεση και φυσικά όλοι γνωρίζουν, πως, μόνον, οι Δικηγόροι που χειρίζονται τις εισαγόμενες προς δικαστική διάγνωση υποθέσεις, γνωρίζουν απόλυτα την αλήθεια, έμεινε άναυδος από την τεχνική αδυναμία των δικασάντων Δικαστών, να ανεύρουν την αλήθεια.

Αυτό φυσικά οφείλεται σε συναληθακτική απειρία και γι' αυτόν, ακριβώς, τον λόγο η Πολιτεία, αφ' ενός μεν πρέπει, να αλλιάξει το καθεστώς εισαγωγής των Δικαστών και Εισαγγελέων στο δικαστικό σώμα, αφ' ετέρου δε να τους επιμορφώσει ανάλογα, για να μην εμφανίζονται τοιαύτα φαινόμενα αδικίας και ο νοών νοείτο...

Ανασυζητήση υποθέσεως

Παρουσιάσθη εκ νέου φαινόμενο ανασυζητήσεως υποθέσεως στο Πολιτικό Εφετείο Αθηνών, επειδή η δικάσασα Εφέτης συνταξιοδοτήθηκε!!!!.....

Με αφορμή το ανωτέρω δυσάρεστο συμβάν πρέπει, να επισημανθούν τα εξής:

1. Η παραπάνω Εφέτης καθυστέρησε χαρακτηριστικά να εκδώσει την απόφαση της στην συγκεκριμένη υπόθεση και εν τέλει παρέδωσε τον φάκελλο της δικογραφίας, χωρίς να εκδώσει απόφαση, καταδείχναντα κατ' αντικειμενική κρίση —δεν γνωρίζομε το προσωπικό της καθεστώ-, πως δεν ανταποκρίθηκε κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο, τόσο στα θεσμικά της καθήκοντα, όσο και στα καθήκοντά της έναντι των διαδίκων μερών, πράγμα, το

οποίο είναι δυσάρεστο και εκθέτει τον θεσμό της Δικαιοσύνης, πέραν της δυσμενούς εντυπώσεως, η οποία δημιουργείται στους διαδίκους για τα πρόσωπα των Δικηγόρων, οι οποίοι τους εκπροσώπησαν στην συγκεκριμένη περίπτωση.

Με άλλα λόγια η όλη επιδειχθείσα συμπεριφορά της εδημιούργησε πικρία, απορία και κυρίως ανεπίτρεπτη ταλαιπωρία χωρίς να έχει κάποιο κόστος γι' αυτήν, η οποία προκάλεσε το όλο φαινόμενο...

2. Πρέπει, επί τέλους, να αναμορφωθεί ο θεσμός της ανασυζητήσεως κατά ριζικό τρόπο. Ο γράφων έχει συγκεκριμένη πρόταση επ' αυτού.

3. Πρέπει, να ελέγχονται πειθαρχικώς τοιαύτα φαινόμενα, ακόμη, και στην περίπτωση κατά την οποία ο δικάζων, υπαίτιος της προκλήσεως τους, Δικαστής συνταξιοδοτείται.

Αδικοιολόγητο εισπρακτικό μέσο

Αδυνατώ, να αντιληφθώ και εν γένει να κατανοήσω για ποίον λόγο, όταν μια αγωγή εγγράφεται στα βιβλία διεκδικήσεων κατ' άρθρον 220 Κ.Πολ.Δικ. –νυν του οικείου Κτηματολογικού Γραφείου- πρέπει, να εκδίδεται και να συνοποβάλλεται μετ' αυτής παρά του ενδιαφερομένου μέρους και επικυρωμένο αντίγραφο του οικείου κτηματολογικού φύλλου!!!! (ΚΑΕΚ).

Αυτό είναι άξιον απορίας, εάν κάποιος γνωρίζει, πως το οικείο Κτηματολογικό Γραφείο, ούτως ή άλλως, τηρεί αυτό, το ίδιο, το σχετικό κτηματολογικό στοιχείο.

Συνεπώς η γνώμη του γράφοντος είναι, ότι πρόκειται περί ενός αδικοιολόγητου εισπρακτικού μέτρου, το οποίο επιβαρύνει αδικοιολόγητα και με υψηλό κόστος τον πολίτη.

Η Πολιτεία, τι προτίθεται να πράξει σχετικώς;

Δεν πρέπει, να σεβασθεί τα οικονομικά του πολίτη της, ιδίως, κατά το παρόν δυσμενέστατο για τα δημόσια οικονομικά χρονικό σημείο;

Πρέπει, να αναφέρουμε στο αναγνωστικό μας κοινό το οξύ πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζουμε, ως επαγγελματικός κλάδος, με το Τμήμα εκδόσεως αδειών παραμονής και εργασίας της Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς.

Συγκεκριμένα αναφέρομε, ότι το συγκεκριμένο Τμήμα, όχι μόνο, καθυστερεί υπερβολικά στην εξέταση των αιτημάτων, που υποβάλλονται προς αυτό, με αποτέλεσμα οι αλλοδαποί πελάτες των συναδέλφων, απευθυνόμενοι προς αυτούς –που, άλλωστε, να απευθυνθούν, όπως θα επεξηγήσουμε παρακάτω- και μη αντιλαμβανόμενοι την κατάσταση των πραγμάτων –εδώ οι Έλληνες και δεν την αντιλαμβάνονται...!!!!– να ισχυρίζονται, πως δεν εκτελούν ορθά τα καθήκοντα τους...

Ομιλούμε περί τραγελαφικών καταστάσεων, οι οποίες δοξάζουν... και κατ' άλλο τρόπο το ανεπανόληπτο Ελληνικό Δημόσιο...

Σημειωτέον και αυτό πρέπει, να τονισθεί, ιδιαιτέρως, οι οικείοι υπάλληλοι, ως Υπηρεσία, εφαρμόζουν μία ανεπίτρεπτη πολιτική, αρνούμενοι να παρέχουν σε προσωπική βάση πληροφορίες και παραπέμποντες, μόνον, στην ηλεκτρονική υπηρεσιακή ενημέρωση...

Με άλλα λόγια έχουν ανεύρει ένα ευφυή και σύννομο αποτελεσματικό τρόπο χάρις στον οποίο αποφεύγουν τα αυτονόητα για ένα Δημόσιο Υπάλληλο...!!!!

Χαρακτηριστικά ο γράφων αναφέρει, ακόμη, για να καταστή αντιληπτό το μέγεθος του προβλήματος και η οξύτητα του, πως αλλοδαπός πελάτης του επικαλούμενος προσχηματικά το ανωτέρω απαράδεκτο καθεστώς του εζήτησε, επιστροφή των χρημάτων, που του κατέβαλε δίκην αμοιβής, με αποτέλεσμα εκ λόγων σκοπιμότητας να υποχωρήσει και να του αποδώσει ένα τμήμα της..., εάν είναι δυνατόν.

Ενόψει των ανωτέρω ο γράφων φρονεί, πως ο Δ.Σ.Π. πρέπει, να συστήσει, ταχέως, Επιτροπή, η οποία ερχόμενη σε επαφή με τον οικείο Αντιπεριφερειάρχη θα φροντίσει για την ανεύρεση αποτελεσματικής λύσεως στο συγκεκριμένο οξύ πρόβλημα, διερευνών συγχρόνως τους λόγους της εμφάνισης αυτής της απαράδεκτης καθυστέρησης περί την εξέταση των σχετικών αιτημάτων.

Πραγματικά είναι θλιβερό το φαινόμενο και μας εκθέτει αναίτια, ως επαγγελματίες.

Δεν επιτρέπεται για ένα σύγχρονο Ευρωπαϊκό Κράτος, η εμφάνιση τέτοιων αξιοθρήνητων φαινομένων, διότι το καθιστούν τεταρτοκοσμικό...

Ο Αρχοντοχωριάτης του Μολιέρου

Θεατρική παράσταση από τον ΔΣΠ στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά

Του Πέτρου Λακούτση
Επιτ. Δικηγόρου

Στο κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά παρουσίασε στις 3.7.2019 την παράσταση ο Αρχοντοχωριάτης του Μολιέρου σε σκηνοθεσία και διασκευή Γιώργου Ρούφα. Ο Αρχοντοχωριάτης, που γράφτηκε το 1670 από τον Γάλλο συγγραφέα είναι έργο που έχει βαθύ μήνυμα για την αληθινή έννοια της ευγενικής κατ'αγωγής. Γενικά ο Αρχοντοχωριάτης δεν συμπεριλαμβάνεται στα σημαντικότερα έργα του Μολιέρου. Τον συγκαταλέγουν σε ένα είδος πιο ελαφρό, στις κωμωδίες με μπαλέτο και στις φάρσες. Το έργο έχει 5 πράξεις.

Εδώ στην εν λόγω θεατρική παράσταση οι ερασιτέχνες ηθοποιοί ξεπέρασαν τους επαγγελματίες και συντέλεσαν σε μια καταπληκτική και αξιόλογη καθόλα παράσταση. Όλα εξελίχθηκαν σωστά χάρη στις συνεχείς πρόβες στα διαλλείματα των νομικών εργασιών τους, των δικηγορικών τους γραφείων, των προσωπικών και οικογενειακών τους υποχρεώσεων. Ο κ. Παπακυριάκης ως αρχοντοχωριάτης Ζουρνταίν, νρκισσιστής μεν αλλιά και μεγαλομανής δε, εξαιρετικός, τράβηξε το βάρος της όλης παραστάσεως αφού ήταν και ο πρώτος ρόλος επί σκηνής. Η κ. Μπουρλετίδου ως κα. Ζουρνταίν μια αξιόλογη παρουσία, ο κ. Βαγγέλης Αναγνώστου έκπληξη, εξαιρετικός ως Λοραντ και η αγαπητή Νικολέτα, η υπηρέτρια της κας Ζουρνταίν με τη χαρακτηριστική φωνή της κας Ελένης Πατρικοπούλου ερμηνεύτηκε έξοχα από τη φίλη μας και συνεργάτιδα του περιοδικού μας και μέλος της επιτροπής μας. Όλοι γενικά

οι ηθοποιοί της παράστασης προσέφεραν το ξεχωριστό τους ταλέντο, το μεράκι τους και τη χαρά τους να ανέβουν στη σκηνή του καταπληκτικού αυτού θεάτρου της πόλης μας και βοήθησαν να περάσει ευχάριστα το κοινό τους. Να αναφερθώ και στα κοστούμια των ηθοποιών που με εντυπωσίασαν. Στην παράσταση συμμετείχε και η Χορωδία του ΔΣΠ που απέδωσε εξαιρετικά υπό τη διεύθυνση του μαέστρου Μάριου Καζά. Για την ιστορία του εξαιρετικού αυτού γεγονότος της παράστασης του θεατρικού έργου του Μολιέρου ο αρχοντοχωριάτης ερμήνευσαν τους ρόλους οι παρακάτω: Κος Ζουρνταίν/Δημήτρης Παπακυριάκης, Κα Ζουρνταίν/Γιώτα Μπουρλετίδου, Λοράντ/Βαγγέλης Αναγνώστου, Νικολέτα-Υπηρέτρια/Ελένη Πατρικοπούλου, Δοριμένη/Παναγιώτα Τσουνάκα, καθηγήτριά της Φιλοσοφίας/Μαργαρίτα Λουκά, Καθηγήτριά Ξιφομαχίας/Κοβιέλη/Δημήτρης Ποθητός, Ο Χοροδιδάσκαλος/Κήλεοντ/Σταμάτης Σουρμέλης, Ο Μουσικοδιδάσκαλος/Μουφτής/Εφη Κριθαρίδου, Ράπτριάς/Λουκίλη/Σαμάνθα Καραγεωργίου. Μπράβο σε όλους, χρειάστηκαν πολλές υποκλίσεις στο κοινό που χειροκροτούσε παρατεταμένα και συγχαρητήρια στον Πρόεδρο του ΔΣΠ και όλο το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά που ανέλαβε και αγκάλιασε τη μεγάλη αυτή προσπάθεια. Είμαι ευτυχής που παρακολούθησα και εγώ την παράσταση αυτή στα πίσω καθίσματα όμως γιατί το θέατρο ήταν τόσο γεμάτο που ήταν δύσκολο να βρεις θέση. Κι νάλι μπράβο!!!!

Όλοι οι συντελεστές της παράστασης
του αρχοντοχωριάτη επί σκηνής

Υποκλίσεις στο κοινό
από τους ηθοποιούς της παράστασης

Γεμάτο το Δημοτικό θέατρο
παρακολούθησε την παράσταση
του Αρχοντοχωριάτη

Οι ηθοποιοί της παράστασης με τον
Πρόεδρο του ΔΣΠ Γ. Σταματογιάννη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ & ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΣΠ

Συνάντηση Προέδρου Δ.Σ.Π. και αντιπροσωπείας Δ.Σ.Α. με τον Υπουργό Επικρατείας (30/7/2019)

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Γιώργος Σταματογιάννης και αντιπροσωπεία του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών αποτελούμενη από τους κ.κ. Δημήτριο Αναστασόπουλο, Ανδρέα Κουτσόλαμπρο και Ελευθέριο Ράντο συναντήθηκε σήμερα (30-7-2019) με τον Υπουργό Επικρατείας και μέλος του Δ.Σ.Π. Γιώργο Γεραπετρίτη στην Προεδρία της Κυβέρνησης προκειμένου να συζητηθούν διατάξεις του Σχεδίου Νόμου «ΕΠΙ-

ΤΕΛΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ: ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ» και αφορούν διατάξεις εμμίσθων δικηγόρων καταργούμενων φορέων. Στη συζήτηση που ακολούθησε ο Υπουργός έδειξε κατανόηση και συμφώνησε στην τροποποίηση διατάξεων για επιμέρους διαδικαστικές πράξεις με γνώμονα τις διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων.

Συμφωνήθηκε και από τα δυο μέρη η άμεση και έγκαιρη επικοινωνία για ζητήματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος.

Απόφαση του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά της 18/09/2019 σχετικά με τα ζητήματα των δικηγόρων της Τράπεζας Πειραιώς

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά συνεδρίασε εκτάκτως στις 18/09/2019 με θέμα τη λήψη απόφασης σχετικά με την τύχη των συμβάσεων των εμμίσθων δικηγόρων και των αμειβομένων με ΤΠΥ στο πλαίσιο της συνεργασίας της Τράπεζας Πειραιώς με τον Όμιλο Intrum για τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων (ΜΕΑ) μέσω της ίδρυσης εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων και αποφάσισε τη στοχευμένη αποχή των δικηγόρων Πειραιά από 19/09/2019 έως και 30/09/2019, προκειμένου κατά το διάστημα αυτό και πριν τη λειτουργία της νέας εταιρίας την 01/10/2019, να επιλυθούν τα ζητήματα των δικηγόρων με βασικό αίτημα την αναγνώριση της αληθούς νομικής φύσης της σχέσης όλων των αμειβομένων με ΤΠΥ συναδέλφων που παρέχουν υπηρεσίες υπό πραγματικές συνθήκες, που συνάδουν πλήρως με αυτές της ως εμμίθου εντολής με παγία αντιμισθία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων, προ της απόσχισης του κλάδου Επισφαλών Απαιτήσεων της Τράπεζας. Τούτο έχει ως συνέπεια τη δημιουργία επισφαλούς καθεστώτος για τους συναδέλφους, καθώς η Τράπεζα ζητεί να συνάψουν νέες συμβάσεις με τη νέα εταιρία, μη συμβατές με τον Κώδικα Δικηγόρων και ασκείται ιδιαίτερη πίεση, με την απειλή της διακοπής της συνεργασίας.

Το πλαίσιο αποχής έχει ως εξής:

- α)** Από τις δίκες στις οποίες η Τράπεζα Πειραιώς ή/και η Intrum Hellas ή/και η Ανώνυμη Εταιρία Alternative Financial Services (AFS AE) είναι ενάγουσα ή αιτούσα ή προσφεύγουσα ή ανακόπτουσα,
- β)** Από αιτήσεις για έκδοση διαταγής πληρωμής με αιτούσες μία ή πλείονες εκ των άνω εταιριών (Τράπεζα Πειραιώς, Intrum Hellas, Alternative Financial Services AE).
- γ)** Στο δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας και στο στάδιο της αναίρεσης, αποχή από δίκες όπου η Τράπεζα Πειραιώς ή/και η Intrum Hellas ή/και η Ανώνυμη Εταιρία Alternative Financial Services (AFS AE) έχει ασκήσει το ένδικο μέσο και στον πρώτο βαθμό ήταν (η ίδια) ενάγουσα ή αιτούσα ή προσφεύγουσα ή ανακόπτουσα. Κατ' εξαίρεση των παραπάνω, η αποχή δεν εκτείνεται σε όλες τις περιπτώσεις που η Τράπεζα Πειραιώς ή/και η Intrum Hellas ή/και η Ανώνυμη Εταιρία Alternative Financial Services (AFS AE) έχει επιτύχει υπέρ αυτής προσωρινή δικαστική προστασία ή υπάρχει υπέρ αυτής αυτοδίκαιο ανασταλτικό αποτέλεσμα (οπότε το ένδικο βοήθημα ή μέσο εκδικάζεται κανονικά).
- δ)** Ειδικά στην αναγκαστική εκτέλεση αποχή από την εκδίκαση του κυρίου ενδίκου βοηθήματος ή μέσου στον πρώτο βαθμό στις υποθέσεις αναγκαστικής εκτέλεσης εκ μέρους της Τράπεζας Πειραιώς ή/και της Intrum Hellas ή/και της Alternative Financial Services AE, εφόσον υπάρχει προσωρινή δικαστική προστασία (προσωρινή διαταγή ή αναστολή) ή στον δεύτερο βαθμό και στο στάδιο της αναίρεσης όταν η Τράπεζα Πειραιώς ή/και η Intrum Hellas ή/και η Alternative Financial Services AE έχει ασκήσει ένδικο μέσο. Η αποχή δεν εκτείνεται: **(α)** στην ανακοπή κατά πίνακα κατάταξης, **(β)** στην ανακοπή κατά κατακυρωτικής έκθεσης, **(γ)** στην ανακοπή τρίτου, οι οποίες συζητούνται κανονικά.

Συνάντηση αντιπροσωπείας της Ολομέλειας με υπευθύνους του φορέα ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

27

Σε χθεσινή συνάντηση (2.10.2019) που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του φορέα ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ, μεταξύ αντιπροσωπείας των Δικηγορικών Συλλόγων, αποτελούμενης από τον Πρόεδρο του Δ.Σ.Α. και της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων **κ. Δημήτριο Βερβεσό και τους κ.κ. Γεώργιο Καραμιζάρη**, Αντιπρόεδρο του Δ.Σ.Πειραιά, μέλος της Ομάδας Έργου και Βασίλειο Μανιό, υπεύθυνο των συστημάτων πληροφορικής και μηχανογράφησης του Δ.Σ.Α. και της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων και των υπευθύνων του φορέα ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ με επικεφαλής τον Γενικό Διευθυντή του φορέα κ. Στέφανο Κατσώλη και τις κυρίες Ελεωνόρα Ανδρεδάκη, Προϊσταμένη της Νομικής Υπηρεσίας του Φορέα, κ. Μαρία Κασάπη, Διευθύντρια Κτηματολογίου και κ. Γεώργιο Μουραφέτη, Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Πληροφορικής, συζητήθηκαν τα εξής θέματα:

1. Πιλοτική έναρξη της διαδικασίας υποβολής εγγραπτών πράξεων στα Κτηματολογικά Γραφεία από τους Δικηγόρους, μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας του Κτηματολογίου (διεκδικητικές αγωγές, υποθήκες κ.ο.κ.)

2. Επιτάχυνση των διαδικασιών για την πραγματοποίηση ελέγχων στα Κτηματολογικά Γραφεία σε όλη την επικράτεια, ηλεκτρονικά από οποιοδήποτε

κατά τόπους Κτηματολογικό Γραφείο.

3. Έκδοση πιστοποιητικών από τα Κτηματολογικά Γραφεία ηλεκτρονικά, σε πρώτη φάση άμεσα στα Κτηματολογικά Γραφεία Βέροιας, Πολύγυρου και Καρδίτσας και στη συνέχεια και στα λοιπά, μετά από συνεννόηση με τους Υποθηκοφύλακες που προστανται των λοιπών Κτηματολογικών Γραφείων.

4. Επίλυση του προβλήματος που προκλήθηκε από τις διατάξεις του Ν.4512/18 με τους Δικηγόρους της νομικής υπηρεσίας του Κτηματολογίου με επαναπρόσληψη των Δικηγόρων που έχουν απολυθεί και μεταφορά όσων Δικηγόρων επέλεξαν να μετατραπούν οι συμβάσεις τους από υπαλληλικές σε έμμισθες εντολής.

5. Κατάρτιση πανελλαδικού καταλόγου εξειδικευμένων Δικηγόρων για ανάληψη κατ' αποκοπήν υποθέσεων του Κτηματολογίου. Τέθηκαν συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα, μέσω προγραμματικής σύμβασης με τους Δικηγορικούς Συλλόγους της Χώρας, ολοκλήρωσης των ανωτέρω στόχων, με άμεση εφαρμογή τους μέχρι τα τέλη Οκτωβρίου το πρώτο σημείο και μέχρι τα τέλη του έτους τα λοιπά και ορίστηκαν οι συναντήσεις των επιτροπών για την υλοποίησή τους.

Ανάγκη στελέχωσης του Ιατρείου στο Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Γιώργος Σταματογιάννης συναντήθηκε 3.10.2019 με τον Διοικητή της 2ης ΥΠΕ Πειραιώς και Αιγαίου Χρήστο Ροϊλό, στο πλαίσιο του διαχρονικού αιτήματος του ΔΣΠ και όλης της νομικής κοινότητας του Πειραιά για τη στελέχωση του Ειδικού Περιφερειακού Ιατρείου στο Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά με μόνιμο γιατρό.

Ο κ. Σταματογιάννης αναφέρθηκε στο αυτονόητο, δηλαδή την αναγκαιότητα και σπουδαιότητα της παροχής γιατρού στα Δικαστήρια του Πειραιά, που έχουν επισκεψιμότητα 2.500-3.000 ανθρώπων την

ημέρα κάτω από συνθήκες έντονων ψυχικής και συναισθηματικής φόρτισης με κάποιες φορές μη αναστρέψιμα αποτελέσματα.

Ο κ. Ροϊλός, επέδειξε πραγματικό ενδιαφέρον και κατανόηση αντιλαμβανόμενος τις συνθήκες έντασης και φόρτισης που επικρατούν στους δικαστικούς χώρους και δεσμεύθηκε να αναλάβει άμεσα πρωτοβουλία για την κάλυψη της θέσης του μόνιμου γιατρού στο Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά το συντομότερο δυνατό.

Συλλυπητήρια του Δ.Σ.Π.

για την απώλεια του καθηγητή Ποινικού Δικαίου, Στυλιανού Παπαγεωργίου Γονατά
(17 Ιουλίου 2019)

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά εκφράζουν τη βαθιά τους θλίψη για τον αιφνίδιο θάνατο του Στυλιανού Παπαγεωργίου - Γονατά. Υπήρξε μια ιδιαίτερα σημαντική προσωπικότητα που έχαιρε σεβασμού και εκτιμήσεως. Ως Καθηγητής Ποινικού Δικαίου της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θράκης μεταλαμπάδευσε τις γνώσεις του σε χιλιάδες φοιτητές και τωρινούς συναδέλφους. Ως διακεκριμένος νομικός προσέφερε στη νομική επιστήμη με τη συγγραφή πλήθους πονημάτων, ενώ αξιοσημείωτη ήταν η συμβολή του στην απονομή δικαιοσύνης και ειδικότερα για τα αδικήματα περί τη γενετήσια ελευθερία. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος.

Συνάντηση της Συντονιστικής Επιτροπής Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος με την νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης (23/7/2019)

Με τον νέο Υπουργό Δικαιοσύνης, Κώστα Τσιάρα, και τον νέο Υφυπουργό, Δημήτρη Κράνη, συναντήθηκε σήμερα (23/7/2019) στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, η Συντονιστική Επιτροπή Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος. Η συνάντηση αυτή ήταν η πρώτη θεσμική συνάντηση της νέας πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου μετά τις προγραμματικές δηλώσεις της νέας Κυβέρνησης.

Η Συντονιστική Επιτροπή έθεσε μεταξύ άλλων τα ακόλουθα θέματα:

1. Την ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης του ζητήματος της Διαμεσολάβησης, ενόψει λήξης της περιόδου αναστολής (κατ' άρθρο 19 ν. 4566/2018) του άρθρου 152 ν. 4512/2018 στις 16.9.2019. Ο Πρόεδρος της Ολομέλειας των Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος υπενθύμισε την πάγια θέση του δικηγορικού σώματος κατά της υποχρεωτικότητας της διαμεσολάβησης και επεσήμανε ότι σε κάθε περίπτωση πρέπει να διασφαλιστεί επαρκής χρόνος θεσμικής διαβούλευσης.
2. Την ανάγκη επίσπευσης της υλοποίησης του προγράμματος δικηγορικής άσκησης, για 2.500 ασκούμενους, σε δικαστήρια και δικηγορικά γραφεία, που θα εξασφαλίζει ουσιαστική άσκηση, έναντι ποσού 650 € μηνιαίως, με χρηματοδότηση μέσω του Προγράμματος Απασχόλησης Νέων της ΕΕ.
3. Λόγω μείζονος σπουδαιότητας -παρότι δεν αποτελεί αρμοδιότητα αμιγώς του Υπουργείου Δικαιοσύνης- τέθηκε το ζήτημα της επιβεβλημένης κατάργησης, άλλως μείωσης, του ΦΠΑ στις δικηγορικές και δη στις δικαστηριακές υπηρεσίες.
4. Την ανάγκη ριζικής αναμόρφωσης του θεσμού της νομικής βοήθειας και επίσπευσης της εκκαθάρισης των αμοιβών. Προς τούτο απαιτείται ενίσχυση του

ΤΑΧΔΙΚ σε ανθρώπινο δυναμικό, περιορισμός της γραφειοκρατικής επιβάρυνσης και των απαιτούμενων δικαιολογητικών, και πλήρης ψηφιοποίηση της διαδικασίας εκκαθάρισης των σχετικών αμοιβών. Οι δικηγορικοί σύλλογοι θα είναι αρωγοί στην προσπάθεια αυτή.

5. Την αντίθεσή της με την αναστολή εφαρμογής του νέου ΠΚ και του ΚΠΔ καθώς τούτο θα προκαλέσει ανασφάλεια δικαίου, δεδομένης της ψήφισης και έναρξης εφαρμογής του νέου Κώδικα. Παράλληλα, επισημάνθηκαν οι προτάσεις βελτιωτικών παρεμβάσεων, που ήδη έχουν διατυπώσει τα συλλογικά όργανα του δικηγορικού σώματος.

6. Τις επιφυλάξεις του δικηγορικού σώματος σχετικά με τη μεταφορά αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Επισημάνθηκε ιδίως το γεγονός ότι η Ιατροδικαστική Υπηρεσία και η Επιμελητεία Ανηλίκων ασκούν αρμοδιότητες που ως εκ της φύσεώς τους άπτονται του Υπουργείου Δικαιοσύνης και για τον λόγο αυτό πρέπει να παραμείνουν στην αρμοδιότητά του.

7. Την ανάγκη άμεσης επαναφοράς του καταργηθέντος άρθρου 938 (παλαιού) ΚΠολΔ, προς το σκοπό αποτελεσματικής προσωρινής δικαστικής προστασίας των οφειλετών.

8. Την ανάγκη θεσμικής περιφρούρησης της ανεξαρτησίας και αυτοτέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων.

9. Τις αναγκαίες παρεμβάσεις στον Κώδικα Δικηγόρων, ιδίως σε ό,τι αφορά τον εξορθολογισμό των ποσών των γραμματίων μετά τις δικονομικές αλλαγές περί την αρμοδιότητα των δικαστηρίων, την αντιμετώπιση των θεσμικών και οικονομικών ζητημάτων των εμμίσθων δικηγόρων, μετά τις μειώσεις που έχουν επιβληθεί, καθώς και τον ορισμό των μελών των Πειθαρχικών Συμβουλίων ανά εφετειακή περιφέρεια.

10. Την εξασφάλιση της δυνατότητας εκπροσώπησης

των εντολέων από τους δικηγόρους ενώπιον των διοικητικών αρχών και των γραμματειών των δικαστηρίων, δυνάμει τεκμαιρομένης εντολής, κατά τις διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων.

11. Την ανάγκη άμεσης κύρωσης των υποβληθέντων στο Υπουργείο νέων Οργανισμών Δικηγορικών Συλλόγων και Κανονισμών Διαιτησίας.

12. Την άμεση αποκατάσταση των κτηριακών προβλημάτων και την αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής των δικαστηρίων της χώρας και την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των πόρων του ΤΑΧΔΙΚ.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, από την πλευρά του, ανέφερε ότι οι δικηγορικοί σύλλογοι είναι θεσμικοί συνομιλητές της Πολιτείας και στο πλαίσιο αυτό, ανταποκρινόμενος σε σχετικό αίτημα του Προέδρου της Ολομέλειας, δήλωσε ότι θα επιδιώξει την επικοινωνία και τη συνεργασία σε σταθερή βάση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που ταλανίζουν τη Δικαιοσύνη και τους συλλειτουργούς της.

Τέλος, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης επιφυλάχθηκε να μελετήσει τα θέματα που έθεσε το δικηγορικό σώμα και να αναλάβει άμεσα τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για την αντιμετώπισή τους.

Τέλος, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης επιφυλάχθηκε να μελετήσει τα θέματα που έθεσε το δικηγορικό σώμα και να αναλάβει άμεσα τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για την αντιμετώπισή τους.

Ο Αντιπρόεδρος της Ολομέλειας & Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών (6.8.2019)

Κατά την ακρόαση των φορέων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών και λοιπών διατάξεων στο Ελληνικό Κοινοβούλιο ο **Αντιπρόεδρος της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας και Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, Γιώργος Σταματογιάννης**, αφού πρώτα υπερθεμάτισε στην καθιέρωση της προσφοράς κοινωνικού έργου ως κύριου τρόπου έκτισης της ποινής στα πλημμελήματα, ζήτησε από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, εφόσον αναστείλει την ισχύ του άρθρου 81 ΠΚ για λόγους κατάληξης προετοιμασίας και υποδομής, να υπάρξει του-

λάχιστον συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα αναστολής για να μην καταστεί κενό γράμμα η προσφορά κοινωνικού έργου.

Επίσης σχετικά με την αρμοδιότητα της Οικονομικής Επιτροπής Δήμων και Περιφερειών, με την οποία δύναται να προσλαμβάνει πληρεξουσίου δικηγόρους, ζητήθηκε η κάλυψη των αναγκών των νομικών υπηρεσιών των Δήμων και Περιφερειών να γίνεται με προσλήψεις δικηγόρων με πάγια αντιμισθία, τηρουμένων των σχετικών νομοθετικών διατάξεων και δη του Κώδικα Δικηγόρων και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις να γίνεται η ανάθεση σε εξωτερικούς δικηγόρους, μετά από σχετική γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του δήμου, περί τούτου.

Αποφάσεις της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων (10.9.2019)

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνεδρίασε σήμερα στην Αθήνα (10.9.2019), υπό την Προεδρεία του Προέδρου της, Δημητρίου Βερβεσού, εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

1. Η Ολομέλεια επιβεβαίωσε την αντίθεσή της στην υποχρεωτική υπαγωγή διαφορών στην Διαμεσολάβηση, η οποία δεν συνάδει, άλλωστε, με τον εκούσιο χαρακτήρα της. Σε περίπτωση που η Κυβέρνηση αναλάβει νομοθετική πρωτοβουλία για την θεσμοθέτηση της υποχρεωτικότητας της διαμεσολάβησης, αποφάσισε:

α) Την αποχή των δικηγόρων από τα καθήκοντά τους για δύο (2) ημέρες, κατά την ημέρα κατάθεσης και ψήφησης του σχετικού νομοσχεδίου στη Βουλή και β) την δικαστική προσβολή της υποχρεωτικότητας της Διαμεσολάβησης. Ταυτόχρονα, η Ολομέλεια εξέφρασε την αντίθεσή της στις προωθούμενες διατάξεις σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας των Κέντρων Κατάρτισης Διαμεσολαβητών και των προσόντων των εκπαιδευτών.

2. Η Ολομέλεια εξουσιοδότησε τον Πρόεδρο για συνάντηση με τους αρμοδίους Υπουργούς, προκειμένου να τους θέσει τα ζητήματα που άπτονται της προωθούμενης από την Κυβέρνηση κατάργησης των δευτεροβάθμιων Επιτροπών Ασύλου, καθώς οδηγούν σε συρρίκνωση των δικαιωμάτων των αιτούντων άσυλο και σε σημαντική επιβάρυνση της λειτουργίας των Διοικητικών Δικαστηρίων.

3. Η Ολομέλεια εξέφρασε την ικανοποίησή της για τις βελτιωτικές ρυθμίσεις του ν. 4611/2019 που αφορούν στη ρύθμιση φορολογικών και ασφαλιστικών οφειλών σε έως 120 δόσεις. Δεδομένου ότι οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΕΦΚΑ αδυνατούν να αποστείλουν έγκαιρα ασφαλιστικές οφειλές συναδέλφων, κυρίως προ του 2016, προκειμένου να ενταχθούν στην εν λόγω ρύθμιση, η Ολομέλεια προτείνει την παράταση της προθεσμίας ρύθμισης τουλάχιστον μέχρι 31.12.2019, με παράλληλη ενίσχυση των υπηρεσιών του ΕΦΚΑ με το αναγκαίο προσωπικό και την μη εκτέλεση των μη σύννομα εκδοθεισών Πράξεων Βεβαίωσης Οφειλής μέχρι τη λήξη της προθεσμίας αυτής.

4. Η Ολομέλεια αποφάσισε επίσης να διοργανώσει επιστημονική εκδήλωση στην Αθήνα, στις 14.11.2019, με θέμα την αξιολόγηση της μέχρι σήμερα εφαρμογής του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και τη διατύπωση βελτιωτικών ρυθμίσεων.

5. Η Ολομέλεια, σε συνέχεια παλαιότερων αποφάσεών της, καλεί την Ελληνική Πολιτεία, αλλά και την Δικαιοσύνη να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να στηρίξουν τα δίκαια αιτήματα των θυμάτων της γερμανικής θηριωδίας. Η πρόσφατη απόφαση της Ιταλικής Δικαιοσύνης, η οποία δικαιώνει Έλληνες πολίτες, συγγενείς θυμάτων της γερμανικής κατοχής, ανοίγει διάπλατα το δρόμο για την ανάληψη σχετικών πρωτοβουλιών.

Συνεδρίαση της Συντονιστικής Επιτροπής της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων (4/9) - Αποφάσεις για τη διαμεσολάβηση και ασφαλιστικά θέματα

1. Όπως είναι γνωστό, με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 4566/2018, ανεστάθη η υποχρεωτική υπαγωγή στη διαμεσολάβηση αστικών και εμπορικών υποθέσεων μέχρι 16.9.2019, βάσει του ν. 4512/18. Η αναστολή αυτή κατέστη αναγκαία μετά την έκδοση της αριθ. 34/2018 απόφασης της Διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, με την οποία κρίθηκε αντισυνταγματική η υποχρεωτική υπαγωγή στη διαμεσολάβηση αστικών και εμπορικών υποθέσεων, όπως θεσμοθετήθηκε με τον άνω νόμο και προκειμένου να υπάρξει ο αναγκαίος χρόνος για την ολοκλήρωση της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας.

2. Με δεδομένο ότι ο χρόνος που απομένει μέχρι την

16.9.2019 δεν είναι επαρκής για την ψήφιση του νέου σχεδίου νόμου, η Συντονιστική Επιτροπή προτείνει τη νομοθετική παράταση της άνω αναστολής του ν. 4512/18.

3. Η όποια νομοθετική πρωτοβουλία αυτόνομτο είναι ότι πρέπει να είναι συμβατή με το Σύνταγμα και το Ενωσιακό Δίκαιο και να προωθεί ουσιαστικά το θεσμό της εκούσιας διαμεσολάβησης, διότι, άλλως, η διαμεσολάβηση κινδυνεύει να καταστεί μία τυπική διεκπεραιωτική διαδικασία, ακυρώνοντας στην πράξη ένα σημαντικό θεσμό εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών. Πολύ σημαντικό επίσης είναι να προβλεφθεί και αναγκαίος χρόνος προσαρμογής για την ενημέρωση των συναδέλφων και την εφαρμογή των τυχόν νέων διατάξεων.

4. Όπως είναι γνωστό, το δικηγορικό σώμα έχει ταχθεί υπέρ των εναλλακτικών μορφών επίλυσης των διαφορών και κατά της υποχρεωτικής υπαγωγής διαφορών στη Διαμεσολάβηση. Δεν νοείται υποχρεωτικότητα σε διαδικασίες όπου προέχει ο εκούσιος χαρακτήρας τους.

Λαμβανομένου υπόψη ότι οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΕΦΚΑ αδυνατούν να αποστείλουν έγκαιρα ασφαλιστικές οφειλές συναδέλφων, κυρίως προ του 2016, προκειμένου να ενταχθούν στην εν λόγω ρύθμιση, η Συντονιστική Επιτροπή προτείνει την παράταση της προθεσμίας ρύθμισης τουλάχιστον μέχρι 31.12.2019, με παράλληλη ενίσχυση των υπηρεσιών του ΕΦΚΑ με το αναγκαίο προσωπικό και την μη εκτέλεση των μη σύννομα εκδοθεισών Πράξεων Βεβαίωσης Οφειλής μέχρι τη λήξη της προθεσμίας αυτής.

5. Η Συντονιστική Επιτροπή έχει υποβάλει, εγγράφως, από 22.7.2019, αίτημα για συνάντηση με τον Υπουργό Οικονομικών και τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, προκειμένου να θέσει τα επείγοντα και σημαίνοντα ζητήματα που απασχολούν το δικηγορικό σώμα. Πλην όμως, μέχρι σήμερα, δεν έχει λάβει κάποια απάντηση, παρά το ότι έχουν περάσει δύο μήνες από την ανάληψη καθηκόντων της νέας Κυβέρνησης. Η Συντονιστική Επιτροπή ζητά άμεση συνάντηση με τους προαναφερόμενους υπουργούς, διότι τα θέματα αυτά επείγουν και δεν μπορούν να διαιωνίζονται και ο κλάδος να ταλαιπωρείται από πλείστες αβελτηρίες του ασφαλιστικού και φορολογικού συστήματος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ - ΗΜΕΡΙΔΕΣ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΣΠ

31

6ο Πανελλήνιο Νομικό Συνέδριο - Διημερίδα 20-21 Σεπτεμβρίου 2019

Υπό την αιγίδα και συνδιοργάνωση της Νομικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, του Δικηγορικού Συλλόγου Ροδόπης και του Νομικού Περιοδικού «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ» πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στις 20-21 Σεπτεμβρίου 2019 στην Κομοτηνή το 6ο Πανελλήνιο Νομικό Συνέδριο με θέμα : «Το Τροχαίο Ατύχημα Αστική και Ποινική Ευθύνη των Εμπλεκόμενων Μερών-Ανάδειξη σύγχρονων προβλημάτων δικαστηριακής πρακτικής. Στο Πανελλήνιο Νομικό Συνέδριο μίλησαν εξέχοντες προσωπικότητες του νομικού κόσμου. Ο θεσμός της αντισταθμίστης και η αποζημίωση των παθόντων σε τροχαία ατυχήματα με εισηγητή τον Δικηγόρο Πειραιά κ. Ηλία Κηλάπη.

7ο Συνέδριο Εταιρίας Οικογενειακού Δικαίου - Επίκαιρα Ζητήματα Γονικής Μέριμνας - Κατερίνη 15-16 Νοε 2019

Η Εταιρεία Οικογενειακού Δικαίου σε συνεργασία με τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών και τον Δικηγορικό Σύλλογο Κατερίνης συνδιοργανώνουν το 7ο Συνέδριο Εταιρίας Οικογενειακού Δικαίου με θέμα: Επίκαιρα Ζητήματα Γονικής Μέριμνας. Το συνέδριο θα πραγματοποιηθεί στην Κατερίνη την Παρασκευή 15 και το Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2019.

Διεθνές Επιστημονικό Σεμινάριο

Η Διεθνής Ένωση «Δικηγόροι Χωρίς Σύνορα» σε συνεργασία με την Ομοσπονδιακή Ένωση των Δικηγόρων της Ρωσίας και του Δικηγορικού Συλλόγου της Περιφέρειας της Μόσχας, πραγματοποίησε Διεθνές Επιστημονικό Σεμινάριο, στο Ξενοδοχείο «Plaza Resort» 23 – 27 Σεπτεμβρίου 2019 το οποίο ήταν αφιερωμένο στο νομικό λειτούργημα και τους κανόνες που ισχύουν ως προς την άσκηση του στην Ελλάδα, σε ειδικά ζητήματα δικονομικής αμοιβαιότητας των υπηκόων των δύο χωρών και στην παρουσίαση των ποικίλων προοπτικών εμπορικής και επιχειρηματικής ανάπτυξης και συνεργασίας μεταξύ Ελλάδας και Ρωσίας.

Οι Συμμετέχοντες στο Διεθνές Επιστημονικό Σεμινάριο ήταν δικηγόροι της Ρωσίας και της Ελλάδας, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου της Περιφέρειας της Μόσχας, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Ένωσης Δικηγόρων της Ρωσίας - Aleksei P. Galoganov, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά. Επιπλέον παρευρέθησαν ως ομιλητές εκπρόσωποι ελληνικών δικαστικών αρχών, αρμόδιων υπουργείων και οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, εμπορικών επιμελητηρίων και διάφοροι επιχειρηματικοί φορείς.

« Επίσκεψη εφήβων στα δικαστήρια Πειραιά » 19 Ιουνίου 2019

Μια διαφορετική επίσκεψη έζησαν τα 23 παιδιά του προγράμματος ενισχυτικής διδασκαλίας της κοινωνικής υπηρεσίας του Τμήματος Πειραιά του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού μας την Τετάρτη 19 Ιουνίου όταν επισκέφθηκαν τα δικαστήρια Πειραιά.

Μέσα από την ξενάγηση που έγινε από δικηγόρο - συνεργάτη της υπηρεσίας κο Παύλου Κωνσταντίνο τα παιδιά έμαθαν πως λειτουργούν τα δικαστήρια, την έννοια διάφορων δικαστικών όρων, παρακολούθησαν δίκη.

Ενώ ο Πρόεδρος του Τριμελούς συμβουλίου της Δ/νσης Εφετείου Πειραιά Κος Α. Πλακίδας και ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου Πειραιά Κος Ι. Μαθιλούχος υποδέχτηκαν εγκάρδια τα παιδιά στα γραφεία τους και απάντησαν σε ερωτήματα τους. Ευχαριστούμε όλους για τις ευκαιρίες που δίνουν στα παιδιά μας.

Φιλικός Αγώνας Μπάσκετ στη μνήμη του πρώην Προέδρου Κώστα Πεταλιά (12.7.2019)

Φιλικός αγώνας μπάσκετ διεξήχθη στις 12 Ιουλίου 2019 στο Κλειστό Γυμναστήριο «Παναγιώτης Σαηπέας» μεταξύ των ομάδων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και του Δ.Σ.Αθηνών (Αστέρας Ευελπίδων) στη μνήμη του πρώην Προέδρου και υπεύθυνου της Ομάδας Μπάσκετ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Κώστα Πεταλιά.

Οι συντελεστές της εκδήλωσης
με τον Πρόεδρο του ΔΣΠ Γιώργο Σταματογιάννη

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΣΠ Μουσική εκδήλωση της παιδικής χορωδίας του ΔΣΠ Από τον Μάνο της Ξάνθης στον Χατζιδάκη της Ελλάδας (1/7/2019)

Η παιδική χορωδία του ΔΣΠ πραγματοποίησε στις 1/7/2019 μουσική εκδήλωση αφιέρωμα στον Μεγάλο Έλληνα συνθέτη Μάνο Χατζιδάκη «Από τον

Μάνο της Ξάνθης στον Χατζιδάκη της Ελλάδας» στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΠ. Τα παιδιά μας πρόσφεραν ένα μελωδικό πρόγραμμα με τραγούδια του Μάνου με τη διεύθυνση της κ. Κικής Σβίγκου, η οποία έπαιξε στο πιάνο, και η κ. Χριστίνα Κυηριώτη στο μαντολίνο.

Λίλη Αποστολίδου Κέχρα

Νουβέλα, Λεξίτυπον 2019

«Το λεωφορείο είχε ξεκινήσει τη διαδρομή του με μοναδικό σκοπό την εξοφάνισή του, εμείς οι υπόλοιποι απλώς έτυχε να είμαστε συνεπιβάτες του. Ποιος μπορεί να φοβόταν ένα τέτοιο ανθρωπάκι; Γιατί απλώς δεν τον έθιγαν σε μια από τις φυλακές τους ή δεν τέλειωναν μαζί του με πιο ανώδυνα μέσα;»

Η τρελή διαδρομή του λεωφορείου στο οποίο επιβαίνουν τα πρόσωπα της ιστορίας θα συνδέσει δια παντός τις ζωές τους. Απο' κει και πέρα θ' αρχίσει η αναμέτρησή τους ή ό,τι τουλάχιστον εμφανίζεται ως αναμέτρηση... Τη νουβέλα συμπληρώνει, αν όχι συνδιαμορφώνει, η εξωτική ομορφιά μιας γυναίκας και ο εκδιωγμένος κόσμος ενός νησιού, της Κέχρας. Στο έδαφός του νησιού γίνεται πόλεμος, η επίσημη όμως ανθρωπότητα αρνείται να τον αναγνωρίσει...

Άγνωστες πτυχές των Σεπτεμβριανών του '55 μέσα από τα κρατικά αρχεία της Τουρκίας

Του Δημητρίου Σταθακόπουλου
Διδάκτορος Παντείου Πανεπιστημίου
(Κοινωνιολογία της ιστορίας οθωμανικής περιόδου)
Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω

Με αφορμή την ετήσια εκδήλωση μνήμης των Σεπτεμβριανών του '55 στην Πόλη, ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών, παρουσίασε τις άγνωστες πτυχές των τότε γεγονότων, μέσα από τα κρατικά αρχεία της Τουρκίας.

Ερευνητής και Ομιλητής ήταν ο κ. Βασ. Κυρατζόπουλος και εισηγητής ο γράφων, γεγονός μέγιστης τιμής προς το πρόσωπό μου.

Από ιστορική άποψη τα Σεπτεμβριανά έχουν μελετηθεί και καταγραφεί σε δύο αξιόλογα βιβλία, που εξιστορούν λεπτομερέστατα εκείνες τις θλιβερές ημέρες:

- «Τα Σεπτεμβριανά» του Χριστόφορου Χρηστίδη, που επιμελήθηκε ο Γιάννης Δ. Στεφανίδης (Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών, Αθήνα 2000) και

- «The mechanism of catastrophe» του αείμνηστου Σπύρου Βρυώνη (New York 2005).

Από νομική άποψη το γεγονός έχει καλυφθεί πληρέστατα από τον Πολίτη (τεύχη 461 – 462 – 463, Σεπτέμβριος, Οκτώβριος του 2005).

Η 6η και 7η Σεπτεμβρίου σχετίζονται με το πογκρόμ του 1955 κατά των Ρωμιών (κυρίως), Αρμενίων και Εβραίων της Πόλης. Η βιβλιογραφία είναι πλούσια για όποιον θέλει να εντυφίσει, εν τούτοις θα σταθώ σ' ένα δημοσίευμα της εφημερίδας/gazete Radikal (12 Αυγούστου 2008) όπου αναφέρεται πως τα γεγονότα και η όλη προβοκάτσια της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου 1955 (με αφορμή την στημένη “βομβιστική επίθεση” στο “σπίτι” του Κεμάλ στην Θεσσαλονίκη (ήδη Προξενείο) και τα θέματα της Κύπρου), είχαν οργανωθεί από το Γραφείο ειδικού πολέμου Özel Harp Dairesi Seferberlik Tetkit Kurulu» ή ÖHDSTK, που αποτελούσε τον μηχανισμό του NATO για την αποτροπή του κομμουνιστικού κινδύνου !

Οι επιθέσεις κατά των Ρωμιών και των περιουσιών τους έλαβαν χώρα τόσο στην ευρωπαϊκή, όσο και στην ασιατική πλευρά της Πόλης, αλλά και στις νήσους Χάλκη και Πρίγκηπο, από κόσμο που μεταφέρθηκε εκεί με πλοιάρια.

Ο όχλος, μέσα σ' εννέα περίπου ώρες κατέστρεψε ολοσχερώς 1004 σπίτια, ενώ άλλα περίπου 2500 υπέστησαν εκτεταμένες ζημιές. Καταστράφηκαν επίσης 4348 καταστήματα, 27 φαρμακεία, 26 σχολεία, 5 πολιτιστικοί σύλλογοι, οι εγκαταστάσεις 3 εφημερίδων, 12 ξενοδοχεία, 11 κλινικές, 21 εργοστάσια, 110 ζαχαροπλαστεία και εστιατόρια, 73 εκκλησίες, πάρα πολλοί τάφοι σε 2 κοιμητήρια, καθώς και οι τάφοι των πατριαρχών στο Μπαλουκλί.

Επίθεση δέχτηκε κι' ένας μικρός αριθμός αρμενικών και εβραϊκών περιουσιών, ορισμένες αρμενικές εκκλησίες και μια εβραϊκή συναγωγή.

Τουλάχιστον 30 Ρωμιοί σκοτώθηκαν και εκατοντάδες άλλοι κακοποιήθηκαν βάνουσα. Σε 2000 περίπου υπολογίζονται από τους κύκλους της ομογένειας οι βιασμοί, αν και επισήμως καταγγέλθηκαν 200.

Ιδιαίτερο μίσος έδειξαν κατά των ιερωμένων, αφού πολλοί απ' αυτούς ξυλοκοπήθηκαν, άλλοι γυμνώθηκαν και διαπομπεύθηκαν, εξαναγκασμένοι να φωνάζουν: «Η Κύπρος είναι τουρκική», ενώ υπάρχουν μαρτυρίες πως έγιναν και αναγκαστικά συνενέτια (περιτομές). Ο Επίσκοπος Παμφίλου Γεράσιμος και ο ηλικιωμένος μοναχός Χρυσανθος Μαντάς ξυλοκοπήθηκαν μέχρι θανάτου, ενώ ο Μητροπολίτης Ηλιουπόλεως Γεννάδιος παραφρόνησε από τους ξυλοδαρμούς και ύστερα από λίγο χρόνο απεβίωσε.

Επισκόπηση των Σεπτεμβριανών ανά φάση: Classification (Ομαδοποίηση): Με το νόμο 2007/1932, απαγορεύτηκε η εξάσκηση περίπου 30 επαγγελματιών στους ελληνορθόδοξους λόγω

του ασυμβίβαστου με τα ήθη και έθιμα της χώρας. Ο νόμος αυτός θεωρείται ο πρώτος κρατικός

στιγματισμός των μειονοτήτων. Το έργο αυτό συνεχίστηκε με «ληστρικό φόρο» varlık vergisi κατά των Ρωμιών και των μειονοτήτων, ο δε Τουρκικός λαός θεωρούσε πλόνει τις μειονότητες ξένο και επικίνδυνο στοιχείο.

Organization (Οργάνωση): Με την προσχώρηση της Τουρκίας στο αντικομμουνιστικό μπλοκ, το τουρκικό κράτος άρχισε να οργανώνεται, με ξένα κονδύλια, κατά των εξωτερικών και εσωτερικών εχθρών του. Όπως αναφέρει ο πρώτος Γενικός Γραμματέας του γραφείου «ανορθόδοξου πολέμου» (ÖHDSTK), στις προσπάθειες ίδρυσης μονάδων κρούσης και εξουδετέρωσης εχθρών, συμπεριλαμβάνονται σχέδια κατά των Ρωμιών Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης και της Κύπρου.

Polarization (Πόλωση): Η πόλωση οργανώνεται με μεγάλη δεξιοτεχνία από το ÖHDSTK. Η σύγκρουση του Παπάγου με τον Υπουργό Εξωτερικών της Βρετανίας Ήντεν, έδωσε περιθώρια στα Τουρκικά σωματεία της Κύπρου να μιλούν περί σφαγών των Τούρκων από την ΕΟΚΑ και να ζητούν δυναμική επέμβαση κατά των «Ρωμιών» (βλ. σχετ. Τουρκικό ημερήσιο τύπο: Tercüman, Hürriyet, Yeni Sabah, Ulus, Son Posta κ.ά.). Σε πολλά άρθρα οι Ρωμιοί της Πόλης εμφανίζονται ως χρηματοδότες της ΕΟΚΑ. Το Πατριαρχείο κατηγορήθηκε για Έρανο υπέρ του Μακαρίου. Η κατάσταση στην Πόλη ηλεκτρίστηκε και άρχισαν, μικροσυμπλοκές μεταξύ νεολαίων Ελλήνων και Τούρκων. Οι νυχτερινοί πετροβολισμοί των εκκλησιών έγιναν καθημερινή πράξη.

Preparation (Προετοιμασία): Η Τουρκία κατά την διάρκεια του Β' Π.Πολέμου, ούσα σύμμαχος της Ναζιστικής Γερμανίας μέχρι το Φεβ. του '45, που μετέστρεψε υπέρ των νικητών συμμάχων, προσπάθησε να γκετοποιήσει τον εν δυνάμει μειονοτικό ανδρικό πληθυσμό με δύο κινήσεις:

- Καλώντας τον στο στρατό και χρησιμοποιώντας τον σε στρατιωτικά έργα (η επιστράτευση τον

Μάιο 1941, θυμίζει τα amela tamburu των Νεό-τουρκων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας).

- Επιβάλλοντας την πληρωμή υπέρογκων ποσών στους μειονοτικούς πληθυσμούς με το ληστρικό φόρο περιουσίας και εξορίζοντας όσους δεν μπόρεσαν ν' ανταποκριθούν στα βάθη της Ανατολίας (Aşkale)

Επίσης, στις 15/7/1955, διά μέσου του Mehmet Ali Tekinalp προμήθευσε εκρηκτικό υλικό στον φοιτητή Oktay Engin (από τη Δυτική Θράκη), ούτως ώστε στις 5/9/1955 προς τα ξημερώματα της 6/9/1955 να τοποθετήσει και να ενεργοποιήσει τα εκρηκτικά στο Τουρκικό Προξενείο στην λεγόμενη οικία Κεμάλ στη Θεσσαλονίκη. Το πολιτικό κίνητρο αλλά και η απόφαση εκτέλεσης του σχεδίου, ήταν η έκβαση της τριμελούς διάσκεψης του Λονδίνου στις 29/8/1955, όπου η Αγγλία είχε καλέσει Τουρκία και Ελλάδα για τριμερείς διασκέψεις επίλυσης του Κυπριακού.

Από τις δίκες προέκυψε ότι η εκτέλεση του σχεδίου αποφασίστηκε στις 21/8/1955, όταν ο πρωθυπουργός Adnan Menderes στην ενημέρωση Τύπου εξηγώντας τις τουρκικές θέσεις έδωσε και το στίγμα εκτέλεσης σχεδίου γεγονότων στις 6/7 Σεπτεμβρίου. Η επιτροπή (εξεταστική επιτροπή αδικημάτων του DP, η οποία απαρτιζόταν από 24 μέλη) κατηγορούσε τους Νομάρχες

Κωνσταντινουπόλεως και Σμύρνης όπως και τον Αστυνομικό Διευθυντή της Κωνσταντινούπολης, ότι αδράνησαν και δεν αντέδρασαν όπως διέταζε το Σύνταγμα και οι Νόμοι για να βοηθήσουν το πολιτικό σχέδιο.

Μέχρι τις αρχές του 2000 η Τουρκία αρνούνταν επίμονα την κρατική συμμετοχή στις ζημιές.

Κατηγορούσε τις φοιτητικές οργανώσεις, συλλόγους και την «συμμορία» του Demokrat Partisi (DP, Δημοκρατικό κόμμα του Menderes). Τα νέα στοιχεία που μετά το 2001 γνωστοποιήθηκαν στην παγκόσμια κοινή γνώμη, δικαιώνουν τους Έλληνες και απομονώνουν την τουρκική πλευρά στην άγνοια άρνηση της στη συμμετοχή σε ζημιές.

Η μεταφορά και σίτιση δεκάδων χιλιάδων ατόμων από άλλες νομαρχίες, ο συγχρονισμένος ξεσηκωμός σε έξι διαφορετικά σημεία της Κωνσταντινούπολης, η στάση των σωμάτων ασφαλείας, η εύρεση χιλιάδων τουρκικών σημαιών (για να επισημαίνονται τα εθνικά καταστήματα), όπως η εύρεση και το μοίρασμα χιλιάδων λουστών σε ομάδες εμπροσθοφυλακής, αποδεικνύει την κρατική συνδρομή και την πλήρη γνώση των γεγονότων απ' όλους τους κρατικούς λειτουργούς.

Μετά το πρώτο κτύπημα, ξεκίνησε και η προετοιμασία για το δεύτερο, τον επόμενο χρόνο:

Τον Νοέμβριο του 1956 συνελήφθησαν 12

μέλη του Σωματείου της Ελληνικής Ένωσης Κωνσταντινούπολης όπως και 18 Έλληνες τουρκικής υπηκοότητας, οι οποίοι και απελάθηκαν ως ενεργοί πράκτορες των Ελληνοκυπρίων.

Extermination (Εξολόθρευση): Η πράξη εξολόθρευσης εκτελέστηκε με δύο κτυπήματα: Των Σεπτεμβριανών και των Απελάσεων.

Στα Σεπτεμβριανά καταστράφηκε το 90% των πνευματικών αξιών της ελληνικής Κωνσταντινούπολης, ενώ κατά την διάρκεια των επεισοδίων παραβιάστηκε ολόκληρος ο Ποινικός Κώδικας της Τουρκίας.

Εδώ πρέπει να τονιστεί ότι κανένας φορέας δεν διαθέτει πληροφορίες για την αύξηση θανάτων τους πρώτους έξι μήνες μετά τα γεγονότα (δείκτης απόκλισης μέσου όρου για αυτοκτονίες, καρδιακά, εγκεφαλικά επεισόδια).

Η βασική απειλή των επιτιθέμενων στα Σεπτεμβριανά ήταν «σήμερα η περιουσία σας, αύριο η ζωή σας» (bu gün malınız, yarın canınız). Η απειλή μπορούσε να γίνει πραγματικότητα εφόσον οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης κατηγορούνταν ως «κατάσκοποι», όποτε και θα τιμωρούνταν με την εσχάτη των ποινών.

Το 1963, πραγματοποιήθηκε η σφράγιση του συνόλου των καταστημάτων των Ελλήνων υπηκόων και τους απαγορεύεται η άσκηση οιοδήποτε επαγγέλματος. Παράλληλα οι Τούρκοι υπήκοοι εργοδότες εξαναγκάστηκαν ν' απολύσουν τους Έλληνες. Στις 16/3/1964 η Τουρκία κατήγγειλε μονομερώς την Συμφωνία της Άγκυρας (Οκτώβριος 1930) και ακολούθησε ποταμός απελάσεων. Οι Έλληνες ή θα αρνούνταν τις κατηγορίες και θα δικάζονταν ως «κατάσκοποι» ή θα αποδέχονταν τις κατηγορίες και θα εγκατέλειπαν την χώρα σε 48 ώρες με 50 δολάρια ΗΠΑ και ένα σάκο στο χέρι.

Denial (Απόσχιση ευθυνών, άρνηση ενοχής): Η κυβέρνηση Menderes προσπάθησε να αποκρύψει κάθε υλικό προανάκρισης κατηγορώντας τους κομμουνιστές ως υπαίτιους των γεγονότων. Ο τότε ανακριτής ναύαρχος Fahri Çoker είχε μεγάλο ανακριτικό υλικό το οποίο δώρισε στον Οργανισμό Μελέτης Τουρκικής Ιστορίας (Türk Tarih Kurumu) με τον όρο να δημοσιευθεί μετά τον θάνατό του.

Η μελέτη υλοποιείται στις μέρες μας από την ιστορικό του Γερμανικού Πανεπιστημίου Bochum Ruhr, Dilek Güven (Ντιλέκ Γκιουβέν).

Η Τουρκία ποτέ δεν ανακοίνωσε το πραγματικό ύψος πλούτου που πέρασε στην δικαιοδοσία της Κεντρικής Τράπεζας της Τουρκίας (Türkiye Merkez Bankası) μετά τις απελάσεις, όπως και την πλήρη κατάσταση των κατηγορουμένων για κατασκοπεία το 1963-64 και την έκβαση όλων των

υποθέσεων.

Συμπεράσματα:

Αρχές του 1950 ο αριθμός των Ελλήνων στην Τουρκία ανέρχονταν περίπου στις 145.000 και αποτελούσε περίπου το 6,9% (έξι κόμμα εννέα τοις χιλίοις του συνολικού πληθυσμού της Τουρκίας).

Σήμερα οι Έλληνες απαρτίζουν το 0,025 % (εικοσιπέντε του εκατομμυριοστού) του συνολικού πληθυσμού της Τουρκίας με φθίνουσα πορεία, αν και υπάρχουν πλέον αρκετοί Ελλαδίτες σπου-

δαστές και επιχειρηματίες στην Πόλη και εν γένει στην Τουρκία.

Είτε το αποδέχονται φίλοι και εχθροί είτε όχι, στο δεύτερο ήμισυ του εικοστού αιώνα η εκκαθάριση της Κωνσταντινουπολίτικης Κοινότητας είναι, από κοινωνιολογικής άποψης και ως προς την Διεθνή Νομολογία και ως προς την ουσία, μία πραγματικότητα.

Όπως θα έλεγε ο Toyonbee «στη μάχη των πολιτισμών» μεταξύ Ανατολικού και Δυτικού πολιτισμού ο ηττημένος είναι ο Μεσογειακός Πολιτισμός. Ο τελευταίος αντιπρόσωπος του Μεσογειακού πολιτισμού το «πολυπολιτισμικό Βυζάντιο» σε 1000 έτη έχασε τα εδάφη και στα επόμενα 500 τους λαούς του.

* Για περαιτέρω πληροφορίες δείτε:

Βακαλόπουλου, Κωνσταντίνου Α., *Ιστορία του Βόρειου Ελληνισμού*. Θράκη, Εκδόσεις Αδελφών Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη 1993

Βρυώνη, Σπύρου, *Ο μηχανισμός της καταστροφής*, Εκδόσεις Εστία, Αθήνα 2007

Ιωαννίδη, Χρίστου Π., *Νεο-Οθωμανικός Ιμπεριαλισμός*, Εκδόσεις Καρατζάς / Τροχαλία, Αθήνα 1995

Σαρρή Νεοκλή, *Η άλλη πλευρά, τόμος δεύτερος – βιβλίο Α΄*, Εκδόσεις Γραμμή, Αθήνα 1982

Σύλλογος Ιμβρίων – Κωνσταντινουπολιτών – Τενεδίων και Ανατολικοθρακών Θράκης, *Οι παραβιάσεις της Συνθήκης της Λωζάνης (β΄ έκδοση)*, Κομοτηνή 1993

Η ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΗ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙΓΕΤΑΙ.....Η ΘΛΙΒΕΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ 11-17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1922.

.....«είναι παντού οι Έλληνες, όπως τα βατράχια στις όχθες ενός τέληματος» και εξυποννούσαν την εξάπλωση των Ελλήνων σε όλα τα παράλια του Εύξεινου Πόντου και της Μεσογείου, ιδιαίτερα στα Μικρασιατικά παράλια. «Έλληνες υπήρχαν παντού όπου βλαστάνει η άμπελος και φύεται ελιά και συκή».....

Η στρατηγική του ιμπεριαλισμού-

Η ίδρυση της ΚΤΕ και

Η εξέλιξη των γεγονότων μέχρι τη μεγάλη Καταστροφή.

Μία από τις μεγαλύτερες εθνικές τραγωδίες στην ιστορία του νεότερου ελληνισμού. Τη φοβερή αυτή συμφορά συνθέτουν: η κατάρρευση του μικρασιατικού μετώπου τον Αύγουστο του 1922, η ήττα και σχεδόν η διάλυση της ένδοξης Στρατιάς Μικράς Ασίας, η πυρπόληση της Σμύρνης από τους Τούρκους, οι σφαγές, οι λεηλασίες και άλλες φρικαλεότητες σε βάρος Ελλήνων και Αρμενίων από τους Τούρκους, η εξόντωση εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων και άλλων χριστιανών από τους Τούρκους και ο ξεριζωμός του ελληνισμού από τις προαιώνιες εστίες του στη Μικρά Ασία και στη συνέχεια στην Ανατολική Θράκη.

Πριν όμως αναφερθώ στις φρικαλεότητες και τα συμβάντα του χρονικού της «ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ», είναι σκόπιμο να αναλυθεί περιληπτικά, αν μη τι άλλο, ο «ρόλος του ιμπεριαλισμού» στη Μικρασιατική εκστρατεία, ειδικότερα μετά τη λήξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και την επίδραση των Μεγάλων Δυνάμεων στο οδυνηρό τέλος των ανθρώπων της Σμύρνης.

Ως γνωστόν, ένα από τα αποτελέσματα του ιμπεριαλιστικού πολέμου, ήταν η εξασθένιση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος. Για τη διαμόρφωση αυτή του συστήματος, σημαντικό ρόλο έπαιξε η Οκτωβριανή επανάσταση που σήμανε την αρχή της κρίσης του καπιταλισμού και την αρχή του τέλους της Παγκόσμιας κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού.

Προκειμένου να αποκατασταθεί η κυριαρχία

των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, εντάθηκε η προσπάθεια των νικητριών δυνάμεων της Αντάντ και των ΗΠΑ, οι οποίες κατέληξαν ενισχυμένες μετά την ήττα της Γερμανίας. Αυτές, ήταν που κατέστρωσαν ένα μεγάλο πρόγραμμα για την μεταπολεμική οργάνωση του κόσμου κατά τα συμφέροντά τους. Το σχέδιο και η δομή του εν λόγω προγράμματος, προέβλεπε την κατάνιξη των επαναστατικών και εθνικοαπελευθερωτικών κινήματων, με την κατάλυση του νεαρού σοβιετικού κράτους και κατ' επέκταση την ιμπεριαλιστική «διανομή // ξαναμοίρασμα » του κόσμου. Όλες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις είχαν σχέδια εδαφικών προσαρτήσεων στα εδάφη της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, με την προσδοκώμενη κατάκτηση των αραβικών περιοχών της και τον διαμελισμό της Τουρκίας. Την οποία και έβλεπαν ως ορμητήριο για την αποδυνάμωση της σοβιετικής ένωσης αλλά και ως αντικείμενο αποικιακής εκμετάλλευσης και οικονομοπολιτικής επιρροής.

Η Αγγλία είχε τον ηγετικό ρόλο μεταξύ των ιμπεριαλιστικών κρατών στην εν λόγω περιοχή. Λαμβανομένου υπόψη ότι οι Άγγλοι έπαιξαν πρωτεύοντα ρόλο κατά τη διάρκεια του πολέμου, δεδομένου ότι διακαώς επιδίωκε τον πλήρη έλεγχο των πετρελαίων της Μέσης Ανατολής. Είχε διορίσει υποτακτικές κυβερνήσεις στη Μεσοποταμία (Ιράκ), την Παλαιστίνη και το Ιράν. Στο πρόγραμμά της είχε να ελέγχει πλήρως τα Στενά με την Κωνσταντινούπολη και ακολούθως να παραδώσει αυτά σε υποτελείς συμμάχους της, ήτοι στην άρχουσα τάξη της Ελλάδας, στην Αρμενία και στο ανεξάρτητο κράτος των Κούρδων.

Αντίθετα η Γαλλία, διεκδικούσε οφέλη στην Ευρώπη από την υπογραφή της ειρήνης ανάμεσα στην Αντάντ και τη Γερμανία [Συνθήκη των Βερσαλλιών], έχοντας τον πρωτεύοντα ρόλο. Ειδικότερα, από το διαμελισμό και διανομή της Τουρκίας, επεδίωκε να πάρει ολόκληρη την Κιλικία και να αποικιοποιήσει τη Συρία και το Λίβανο. Ενώ στην Κωνσταντινούπολη και Μ. Ασία επιδίωκε τη διατήρηση των οικονομικών της συμφερόντων. [μεγάλο μέρος γαλλικών κε-

φαλαίων είχαν τοποθετηθεί στην Τουρκία και είχαν δοθεί με τη μορφή δανείων].

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός βγήκε ενισχυμένος από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και η οικονομική ηγεμονία των ΗΠΑ φιλοδοξούσε να επιβληθεί στην Εγγύς Ανατολή. Ένα από τα σχέδια του Ουίλσον, του προγράμματος των ΗΠΑ, ήταν η δημιουργία της Κτε [Κοινωνία των Εθνών]. Έτσι, θα ασκούσαν επιρροή στις Διεθνείς υποθέσεις.

Ενώ η Ιταλία διεκδικούσε για λογαριασμό της τη νοτιοδυτική Μικρά Ασία μαζί με την περιοχή της Σμύρνης. Το εν λόγω μερίδιο της είχαν υποσχεθεί οι Αγγλογάλλοι με μυστικές συμφωνίες κατά τη διάρκεια του πολέμου.

ΕΠΙΔΙΩΞΗ, των ιμπεριαλιστικών συμμαχικών δυνάμεων ήταν να υπάρχει υποτελές τουρκικό κράτος περιορισμένο και απωθημένο στο εσωτερικό της Μ.Ασίας. Ενώ η Κωνσταντινούπολη μαζί με τα σαντζάκια του Ισμίτ [Το Ιζμίτ, ιστορικά γνωστό ως Νικομήδεια, είναι πόλη στην Τουρκία. Είναι πρωτεύουσα της επαρχίας Κοτζαελί και έχει πληθυσμό 330.730 κατοίκους. Βρίσκεται στο βάθος του ομώνυμου κόλπου, σε απόσταση μικρότερη των 100 χιλιομέτρων από την Κωνσταντινούπολη] και των Δαρδανελίων προορίζονταν από τους ιμπεριαλιστές να γίνουν ένα διεθνές κράτος.

ΤΑ ΛΗΣΤΡΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ, των ιμπεριαλιστών ήταν ο «θάνατος της Τουρκίας».

ΕΞΕΛΙΞΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Μετά την υπογραφή της ανακωχής του Μούδρου, 30-10-2018, όπου βγήκε η Τουρκία από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, οι δυνάμεις της Ανταντ εγκατέστησαν αμέσως τις πολεμικές μοίρες τους στην Κωνσταντινούπολη και έθεσαν κάτω από τον απόλυτο έλεγχο τους την κυβέρνηση του Σουλτάνου. Κατόπιν οι σύμμαχοι της Ανταντ προχώρησαν στην στρατιωτική κατοχή και άλλων περιοχών καταλαμβάνοντας τη ζώνη των Στενών, της Δυτική ακτής της Μικράς Ασίας τα νότια λιμάνια και την Κιλικία. Οι συμμαχικές δυνάμεις προσπάθησαν το διαμελισμό της Τουρκίας να τον κατοχυρώσουν με διεθνείς συμφωνίες. Γι' αυτό οργάνωσαν τη «Διάσκεψη της Ειρήνης» στο Παρίσι στις 18-1-2019, όπου ηγετικό ρόλο είχε η Αγγλία η Γαλλία και οι ΗΠΑ. Εκεί αποφασίστηκε μεταξύ άλλων και η ίδρυση της ΚΤΕ, με σκοπό την ενίσχυση του ιμπεριαλιστικού αγώνα εναντίον του επαναστατικού κινήματος του κόσμου.

Η Αγγλία τότε θεωρούσε, ειδικότερα ο Άγγλος πρωθυπουργός Λόιντ Τζωρτζ, πως η Ελλάδα είναι ο λαός του μέλλοντος στη «Μεσογειακή Ανατολή», οι οποίοι θα αντιπροσωπεύσουν τον χριστιανικό πολιτισμό. Έναντι των Τούρκων βαρβάρων. Εξ' ου και το έντονο ενδιαφέρον της Αγγλίας για την επέκταση της Ελλάδας στα εδάφη της Μικράς Ασίας.

Πως όμως μεθοδεύτηκε η απαρχή της εκστρατείας και πως ελήφθη η απόφαση για την κατάληψη της Σμύρνης από τον Ελληνικό Στρατό. Η εν λόγω από-

φαση ελήφθη στη «Διάσκεψη του Παρισιού» από το Ανώτατο Συμβούλιο, συμμετεχόντων των αρχηγών κρατών της Αγγλίας, των ΗΠΑ, της Γαλλίας και Ιταλίας. Ειδικότερα η εμμονική απαίτηση της Ιταλίας να προσαρτήσει εδάφη της Μικράς Ασίας μαζί με τη Σμύρνη στα εδάφη της, και η κατηγορηματική άρνηση του Λόιντ Τζωρτζ, ανάγκασαν την αποχώρηση της Ιταλίας από τη Διάσκεψη.

Ρόλος του Βενιζέλου: Ο Βενιζέλος εκμεταλλευόμενος την απουσία των Ιταλών και με την υποστήριξη του Άγγλου πρωθυπουργού Λόιντ Τζωρτζ, έθεσε στο Ανώτατο Συμβούλιο το αίτημα αποστολής των Ελληνικών στρατευμάτων στη Σμύρνη, με το

πρόσχημα ότι οι Τούρκοι ετοίμαζαν σφαγιάσεις των χριστιανικών πληθυσμών.

Θερμός υποστηρικτής του ελληνικού αιτήματος ο Λόιντ Τζωρτζ, εν τέλει αποφασίστηκε η απόβαση του Ελληνικού στρατού στη Σμύρνη, με τη συγκατάθεση των Ουίλσον και Κλεμανσώ, την 5η Μαΐου 1919.

Ο χαρακτήρας όμως της απόφασης του Συμβουλίου ήταν η αποστολή των Ελληνικών στρατευμάτων για την διατήρηση της τάξης στην περιοχή και την προστασία των Ελλήνων. Βέβαια, ο πραγματικός σκοπός αποστολής των Ελληνικών στρατευμάτων στη Σμύρνη, ήταν κατακτητικός και ένα μέσο οριστικοποίησης των προδιαγεγραμμένων γεγονότων, τα οποία απέμενε να τελεστούν.

Η κατοχή της Τουρκίας από τα ιμπεριαλιστικά και τα Ελληνικά στρατεύματα στάθηκε η απαρχή για το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα του Τουρκικού λαού. Αρχικά με το σχηματισμό ατάκτων τμημάτων ανταρτών σε διάφορες περιοχές στην Τουρκία, που πρόβαλαν αντίσταση στη Γαλλική κατοχή στην Κιλικία και στην Ελληνική περιοχή της Σμύρνης. Τον πυρήνα του κινήματος αποτελούσαν κύκλοι διανοούμενων, με ανάδειξη του Μουσταφά Κεμάλ. Έτσι, στις 23 Απριλίου 1920 συγκλήθηκε η μεγάλη εθνοσυνέλευση της Τουρκίας και σχηματίστηκε κυβέρνηση με επικεφαλής τον Κεμάλ. Γεγονός που ανησύχησε τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Ο Ελληνικός στρατός με την καθοδήγηση της Αγγλίας τον Ιούνιο του 1920, βγήκε από την περιοχή της Σμύρνης και άρχισε να παρελαύνει στα βάθη της Μικράς Ασίας. Ακολούθησε η Συνθήκη των Σε-

βρών στις 10 Αυγούστου του 1920. Η οποία μεταξύ άλλων προέβλεπε την απόσπαση της Συρίας, Λιβάνου, Παλαιστίνης και Ιράκ από την Τουρκία. Ειδικότερα, η Αγγλία έπαιρνε το Ιράκ και την Παλαιστίνη και η Γαλλία τη Συρία και το Λίβανο. Η Συνθήκη προέβλεπε να μοιραστεί το τουρκικό τμήμα της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Αποσπάστηκαν προς όφελος της Ελλάδας η Σμύρνη με την τεράστια ενδοχώρα της.

Η Συνθήκη των Σεβρών ήταν περισσότερο ευνοϊκή για τους Άγγλους, η Κωνσταντινούπολη δόθηκε στο Σουλτάνο, και η Αγγλία έλεγχε μέσω της Ελλάδας όλη την Ευρωπαϊκή Τουρκία και την περιοχή της Σμύρνης.

Όμως η Συνθήκη των Σεβρών, δεν επικυρώθηκε από τις χώρες που την υπέγραψαν, δεδομένου ότι το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα δεν αποδεχόταν μια συνθηκολόγηση που στραγγάλιζε τον τουρκικό λαό. Κατά συνέπεια δεν επρόκειτο για κλείσιμο ειρήνης αλλά για συνέχιση πολέμου που ανατέθηκε στον Ελληνικό στρατό.

Στη Διάσκεψη του Λονδίνου, το Μάρτιο του έτους 1921, εκτός από τους Έλληνες αντιπροσώπους, κλήθηκαν να πάρουν μέρος και αντιπρόσωποι του Κεμάλ. Όπου εκεί, ο πρωθυπουργός της Γαλλίας Μπριάν διεξήγαγε ιδιαίτερος διαπραγματεύσεις με τους Τούρκους.

Στην εν λόγω Διάσκεψη, αντιμετωπίστηκε η αναθεώρηση της Συνθήκης των Σεβρών. Ο Λόιντ Τζώρτζ, αντιμετώπιζε το Γούναρν, όπως προηγούμενα το Βενιζέλο. Και ο Γούναρνς, υπάκουε τυφλά, όπως και ο Βενιζέλος στις υποδείξεις του Άγγλου πρωθυπουργού.

Παράλληλα η Σοβιετική κυβέρνηση υποστήριζε τον Κεμάλ, ενώ συνηγορούσε στην αυτοδιάθεση των Εθνών και την ισοτιμία ανάμεσα στα μεγάλα και μικρά κράτη. Αντιτάχθηκε δε, σφόδρα στην Συνθήκη των Σεβρών, χαρακτηρίζοντας ο ίδιος ο Λένιν τον διαμελισμό της Τουρκίας ως λεηλασία και τον αγώνα του τουρκικού στρατού δίκαιο και αντιιμπεριαλιστικό. Τούτο διότι διέβλεπε, πως τα τουρκικά

εδάφη, αποτελούν ορμητήριο των ιμπεριαλιστών κατά της Ρωσίας. Γι' αυτό και παντιοτρόπως προσπαθούσε να αποκαταστήσει τις σχέσεις με το κεμαλικό κίνημα.

Περί τα τέλη του 1920 αρχές του 1921, επετεύχθη η εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων στην Αρμενία, σφαγιάσεις και μετακινήσεις πληθυσμών, τις λεηλασίες από τσέτες και τούρκους αντάρτες. όμως μετά την νίκη των σοβιετικών στην Αρμενία η κυβέρνηση του Κεμάλ αναγκάστηκε να υποχωρήσει και στις 16 Μαρτίου 1921 υπογράφηκε στη Μόσχα η τουρκοσοβιετική συμφωνία, με διακήρυξη από μέρους της Σοβιετικής Ένωσης περί μη αναγνώρισης των διεθνών συμφωνιών που επιβλήθηκαν στην Τουρκία.

Τον Ιούλιο του 1921 πάλι με τις υποδείξεις της αγγλικής κυβέρνησης ο ελληνικός στρατός ανέλαβε τη μεγάλη επίθεση με δύο νίκες στην Κιουτάχεια και Εσκί-Σεχίρ. Ακολούθως, μεθυσμένη η ελληνική κυβέρνηση από τις νίκες αυτές, αποφασίζει τη συνέχιση των επιχειρήσεων μέχρι την Άγκυρα. Μετά την αντεπίθεση των Τούρκων, τις νίκες τους στο Ινονού και Σαγκάριο και την υποχώρηση του ελληνικού στρατού, Η Γαλλία δεν έβλεπε πλέον το λόγο επιβολής και τήρησης της Συνθήκης των Σεβρών, ώστε συνθηκολόγησε με την Άγκυρα, παραιτούμενη από εδαφική διεκδίκηση κατά της Τουρκίας. Ταυτόχρονα παρέδωσε στους Τούρκους πολεμοφόδια και παρείχε διευκολύνσεις στον κεμαλικό στρατό (!). Σε αντάλλαγμα πήρε την εκμετάλλευση του τουρκικού υπεδάφους και την Εταιρία Σιδηροδρόμων της Βαγδάτης.

Έτσι, το Φθινόπωρο του 1921 η θέση της Ελλάδας ήταν δεινή. η κατάσταση του στρατού άθλια, ο Αρχηγός Στρατιάς Μ.Ασίας Στρατηγός Παπούλης, ενημέρωνε τον υπουργό Θεοτόκη ότι «μετά δυ-

σφορίας θα υπομείνει τη χειμερινή παραμονή του... προς τούτο επιβάλλεται η ταχεία περαίωση της μικρασιατικής εκστρατείας.....». Ωστόσο η Ελληνική κυβέρνηση είχε διαλυθεί και οικονομικά, με αποτέλεσμα να ζητήσει δάνειο 15 εκατομμυρίων λιρών από την Αγγλία, η οποία συγκατατέθηκε μεν στην παροχή του αλλά ουδεμία προσπάθεια κατέβαλε για τη σύναψη του.

Δυστυχώς η Αγγλία κάτω από την πίεση της Γαλλικής στάσης δήλωσε ότι θα τηρήσει ουδετερότητα απέναντι στην ελληνοτουρκική σύγκρουση.(!)

Είναι σημαντικό να αναφέρουμε, ότι μοιλονότι

στις αρχές του 1922 δόθηκε ευκαιρία στην ελληνική κυβέρνηση να βγει από το αδιέξοδο της Μικρασιατικής Εκστρατείας, με ειρηνική διευθέτηση του όλου θέματος, δεν το εκμεταλλεύτηκε.

Συγκεκριμένα, απεσταλμένος της σοβιετικής κυβέρνησης πρότεινε τη μεσολάβησή της για τη λήξη του πολέμου, την αυτονόμηση μιας παραλιακής ζώνης της Μικράς Ασίας με την εξασφάλιση των δικαιωμάτων του χριστιανικού πληθυσμού. Το αντίληγμα σε αυτή την πρόταση μεσολάβησης ήταν η «αναγνώριση της σοβιετικής κυβέρνησης έστω και ντε φάκτο». Όμως η κυβέρνηση Γούναρη, υποτελής της πολιτικής της, απέρριψε την εν λόγω πρόταση αναζήτησε τη μεσολάβηση των Άγγλων προκειμένου να προλάβει την καταστροφή. Οι οποίοι με τη σειρά τους το Μάρτιο του 1922 απάντησαν ότι ο ελληνικός στρατός έπρεπε να παραμείνει στις θέσεις του.

Ο πόλεμος εξακολούθησε την πορεία του, [αυτό επιδίωξαν οι σύμμαχοί μας !], με γενική επίθεση του τουρκικού στρατού που άρχισε την 26η Αυγούστου 1922. Διασπάστηκαν οι γραμμές του Ελληνικού στρατού και η υποχώρησή του μετατράπηκε σε φυγή. Όλεθρος, πόνος και σφαγές. ...

Έως τις 17 Σεπτεμβρίου καίει η φωτιά κάνοντας στάχτη την όμορφη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων στην ευδομημένη γη της Ιωνίας

Έως τις 30 Σεπτεμβρίου όλοι οι Έλληνες που δεν ανήκαν στην κατηγορία των αιχμαλώτων πολέμου, ακόμα και οι Οθωμανοί υπήκοοι, αλλά μόνον με κανονικά διαβατήρια, διατάχθηκαν από τους Τούρκους να εγκαταλείψουν τον τόπο. Σε διαφορετική περίπτωση θα οδηγούνταν στο εσωτερικό της Μικράς Ασίας.

Οι εικόνες με γυναίκες, γέρους και παιδιά που κουβαλούν μπόγους και προσπαθούν απεγνωσμένα και με την απελπισία στα μάτια να φύγουν, έχουν χαραχτεί στη μνήμη όλων.

Η μεγάλη επιχείρηση εκκένωσης της προκυμαίας της Σμύρνης και της πόλης ολόκληρης από το ελληνικό και το αρμενικό στοιχείο, άρχισε ουσιαστικά την Κυριακή 24 Σεπτεμβρίου, χάρη στην πρωτοβουλία του μεθοδιστή πάστορα από τη Νέα Υόρκη Έιζα Τζέβινγκς, στελέχους της ΧΑΝ Σμύρνης που εμπνεύστηκε και υλοποίησε την Αμερικανική Επιχείρηση Αρωγής σώζοντας εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους. Όλοι

αυτοί φορτώθηκαν στα πλοία και έφυγαν αφήνοντας πίσω τους τη μεγάλη πατρίδα και το όνειρο της Μεγάλης Ελλάδας.

Στη μητέρα-πατρίδα, η εγκατάστασή τους δεν έγινε με τους καλύτερους οίονους. Κι όμως, εκείνοι στην πορεία των χρόνων απέδειξαν την ικανότητά τους να ριζώνουν και να προκόβουν.

Εν ολίγοις, ο αγγλικός ιμπεριαλισμός, καθυπόταξε την ελληνική ολιγαρχία, μετατρέποντας την Ελλάδα σε όργανο εξυπηρέτησης των συμφερόντων του στα εδάφη αυτά που εξελίχθηκαν τα θλιβερά γεγονότα του Σεπτεμβρίου του 1922.

Οι συνέπειες ήταν καταστροφικές, λαμβανομένου ότι οι πολεμικές δαπάνες της Μικρασιατικής εκστρατείας και τα προβλήματα αποκατάστασης των προσφύγων διόγκωσαν το εσωτερικό χρέος της χώρας και δημιούργησαν ακόμα στενότερα δεσμά εξάρτησης από τις συμμαχικές δυνάμεις. Ακολουθούν το 1923, οι επενδύσεις των ΗΠΑ σε δημόσια δάνεια αποκατάστασης : α) προσφυγικό, β) ύδρευσης Αθήνα – Πειραιά γ) Σιδηροδρόμων...

Μία από τις συνέπειες της Μικρασιατικής καταστροφής, ήταν η χωρίς φραγμούς επέλαση του ξένου κεφαλαίου στην Ελλάδα έχοντας πλέον τον έλεγχο των παραγωγικών κλάδων της εθνικής οικονομίας.

Όπως διαπιστώνουμε ναι μεν η Μικρασιατική Καταστροφή αποτελεί ίσως από τις μεγαλύτερες δοκιμασίες των πρώτων 100 ετών της Εθνικής μας Ζωής. Οι προστάτιδες Δυνάμεις αποκάλυψαν το πρόσωπο τους, ενώ ΣΗΜΕΡΑ, η δημοσιονομική εξάρτηση της χώρας μας αυξάνεται και πάλι πολιτικά και οικονομικά από το ξένο –συμμαχικό- κεφάλαιο...

Πηγές:-

«ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ» τ. Ι.Ε., ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

MICHAEL LLEWELLYN SMITH, «ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΟΝΙΑΣ», έκδοση Μ.Ι.Ε.Τ., 2009

Δρ. Ιωάννης Σ. Παπαφλωράτος, «Η Ιστορία του Ελληνικού Στρατού (1833-1949)», εκδόσεις Σάκουλα, 2014, η Μικρασιατική εκστρατεία και καταστροφή 2η έκδοση 1984, εκδόσεις Σύγχρονη εποχή.

Δημοσιευμένα ντοκουμέντα «le premier congres des peuples de l' orient, Bacou 1920. "Editions de l' international Communiste, Petrograde, 1921" .

Κορδάτος : η Ιστορία της Ελλάδας (199-1924). Τομ 13, εκδ.20ος Αιώνας , Ιστορία του Ελληνικού Έθνους 1913-1941, τομ 15.

Ν.Ψυρούκης : Η Μικρασιατικής καταστροφή, εκδ. Επικαιρότητα, Αθήνα 1977.

Χρ. Αγγελόματς : Χρονικόν Μεγάλης Τραγωδίας, εκδ. Εστία.

Κ. Σβορόπουλος : Ιστορικός δισταγμός του 1922, Αθήνα 1929

Ο καθηγητής Μπαμπινιώτης και η ...ηλικία της ελληνικής γλώσσας

Δημήτρης Πιστικός

Πριν τις καλοκαιρινές διακοπές, διάβασα στην εφημερίδα «Τα Νέα» (14-16 Ιουνίου 2019) μια συνέντευξη του Γιώργου Μπαμπινιώτη προς την Πέπη Ραγκούση. Η συνέντευξη με τίτλο «Γιώργος Μπαμπινιώτης», «Η σωστή παιδεία προστατεύει έναν λαό από τον εθνικισμό», όπως μας πληροφορεί η δημοσιογράφος, δόθηκε βράδυ σε εστιατόριο του Ν. Ψυχικού (αναφέρεται και η διεύθυνσή του) και περιελήφθη στη σειρά «Γευματίζοντας με ΤΑ ΝΕΑ». Υπογραμμίζω το «γευματίζοντας» αφού προκειμένου για βραδινό φαγητό θα έπρεπε να γράφει «δεπνίζοντας» ή «δειπνώνοντας», για να μην ξεχνάμε και τη γλώσσα μας σεβόμενοι τον καλεσμένο μας.

Ο φιλόλογος και καθηγητής της Γλωσσολογίας, που κατά τη δημοσιογράφο είναι «ένα είδος επιστήμονα – star» πήγε «οργανωμένος, με τις σημειώσεις του σχετικά με ό,τι υπέθεσε ότι θα τον ρωτούσα» και μεταξύ «πράσινης σαλάτας με πεπόνι, πεκορίνο, corra, καραμελωμένους καρπούς, φυτέτο κοτόπουλο με πουρέ γλυκοπατάτας», ποτών κ.λπ, όπως μας πληροφορεί η εφημερίδα, δέχτηκε ερωτήσεις και έδωσε απαντήσεις σε θέματα όχι μόνο της επιστήμης του αλλά και, πρωτίτως, σε θέματα που εξυπηρετούσαν κοινές πολιτικές αντιλήψεις. Υποθέτω ότι το δείπνο ήταν αρκετά εποικοδομητικό και η όρεξη δεν κόπηκε ακόμη κι όταν ο καθηγητής αναλογίστηκε την παρούσα οικονομική κρίση, χωρίς να μπαίνει στον κόπο να την αποδώσει σε αιτίους και αίτια προφανώς για να μη δυσανεστήσει πρόσωπα και χώρους και να μη δώσει επιχειρήματα στην αντίθετη πλευρά. «Αυτά τα παιδιά έχουν ζήσει την κρίση στο πετσί τους, μέσα από την οικογένειά τους, τους φίλους, το περιβάλλον τους.», είπε.

Στη συνέντευξη, που δόθηκε άλλοτε σουμαρισμένη από την δημοσιογράφο (που υποθέτω απηχούσε πιστά τις διατυπωθείσες απόψεις του) και άλλοτε αυτοθεξεί, εντός εισαγωγικών ο κ. Μπαμ-

πινιώτης εξέθεσε τις αντιλήψεις του ως πολίτης και ως διακεκριμένη προσωπικότητα του ακαδημαϊκού χώρου για γενικότερα θέματα της πολιτικής ζωής με σαφέστατα μεροληπτικές θέσεις αφενός μεν συμπαθείς προς τον ευδιάκριτο οικείο πολιτικό και δημοσιογραφικό χώρο και αφετέρου λίαν επικριτικές και ελάχιστα κομψές για πρόσωπα και πράγματα του αντίθετου πόλου. Οι γενικές απόψεις του, δεν θα με απασχολήσουν περισσότερο, ασχέτως εάν μερικές με βρίσκουν σύμφωνο, κάποιες επιφυλακτικό και ορισμένες σφόδρα αντίθετο, όταν ξεπερνούν ακόμα και τα όρια της συνήθους πολιτικολογίας και ξεπέφτουν στο επίπεδο της σκοπούμενης προπαγάνδας ή του κοινωνικού κουτσομπολίου. Θα μπορούσα να αρχίσω έναν διάλογο - αντίλογο αλλά η στήλη έχει χαράξει σαφείς οριοθετήσεις, προκειμένου να διατηρεί την επικοινωνία με ένα ανώτερο και ανεπηρέαστο από πολιτικολογίες κοινό.

Κοντά λοιπόν στα άλλα ο κ. Μπαμπινιώτης δήλωσε, εντός εισαγωγικών, που σημαίνει αυτούσια παράθεση της άποψής του: «Αλλά η γλώσσα μας έχει ένα χαρακτηριστικό που δεν έχει καμία άλλη στον κόσμο. Τη συνέχεια. Από το 2000 π.Χ. ομιλείται χωρίς διακοπή.» Επισείω την προσοχή του αναγνώστη στο ρήμα «ομιλείται». Ομολογώ ότι με ξένισε η άποψή του. Μου δημιούργησε απορίες, αντιρρήσεις, επιφυλάξεις και αποστροφή. Και εν προκειμένω, ερωτάται: Πριν το 2000 π.Χ. οι Έλληνες ήταν μουγκοί; Μήπως ήταν βάρβαροι και μιλούσαν άλλη γλώσσα; Αλλά κι αν υποθέσουμε ότι οι Έλληνες ήρθαν, κάποτε, ξενόγλωσσοι και βρήκαν εδώ ή στην πορεία τους ένα λαό που μιλούσε την «ελληνική» γλώσσα αυτό δεν σημαίνει ότι κάποιος λαός (ίσως προελληνικός) την μιλούσε; Μήπως, οι Έλληνες, ήρθαν από άλλους τόπους, στην «ακατοίκητη» Ελλάδα και έπλησαν ξαφνικά το 2000 π.Χ. την ελληνική

γλώσσα; Και έτι περαιτέρω: μια γλώσσα τέτοιας τελειότητας και αρμονίας, που ήταν έτοιμη, όπως δείχνουν τα ομηρικά έπη να υποστηρίξει υψηλές έννοιες ακόμα και της φιλοσοφίας με την ακριβή της διατύπωση, είναι δυνατόν να δημιουργήθηκε ως εκ θαύματος το 2000 π.Χ.; Υπήρχε περίπτωση να μη μιλούσαν αυτή την υπέροχη γλώσσα απροσδιόριστους αιώνες πριν με τις αναγκαίες μεταβολές της; Είναι δυνατόν να λέγονται και να υποστηρίζονται από καθηγητή τής γλωσσολογίας και μάλιστα Έλληνα, εξαιρετικά (και δικαίως) προβεβλημένο διανοητή τέτοια πρόχειρα και κόντρα στη λογική πράγματα;

Δεν είμαι ειδικός να μιλήσω για τη γλώσσα και την ιστορία της. Ούτε κατέχω ειδικές «*πανεπιστημιακές μεζούρες στο χέρι*» όπως έγραφε ο μακαρίτης Γιώργος Ιωάννου στο βιβλίο του «Ο της φύσεως έρωσ» (Κέδρος, 1986, σελ. 114). Υποστηρίζω τις λίγες γνώσεις μου. Με βάση αυτές ισχυρίζομαι ότι το πραγματικό και αδιαμφισβήτητο στοιχείο τής «*συνέχειας*», που όμως είναι «*χαρακτηριστικό που δεν έχει καμιά άλλη στον κόσμο*», όπως διατυπώνεται από τον καθηγητή, δεν έχει καμιά σταθερή επιστημονική βάση. Πρόκειται προφανώς για ένα συμπέρασμα που κατά το δεύτερο ήμισυ αντιφάσκει προς την λογική και γρονθοκοπεί το πρώτο. Και ερωτάται εν προκειμένω: άλλοι λαοί, με βαθιές ιστορικές ρίζες δεν είχαν, κι αυτοί, μια μακραίωνη, όπως οι Έλληνες, συνεχή και εξελικτική γλωσσική διαδρομή; Πόθεν τεκμαίρεται το αντίθετο; Εξάλλου, δεν αδικείται η επιστημονική δικαιοσύνη από απόψεις που φέρουν βαρύ φορτίο ιδεολογικών αντιλήψεων; Θέλω να πιστεύω ότι τα παραπάνω δεν αποδόθηκαν με ακρίβεια αν και τα εισαγωγικά με εμποδίζουν να αποδώσω σφάλματα απόδοσης στη δημοσιογράφο. Μήπως πρόκειται για βιασύνη, απροσεξία, αμετροέπεια, παραδρομή, πράγματα που συνηθίζονται στις αποδόσεις των ελεύθερων συνεντεύξεων; Πάντως, μέχρι στιγμής δεν έχω υπόψη μου κάποια διάψευση του κ. Μπαμπινιώτη. Το γεγονός, όμως, ότι και σε άλλο σημείο τής συνέντευξης (πάλι εντός εισαγωγικών) ο κ. Μπαμπινιώτης φέρεται να επαναλαμβάνει «*Όταν έχεις μια γλώσσα σαράντα αιώνων και αποσπάσαι από τη διαχρονία της, περιορίζεσαι σε μια υπόθεση λίγων χρόνων*» μου δημιουργεί την πεποίθηση ότι ορθώς αποδόθηκαν. Μήπως όμως σ' αυτό το ολίσθημα (της απόσπασης από τη διαχρονία κ.λπ) δεν πέφτει *mutatis mutandis* και ο ίδιος, όταν την αμφισβητεί από άλλες μα-

κραίνες γλώσσες; Και τέλος, μήπως με τα παραπάνω ο κ. Μπαμπινιώτης δεν περιορίζει, ανεπίτρεπτα, την ηλικία τής ελληνικής γλώσσας σε τέσσερις μονάχα χιλιάδες χρόνια;

Με τα παραπάνω δε θέλω να παραστήσω τον έξυπνο και να υποστηρίξω ότι ο κ. Μπαμπινιώτης δεν ξέρει γράμματα. Επιθυμώ όμως να τονίσω ότι καλθ θα είναι να ξέρουμε πού λαλούμε, ποιος μάς ακούει και πώς σέρνουμε τον αγοραίο χορό. Και να προσέχουμε πώς αποδίδονται αυτά που λέμε και προορίζονται για το κοινό. Και κυρίως να λογαριάζουμε εκτός από το γράμμα και το πνεύμα τής σκέψης μας. Και να φρενάρουμε τα λόγια μας. Γιατί δεν αρκεί να κρίνεται (και ορθά) κάθε πράξη και κάθε πρόσωπο του δημόσιου βίου, δεν αρκεί να κατακρίνεται (ενίοτε και αδικώς) ο ιδεολογικός αντίπαλος, δεν αρκεί τέλος να πολεμιέται (δικαίως και αδικώς) ο Υπουργός Παιδείας (με άλλη όμως δικαιοσύνη που αντιμετωπίζονται οι προκάτοχοι και αύριο οι διάδοχοι και κριτές του). Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται σε όσους χρημάτισαν δάσκαλοι ή Υπουργοί Παιδείας, και ασκούν επιρροή σε παρελθόντες ή μελλοντικούς κρατούντες να περιορίσουν την αδολεσχία τους και να εξηγούν με σαφήνεια στο ελληνικό κοινό και με πραγματική ευθύνη και σοβαρότητα το ζήτημα της γλώσσας, που είναι θέμα εξόχως εθνικό και άκρως ουσιώδες και δεν έχει να κάνει με ιδεολογικές, πολιτικές, επαγγελματικές, επικοινωνιακές ή άλλου είδους σκοπιμότητες, ώστε και η δημόσια συζήτηση να μην γίνεται εφημεριδογραφική προχειρότητα ή (να μου επιτραπεί, από τον κ. καθηγητή, ένας δικός μου νεολογισμός), τυπολεσχία. Κάνει μεγαλύτερο κακό ένας καθηγητής, όταν φέρεται να υποστηρίζει τα παραπάνω, δημιουργώντας στο κοινό *opinio iure* (πεποίθηση δικαίου) από έναν Πρωθυπουργό «*που δεν έχει ιδιαίτερη καλλιέργεια*» όπως τον βαθμολογεί ο κ. καθηγητής και που κάνει λάθη στον προφορικό και γραπτό λόγο. Διότι ο εκάστοτε πρωθυπουργός δεν εκλέγεται από το λαό για να παραστήσει το δάσκαλο αλλλά για να τον κυβερνήσει. Και σε τελευταία ανάλυση, μπορεί στις επόμενες εκλογές να τον στείλει ξανά στο σπίτι του. Ενώ οι δάσκαλοι οφείλουν να είναι εσαεί προσεκτικοί στη διδασκαλία, δίκαιοι, αμερόληπτοι και ωφέλιμοι στη γνώση. Και να μην ξεχνούν την ομηρική ρήση «*και τι έπος προέηκεν, ο περ τ' άρρητον άμεινον*», δηλαδή να μην «αφήνουν να τους ξεφεύγουν λόγια που καλύτερα να μην ειπώνονταν» (Οδύσσεια ξ, 466).

ΕΠΩΝΥΜΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΤΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Του Μιχάλη Βθάμου
επιτ. Δικηγόρου

Είναι γνωστοί οι επώνυμοι ήρωες του Πειραιά. Ηετίων για την Ηετιώνεια, θυμέτης, Μούνιχος για τη Μουνιχία, Σήραγγος για το Σηράγγιον. Ας αφήσουμε όμως τα μυθικά πρόσωπα και ας αναζητήσουμε μέσα από το πλήθος των κατοίκων της πόλεως τους επώνυμους διακεκριμένους Πειραιώτες, όπως προκύπτουν από γραπτές μαρτυρίες κειμένων, χωρίς όμως να περιλαμβάνουμε και τα πρόσωπα που απλώς αναφέρονται σε διάφορες επιγραφές. Και ας αρχίσουμε από τον άνθρωπο που σχεδίασε την πόλη κι έβαλε τη σφραγίδα στη φυσιογνωμία της.

Είναι γνωστή η φημολογούμενη προσφορά των Αθηναίων προς τον Ιππόδαμο, της υποδειγματικής οικίας που αυτός εσχεδίασε για τους κατοίκους του Πειραιώς, μετά τη χάραξη του πρώτου στην ιστορία πολεοδομικού σχεδιασμού, που έμεινε στην ιστορία παγκοσμίως ως Ιπποδάμειο σύστημα.

Αυτή η μαρτυρία μας δίνει **ένα διάσημο επώνυμο κάτοικο Πειραιώς, τον Ιππόδαμο.**

Στον Πειραιά όμως ήταν εγκατεστημένοι όπως προανέφερα και άλλοι διάσημοι μέτοικοι. **Ο πλούσιος βιομήχανος όπλων Κέφαλος ο Συρακούσιος**, που όπως ξέρομε από την Πολιτεία του Πλάτωνος δεν ήταν μόνο πλούσιος αλλά και καλλιεργημένος, αφού τον τιμούσε με τη φιλία του ο Σωκράτης. Γυιοί του ήσαν οι Πολέμαρχος, Ευθύδημος και Λυσίας.

Λυσίας. Είναι ο διάσημος ρήτωρ της αρχαιότητας για τον οποίον σεμνύνεται όλη η Ελλάδα και ιδιαίτερα ο Πειραιάς,

Άλλος κάτοικος Πειραιώς ήταν ο **Καλλίας Ιππονίκου**, γόνος μεγάλης πλουσιότητας

της οικογένειας των Αθηνών, συγγενής εξ αγχιστείας του Περικλεούς, Μορφωμένος, γενναιόδωρος και πλουσιοπάροχα φιλόξενος οικοδεσπότης επιφανών σοφιστών.

Ο αδελφός του **Ερμογένης Ιππονίκου** υπήρξε φίλος του Σωκράτους, πιστός μέχρι θανάτου.

Όλους αυτούς, τέκνα του 5ου - αρχών 4ου αιώνας π. Χ. τους φαντάζομαι κατοικούντας στα καλοσχεδιασμένα οικήματα της

Ιπποδαμείου πολιτείας, μέσα στα πλαίσια της ισονομίας, ίδια όλα για διακεκριμένους και αφανείς πολίτες. Να διοργανώνουν όμως συμποσία με τη συμμετοχή των μεγαλύτερων πνευμάτων της ανθρωπινής διανοήσεως και στους ανδρώνες να ασχολούνται με τα θέματα που αποτελούν τη βάση του μέχρι σήμερα ανθρωπισμού.

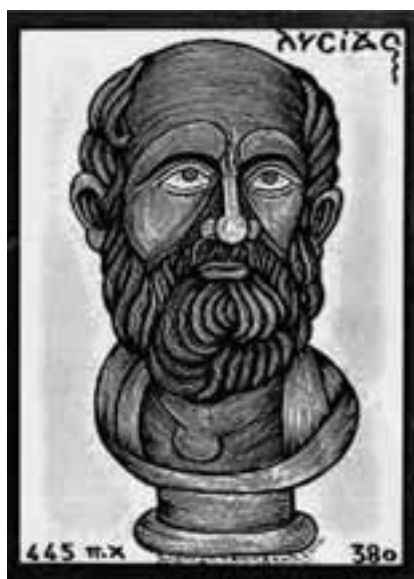
Μια άλλη διάσημη μορφή που κατοίκησε στον Πειραιά ήταν **ο ποιητής της Νέας Κωμωδίας Μένανδρος**.

Ανανεωτής του θεάτρου, κατήργησε το Χορό και τις "σπουδαίες και τέλειες" πράξεις των προηγούμενων μεγάλων κλασικών και ασχολήθηκε με τα μικρά καθημερινά θέματα που απασχολούν τον απλό άνθρωπο.

Όσο κι αν το έργο του λεηλατήθηκε και αντεγράφη από τους Λατίνους θεατρικούς συγγραφείς Τερέντιο και Πλαύτο, η κατά τις αρχές του 20ού αιώνα ανεύρεση στην Αίγυπτο παπύρων με τέσσερα τουλάχιστον πλήρη σχεδόν έργα του (Επιτρέποντες, Σαμία, Περικειρομένη, Δύσκολος) ήλθε να φέρει στο φως την αξία των πρωτοτύπων συλλήψεων του. Κι έτσι δικαιολογημένα μπορούμε να τον θεωρούμε πατέρα του συγχρόνου θεάτρου.

Τέκνο του τέλους του 4ου π.Χ. αιώνα (342-290 π.Χ.) και των αρχών της Ελληνιστικής εποχής, καινοτόμος στο γράψιμο, θα πρέπει να ήταν και στη ζωή καινοτόμος. Είχε έπαυλη στον Πειραιά που θα πρέπει να διέφερε από το μέτρο, την τάξη και το ρυθμό της Ιπ-

ποδαμείου συλλήψεως. Πού να ήταν άραγε; Φαντάζομαι το πειραϊκό του σπίτι σαν μια

από τις περήφανες νεοκλασικές επαύλεις που ανεγέρθηκαν στο γύρισμα του 19ου προς τον 20ό αιώνα στον Πειραιά.

Από τις πλαγιές της Μουνιχίας - Καστέλλας να δέχεται ανατολικά τη λάμψη του αττικού λεκανοπεδίου, ή από την ακτή της Ζέας να συντροφεύει από δυτικά τη νησίδα Ιταλίδα και το Ιερό της Λιμενοσκόπου Αρτέμιδος Μουνιχίας, ή από τους κήπους του Ν. Φαλήρου να απολαμβάνει την υγρή γαλήνη, ή από τους βράχους της Πειραϊκής, σαν την κατεδαφισθείσα έπαυλη Σκουλούδη να απλώνεται πάνω από τη θάλασσα και να δροσίζεται από το άγριο αλλά και παιχνιδιάρικο κύμα του Σαρωνικού. Κι ο Μένανδρος συντροφιά με την αγαπημένη του Γλυκέρα πόσες εμπνεύσεις δεν θα είχε απ' αυτή την πόλη με την ομορφιά του τοπίου της, αλλά και τον αγώνα και την αγω-

νία των ανθρώπων της στην αγορά, στο λιμάνι, στη θάλασσα, στο εργαστήρι.

Μια πάλι Δείγμα των Ελλήνων. Γεμάτη ομορφιά, σπουδή, πόνο, μόχθο αλλά και διασκέδαση και ταβερνάκι, όπως μαρτυρείται από τον διασωθέντα και εκτιθέμενο στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πειραιώς τιμοκατάλογο για διάφορους τερψιλαρύγγιους μεζέδες, που τόσο παραπέμπουν στα σημερινά μας εδέσματα.

Οι ιδέες σαν κυρίαρχο στοιχείο ενός Λογοτεχνικού έργου.⁽¹⁾ «ΜΙΑ ΤΑΣΗ-ΡΕΥΜΑ στο χώρο της Λογοτεχνίας»

Στο φίλο και συνάδελφο **Χ. Μαραβέλια**

του Φάνη Μούλιου
επιτ. Δικηγόρου - Συγγραφέα

Αποτελεί από καιρό τώρα είδηση η διαπίστωση των κριτικών της Λογοτεχνίας ότι ανακτάει έδαφος και μάλιστα ως κίνημα «Η ποίηση Ιδεών». Παρόλο που δεν έχουμε άλλες πληροφορίες» ωστόσο ανεξάρτητα απ' τους λόγους που αναγκάζουν τους ποιητές αυτού του κινήματος σε μια τέτοια τάση και που μπορεί να είναι λόγοι κοινωνικοί» ψυχολογικοί ή ιδεολογικοί» ωστόσο η είδηση αυτή αποτελεί αφορμή για την παράθεση εδώ κάποιων απόψεων και στη συνέχεια ερωτημάτων.

Για να φτάσουμε στον προσδιορισμό της έννοιας "Λογοτεχνία ιδεών" θα πρέπει καταρχήν να δεχθούμε, ως υπάρχουσα, τη σχέση μεταξύ λογοτεχνίας και ιδεών που μπορεί να εννοηθεί κατά πολλούς τρόπους και πάντως όχι για απλή εννοιολογικές συλλήψεις. Έτσι όταν η λογοτεχνία, θεωρείται σαν μορφή φιλοσοφίας σαν ιδέες τυλιγμένες με μορφή και αναλύεται έτσι ώστε να προβάλλουν σαν κυρίαρχες οι ιδέες-τότε μπορούμε να μιλάμε για Λογοτεχνία ιδεών-ποίηση ή πεζογραφία.

Μ' αυτήν όμως την εξήγηση στην ουσία βρισκόμαστε μπροστά σένα πρόβλημα που απασχόλησε από παλιά τους ιστορικούς της Λογοτεχνίας τους κοινωνιολόγους, τους φιλοσόφους και γιατί όχι και τους διαστημικούς επιστήμονες, επειδή η Λογοτεχνία είναι μια δημιουργική τέχνη.

Ο ποιητής ή ακόμα ο πεζογράφος ξεκινάει από μια "παράσταση" που ακολουθώντας την μετασχηματίζουν σε μια αντικειμενική πραγματικότητα. Κατά συνέπεια ο ποιητής δεν είναι μόνον ο ταλαντούχος εικονοκλάστης, ούτε ο πεζογράφος ένας ελκυστικός παραμυθάς, είναι κάτι περισσότερο.

Είναι, αν θέλετε, αρχικά ο "δέκτης" και ακολούθως ο "πομπός" "μετασχηματισμένων μηνυμάτων", που διαπλάθονται 1) κάτω απ' ανάγκες προ-

σωπικές- πνευματικές ή υλικέςαδιάφορο και 2) κάτω από μια ποικιλία ιδεών ή και ιδεολογικών ρευμάτων της εποχής τους. Έτσι ένα λογοτέχνημα μπορεί ν' αποτελέσει αντικείμενο μελέτης ακόμα θετικών και εφηρμοσμένων επιστημών π.χ., ο Γιόζεφ Κ στη "Δίκη" του Κάφκα, αισθανόταν μεγάλη ευχαρίστηση στον τόπο δουλειάς του, την Τράπεζα. Αυτό σαφώς είναι μια ιδέα-διαπίστωση που θα μπορούσε ν' αποτελέσει αντικείμενο έρευνας Κοινωνιολογίας, Ψυχολογίας, κι ακόμα αντικείμενο μελέτης της Οικοδομικής και Οικολογίας. Να θέσει δηλ., ένα ερώτημα: γιατί αποδίδει και πώς μπορεί ν' αποδώσει καλλίτερα ο εργάτης ή υπάλληλος στο χώρο δουλειάς. Μπορεί ακόμα κι αυτό είναι πολύ σημαντικό μέσα απ' το έργο να περνούν απόψεις που αυτές καθ' αυτές αποτελούν στάση απέναντι στο θάνατο, στη ζωή, στον έρωτα υπαρξιακά θέματα π.χ. Έχουμε τις απόψεις περί της Ελευθερίας της Βουλήσεως του Σοπενχάουερ αλλά έχουμε και τις απόψεις του Ντοστογιέφσκι. Τι είναι τελικά η ελευθερία. Ελευθερία του ενεργείν και πράττειν ελευθέρως, το να κάνει κανείς αυτό που θέλει κι όταν αυτό στρέφεται εναντίον του; Αυτό όμως είναι πολύ επικίνδυνο επειδή σ' αυτή την ελευθερία βρίσκεται ο πυρήνας του θανάτου. Ένας υποχθόνιος άνθρωπος δεν διστάζει να υπερβεί τα όριά της κάτω απ' το πρόσχημα μιας τόλμης. "Εγώ ήθελα να τολμήσω και σκότωσα τη Σόνια θα πει ο Ρασκόλνικωφ στο «έγκλημα και τιμωρία» Αυτό ήταν η μόνη αιτία. Στην ουσία ήθελε να δοκιμάσει ως πιο σημείο φτάνει η ελευθερία κι αν η υπέρβασή της σε τέτοιες περιπτώσεις αποτελεί έγκλημα που κατ' ουσίαν στρέφεται εναντίον του εαυτού μας. Η απόλυτη ελευθερία είναι μια άθρη πράξη επειδή ο ελεύθερος άνθρωπος είναι ένας ένθεος άνθρωπος. "Η άγαν

ελευθερία ουκ εοικε ελευθερία" θα πει ο Πλάτων. Να λοιπόν που συναντιέται η φιλοσοφία με τη λογοτεχνία. Άλλο παράδειγμα απ' το μυθιστόρημα "Η Κυψέλη" του Καμίλλο Θέλα. Ένας νεαρός ποιητής συνθέτει ένα μικρούτσικο ποίημα που το λέει Μοίρα. Είχε τις αμφιβολίες για το αν έπρεπε να βάλει τελικά τον τίτλο "Η Μοίρα" και έβαλε προσωρινά απλά "Μοίρα" προκειμένου να συμβουλευθεί μερικούς φτασμένους ποιητές. "Μοίρα", λοιπόν, χωρίς το άρθρο κι αυτό ήταν το σωστό. Το "Η Μοίρα" δέσμευε πιο πολύ άφηνε λιγότερο να πετάξει ελεύθερη η φαντασία απαλλοτριωμένη από κάθε λογής αλυσίδες. Αλλά ήδη έχει δοθεί η έννοια της ποίησης καθώς οι αναζητήσεις του νεαρού ποιητή συμπίπτουν με τις αναζητήσεις της επίσημης αχρονικής τέχνης.

Συνεπώς, ότι μ' αυτή την έννοια υπάρχει σχέση Λογοτεχνίας και ιδεών δεν υπάρχει αμφιβολία.

Το ζήτημα είναι κατά πόσον σένα λογοτεχνικό έργο η ιδέα μπορεί να είναι σέ τέτοιο βαθμό κυρίαρχη ώστε το αισθητικό μέρος να, περνάει σε δεύτερη μοίρα. Μ' άλλα λόγια ο λόγος ν' αποτελέσει το ένδυμα των φιλοσοφικών στοχασμών του δημιουργού ή των φιλοσοφικών τάσεων προς τους οποίους ο ίδιος συντάσσεται ή αποκλείνει.

Το θέμα δεν είναι αναμφίρηστο, μ' αποτέλεσμα τη διατύπωση, κυρίως απ' την πλευρά των ιστορικών και των κριτικών της Λογοτεχνίας, άκρως αντίθετων, ενδιαμέσων και επιμεριστικών απόψεων.

I. Πρώτη άποψη, Κατά τον George Boas (Philosophy and poetry) και σε διάλεξή του που έδωσε στα 1932, με θέμα "Φιλοσοφία και ποίηση", οι ιδέες που βρίσκονται μέσα στην ποίηση είναι συνήθως μπαγιάτικες, ψεύτικες και κανείς που έχει περάσει τα δεκάξι του χρόνια δεν νομίζει πως αξίζει να διαβάσει ποίηση, μόνο γι' αυτό το λόγο. Με την άποψήν⁽²⁾ αυτή συντάσσεται κι ο Έλιοτ αφού ούτε ο Λάντνς ούτε ο Σαίξπηρ δεν διενόηθησαν καθόλου TS.. ELLIOT, STLttdessays, NewYork, 932σελ, 115-116), η σημείωση παρέχεται στην ελληνική έκδοση "ΔΙΦΡΟΣ" του Βιβλίου των RWPLLEK & AYSTIN WARREN- THE THEORY OF LIFE RAYRE/). Αυτό όμως είναι τουλάχιστον υπερβολικό ακόμα και για τη λιυρική ποίηση γιατί κι αυτή φέρνει αιώνιες αλήθειες.

II. Δεύτερη, αντίθετη άποψη που έχει τις ρίζες στο Γερμανικό ιδεαλισμό και στο δόγμα της ταυτότητας του ιδανικού και πραγματικού. Ότι είναι έλληγο είναι πραγματικό και ό,τι πραγματικό έλληγο.

Η σημασία της ιδέας, είναι πρωταρχική στην κίνηση της ιστορίας. Έτσι κατά τον Έγελν η ιδέα με την τέχνη γίνεται αισθητή, με τη θρησκεία παρασταίνεται και με το φιλοσοφικό στοχασμό συλλαμβάνεται καθαρά κατά την εσωτερική της ουσία (βλ. Αισθητική Παπανούτσος σελ. 331 έκδοση 1969, Ακόμη εκλογή κειμένων Αισθητικής Έγελν, έκδοση Αναγνωστίδης).

Ο Καντ βλέπει την τέχνη σαν την υπέρτατη εκδήλωση της ελευθερίας του πνεύματος, κάτι ανάμεσα επιστήμης και ηθικής.

Με την τέχνη ο άνθρωπος κατορθώνει, μέσα απ' την λατρεία του ωραίου και αληθινού, να οδηγεί την ψυχή ως τον ηρωισμό και τη θυσία. (βλ. σχετικά Αισθητική Παπανούτσου σελ. 311 έκδοση 1969) .. τέλος κατά τον Νίτσε κάθε φιλοσοφικό σύστημα είναι μια ποιητική μεταφορά ένα έργο τέχνης, μια υποκειμενική δημιουργία που χρωστάει το δικαίωμα της ζωής του στην ομορφιά ακόμα κι αν τα συμπεράσματά του είναι ξεπερασμένα.

Με την άποψη αυτή συμφωνεί και ο Πωλ Βαλερύ, (βλέπε για τον Νίτσε στη σελίδα 10 της ελληνικής έκδοσης "Η Γέννηση της Φιλοσοφίας στα χρόνια της ελληνικής τραγωδίας" σε μετάφραση Αιμ. Χουρμούζιου. Έκδοση 1975, ΜΑΡΗ και ΚΟΡΟΝΤΖΗ). Έτσι ολόκληρη η Ελισσαβετιανή λογοτεχνία αντανakλά, την ιστορία της φιλοσοφίας,

Τρίτη "επιμεριστική" άποψη⁽³⁾, Διαβάζοντας το "Τι είναι λογοτεχνία" του Ζ.Π. Σαρτρ Έκδοση "Πλανήτης" σελίδα 18 κ.ε. και αν δεν κάνω λάθος στις εκτιμήσεις μου ο συγγραφέας φιλόσοφος αποκλείει στην άποψη πως αυτός που φιλοσοφεί είναι ο πεζογράφος. Ο ποιητής είναι πριν απ' τις λέξεις. Ούτε μιλάει ούτε σωπαίνει, ο άνθρωπος που μιλάει είναι κοντά στις λέξεις κοντά στο αντικείμενο-κοντά στη σημασία των λέξεων,

Ο ποιητής μοιάζει έτσι σαν να χει a priori εντός του την εικόνα του κόσμου έτσι που οι λέξεις καθώς όπως και οι αριθμοί, σχετικοποιούν το απόλυτο. Μ' άλλα λόγια χάνεται η ουσία της ποίησης. Με την έννοια αυτή είναι απόλυτα νόμιμο το ζευγάρι αταίριαστων λέξεων-όπως έλληγο και βούτυρο ίσον έλληγο από βούτυρο. Παράδειγμα που χρησιμοποιεί ο Μπατάιγ. Η θέση αυτή του Σαρτρ είναι χωρίς άλλο, θέμα προς συζήτηση επειδή ο Σαρτρικός Υπαρξισμός θεωρεί το παρελθόν, ως πεθαμένο "Ο άνθρωπος ακεραιώνεται σε καθεμιά από τις πράξεις του, Η μόνη του φύση, η μόνη του ουσία είναι το

παρελθόν του "ο,τι είμαι, είναι ό,τι ήμουν, επειδή η τωρινή ελευθερία μου αμφιβάλλει για τη φύση που απόκτησα".

Τέταρτη ενδιάμεση θέση περί τον R. Unger ιστορικών της λογοτεχνίας, που στηρίζεται στις ιδέες του dilthehey όταν ο τελευταίος δεν είναι κοινωνιολόγος αλλά ιστορικός και κριτικός της λογοτεχνίας.

Η λογοτεχνία λοιπόν κατά τον Unger δεν είναι φιλοσοφική γνώση μεταφρασμένη σε εικόνες και στίχους αλλά εκφράζει μια γενική στάση ως προς τη ζωή. Οι λογοτέχνες απαντούν, χωρίς σύστημα σ' ερωτήματα που είναι και θέματα φιλοσοφίας.

Ο τρόπος αυτής της έκφρασης διαφέρει κατά εποχές και καταστάσεις. Συνεπώς, προσθέτω εγώ, ο ποιητής ή Λογοτέχνης φιλοσοφεί περισσότερο ή "πολιτεύεται" σε εισαγωγικά και άρα με την έννοια αυτή μπορεί να διοχετεύει την φιλοσοφία του ή την ιδεολογία του ανάλογα με το πόσο θεωρεί τον εαυτό του ως μέρος κι έκφραση μιας οντολογικής πραγματικότητας ή υπερβατικού ον. Αν και στον Λογοτέχνη αρνούμαι την υπερβατικότητα σαν αυτοσκοπό δεν σημαίνει ότι αποκλείω τον υποκειμενισμό του. Απευθυνόμενος στους άλλους θα πρέπει να μεταστοιχειώνει την πραγματικότητα αισθητικά μιν, αλλά αισθητά.

Το λογοτεχνικό έργο δεν είναι πανομοιότυπο του κόσμου. Ό,τι κυρίως μας ενδιαφέρει δεν είναι το αντίγραφο της κοινωνίας ή της ιστορίας, είναι η παράκληση που μπορεί να υπάρχει ανάμεσα στην κόσμο των πιθανοτήτων που πορεύονται προς την πραγμάτωσή τους και στη στενότητα του κόσμου των θετικών γεγονότων. Τα στοιχεία ενός λογοτεχνικού κειμένου έχουν διαφορετική διάταξη απ' ό,τι εκείνα της ζωής. Με λίγα λόγια ένα λογοτεχνικό έργο είναι μια διόρθωση του κόσμου, μια μορφή αφομοίωσης του κόσμου από τον άνθρωπο. Το έργο λοιπόν (Allain Meyer)θα πρέπει να βρίσκεται στη διατομή μιας σκόπιμης θεώρησης του κόσμου απ' το συγγραφέα και της ιστορικής και κοινωνικής κατάστασης που του είναι δοσμένη κάτι μεταξύ ενός δοσμένου σχεδίου και μιας προοπτικής μια εναλλακτική λύση σε κατεστημένες καταστάσεις. Μια ομιλούσα γλώσσα απ' τη γλώσσα 'αυτών που παράγουν τα γεγονότα. Ο λογοτεχνικός λόγος κατ'εξοχή μη αναλίσσιμος λόγος περνάει μέσα μας με μια ανεπανάληπτη επαναληπτικότητα κι αυτό είναι εκείνο που τον διακρίνει. Και για να κλείσω. Εφόσον δεχόμαστε ότι έτσι ή αλλιώς ο λογοτέχνης ανα-

παριστά την πραγματικότητα και ανατέμνει χαρακτηρισ άρα ιδεάζεται. Και τελειώνω μ' ένα ερώτημα. Σ' ένα λογοτέχνημα ποίημα ή πεζό όπου οι όποιες ιδέες παίζουν κυρίαρχο ρόλο ιδανικό θα ήταν ο κριτικός λόγος να ισορροπεί με τον ήχο, το χρώμα το φως. Όταν όμως αυτό δεν πετυχαίνεται κάποιο απ' τα δυο πρέπει να θυσιασθεί. Το ερώτημα είναι πιο πρέπει να θυσιαστεί ο λόγος ή ο κριτικός λόγος.⁽⁴⁾ Κι ένα άλλο ερώτημα είναι. Κάτω απ' αυτή την προϋπόθεση πόσο μπορούμε να μιλάμε για μια θετική εγκεφαλτικότητα στο λόγο, πεζό ή έμμετρο.⁽⁵⁾⁽⁶⁾

Σημειώσεις

(1) Το θέμα απόμεινο της Λογοτεχνίας και της Φιλοσοφίας είναι ατελείωτο και προϋποθέτει γνώση του αντικειμένου. Το κείμενο κατ' ανάγκη συνοπτικό, δίνει απλώς αφορμές για ενασχόληση. Ο Συγγραφέας αυτού του κειμένου δεν διατείνεται εξειδίκευση στο αντικείμενο.

(2) Άποψη υπερβολική. Ο Πλατωνισμός διαχέει την αναγέννηση κι η ηθική του Σπινόζα όπως κι ο υπαρξισμός του Κίρκεργκατ στη Λογοτεχνία απ' την αναγέννηση και μετά. Ακόμη σχετ. "Αισθητική" Παπανούτσου σελ.329.

(3) Ο ορισμός δικός μου. Όμως δεσ το "Είναι και το μηδέν" του Ζ. Ρ. Σάρτρ, όπως και το βιβλίο Μαρξισμός - Υπαρξισμός - Περσοναλισμός του Ζ. LACROIX έκδοσης Αναγνωστίδη.

(4) Δες Ρ. VALERY "Η ΚΑΘΑΡΗ ΠΟΙΗΣΗ". Στο ερώτημα η απάντηση είναι να θυσιασθεί η ιδέα.

(5) Όλη η ποίηση διαχέεται από ιδέες. Τουλάχιστον η σύγχρονη. Κι οι ιδέες δεν είναι συναίσθημα. Άρα μια εγκεφαλτικότητα είναι θεμιτή στα όρια που δεν υπερβαίνει τη μουσική του στίχου και που δε μεταβάλλει το πεζό σε δοκίμιο. Άλλωστε πώς θα ήταν λογικό ο Λογοτέχνης να μένει αμέτοχος μπροστά σε μια ζέουσα όσο και όζουσα πραγματικότητα;

(6) Σε ένα ποίημα αν είναι να θυσιαστεί κάτι, αυτό είναι οι ιδέες και όχι ο ήχος, προέχει ο αισθητικός λόγος.

Στον περασμένο αιώνα απασχόλησε τους κριτικούς της λογοτεχνίας ακόμη και το Γ. Σεφέρη το είδος της ποίησης του Καβάφη. Αν δηλαδή ως ποίηση ιδεών είναι ταυτόχρονα και ποιητικός (λυρικός λόγος). Σχετικά και ενδιαφέροντα στο Δοκίμιο του καθηγητή Νάσου Βαγενά η (ειρωνική γλώσσα) Εκδόσεις Στιγμή.

«ΣΤ' Αδράχτι του Κόσμου»

Ποιήματα

Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής της Ευαγγελής

Νικ. Μπράμη στο Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά παρουσίασε την ποιητική συλλογή της Ευαγγελής Νικ. Μπράμη «ΣΤ' Αδράχτι του Κόσμου». Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΠ στις 2.10.2019 και πλαισιώθηκε στο Β μέρος της εκδήλωσης με τραγούδια της Χορωδίας του Δ.Σ.Π, σε διδασκαλία και διεύθυνση του μαέστρου Μάριου Καζά, Δικηγόρου Αθηνών. Η Χορωδία του ΔΣΠ απέδωσε μελωδικά τραγούδια του Ηλία Ανδριόπουλου, του Μάνου Χατζηδάκη και Μάριου Καζά.

Η συγγραφέας αναφέρει στον πρόλογο του βιβλίου της για τα ποιήματά της: «Έχουν και τα τρία τον ίδιο άξονα περιφοράς. Την ψυχή μου και τη ζωή μου. Το Θεό μου, την Ελλάδα, την οικογένειά μου, τους συνανθρώπους» και ότι ο αναγνώστης «θα νοιώσει το άρωμα του γιασεμιού και την αλμύρα της θάλασσας. Γεύσεις ζωής και θυμιάματα μιας προσευχής, μηνύματα κάθε ψυχής».

Η Ευαγγελή (Γκέλη) Νικ. Μπράμη υπηρετεί με το βαθμό του Εφέτη στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών. Ποιήματά της παρουσιάστηκαν στην εφημερίδα «Το Βήμα των Διοικητικών Δικαστών». Είναι ιδρυτικό Μέλος του Κύκλου Ελλήνων Λογοτεχνών Δικαστών (Κ.Ε.Λ.Δ.). Συμμετείχε με ποιήματα και πεζά στο πρώτο Ανθολόγιο Ποίησης και Λογοτεχνίας του Κ.Ε.Λ.Δ. (2018) με τίτλο «Ποιητική Αδεία: Εν αμφιβολία ποιητές». Είναι μέλος της χορωδίας του ΔΣΑ.

. Για το βιβλίο και την ποιήτρια μίλησαν οι:

Γεώργιος Καφφές, Εφέτης, μέλος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης, του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, Συντονιστής του νομικού περιοδικού Διοικητική Δίκη

Γαρυφαλλιά (Εφη) Σκιάνη, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, prof. of English and French languages, Τακτικό μέλος της Ιστορικής Χορωδίας του ΔΣΑ.

Ευγενία Ι. Μαρμαρά, Πολιτική επιστήμονας, Ιστορικός, επί πτυχίω Νομικός, μέλος της Μ.Κ.Ο. Athens Net-

work of Collaborating Experts (ANCE)

Νίκος Γερασίου, Δικηγόρος LL.M.

Την εκδήλωση συντόνισε και παρουσίασε η κ. Γιώτα Μπουρλετίδου μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ ενώ χαιρετισμό έκανε ο Πρόεδρος του ΔΣΠ Γιώργος Σταματογιάννης. Επίσης μίλησε και ο μαέστρος της Χορωδίας ΔΣΠ Μάριος Καζάς.

ΑΝΑΦΟΡΑ

(Απ το ημερολόγιο του Σ. Ιωσηφέλλη)
Δεκέμβριος 1940

....Σαν τελείωνε η μάχη κι έπεφτε η νύχτα
μαζεύομασταν
κάπου από μια ματοβαμμένη και χιλιωτρύπητη
απ τις σφαίρες
γαλανόλευκη,
πιο μαυρισμένη απ την καρδιά μας,
σαν μετρίομασταν,
γιατί πάντα θα λειπε κάποιος
ένας ακόμα ανάσκελα στο χιόνι
με μια χούφτα λιωμένο σίδερο στο στήθος
πηγμένο στο αίμα,
γιατί μας περίσσευε το θάρρος
σαν πηδάγαμε μες τα χαντάκια
που φυλάγανε οι οχτροί μας
κι αυτοί στο πανικό τους έφευγαν να σωθούν
αθαφισμένοι, αφήνοντας
τα όπλα και έτοιμες με τον ιδρώτα ακόμα,

στάζοντας
την αγωνία του θανάτου,
χειροβομβίδες,
που έσκαγαν δίπλα μας, χωρίς σημασία
κι ύστερα έφευγε ο καθένας για τη θέση του
μ ένα βαθύ αναστεναγμό
και μοθυβένιο βήμα,
ώσπου μια μέρα πήρε το μάτι μας
μια κούρσα αστραφτερή να στρίβει
κι ύστερα
ταχιά να εξαφανίζεται
στην άκρη της δημοσιάς.
Ο Μουσολίνι, ο Μουσολίνι ήτανε, φώναξε κάποιος
Κι ήχησε η φωνή σ όλο το στράτευμα
Του «ρίξαμε» ξανά και ξανά ...άστοχα
Όπως διόλου.
Ωστόσο δεν πάψαμε ουτ' ένα βράδυ
να μετρίομαστε ένας – ένας
κι ήταν στ' αλήθεια τούτο το μέτρημα
η πιο σκληρή δοκιμασία....

Γιάννης Ιωσηφέλλης

ΣΟΝΕΤΤΟ

Στον ουρανό κυλούσε πεφταστέρι
που έτρεχε στη γη πάνω να πέσει
λες κι ήθελε να την κόψει στη μέση
εν άγριο σαν δράκος περιστέρι.

Και η ψυχή μου η έρημη εκαρτέρει
το ουράνιο φως αν θα χωρέσει
και γιορτινή λαμπράδα αν θα φορέσει
που έχω να δω, έχω στήσει εδώ καρτέρι.

Γη κι ουρανός είν' όλα ενωμένα
τη μέρα σε ένα απέραντο γαλάζιο
που λάμπει και για σένα και για μένα,

Τη νύχτα σ' ένα αστέρι που θαυμάζω,
που με χαϊδεύει αχνά σαν μεθυσμένο
και παύω να πονώ και να τρομάζω.

Μιχάλης Βλάχος
4-9-2019

Επιτροπή Πολιτιστικών & Μορφωτικών Εκδηλώσεων

Υπεύθυν: Παναγιώτα Μπουρλιετίδου

Μέλη: Ισμήνη Ζώρζου, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Αθηνά Σταμελιάκη, Ηλίας Τζιτζικάκης, Δημήτριος Φουφόπουλος.

Επιτροπή Φορολογικών-Ασφαλιστικών θεμάτων

Υπεύθυνος: Κων/νος Τσαγκαρόπουλος

Μέλη: Αργύρης Δήμοβιτς, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Μαρία Σταματογιάννη, Ματθαίος Τριαντάφυλλος.

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ»

Υπεύθυνος: Ηλίας Τζιτζικάκης

Μέλη: Ιωάννης Αβραμίδης, Ευαγγελία Αποστολίδου, Μιχάλης Βλάχος, Ιωάννης Βούτας, Ιωάννα Γεωργούλια, Στέλλα Δερμιτζάκη, Βασιλική Κατσαγώνη, Απόστολος Κόντος, Πέτρος Λακούτσας, Κων/νος Μάναλης, Θεόδωρος Μιχαλακάκος, Αριστείδης Μπαλάσκας, Γεώργιος Πατεστής, Ελένη Πατρικοπούλου, Δημήτρης Πιστικός, Διονύσιος Πλέσσας, Κων/νος Σταθακόπουλος, Διονύσιος Τσελέντης, Ευάγγελος Τσουρούλης, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή.

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ»

Υπεύθυνος: Παναγιώτης Πετρόπουλος

Μέλη: Ευάγγελος Αναγνώστου, Χριστίνα Βαθειά, Χρήστος Γεωργακόπουλος, Ελένη Δαμαλίδου, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Ιωάννης Δόμβρος, Ιωάννα Ζαφειροπούλου, Ηλίας Κλήππας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Αγγελική Λαλιούση, Κων/νος Λαμπράκης, Ιωάννης Μέξης, Θεμιστοκλής Μερσίνης, Ειρήνη Μουγιάκου, Αριστομένης Μπαλάσκας, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Ιωάννης Πιτσιρίκος, Δημήτριος Ραπτάκης, Γεώργιος Σίμος, Γεώργιος Σκορίνης, Ιωάννης Τιμαγένης, Χρήστος Τιμαγένης, Στυλιανή Τσάκωνα, Φωτεινή Τσουκαλιά, Στέφανος Φακής, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή, Γεώργιος Χλωρός.

Επιτροπή Βιβλιοθήκης

Υπεύθυνος: Κυριάκος Καρυδάς

Μέλη: Στέλλα Δερμιτζάκη, Ισμήνη Ζώρζου, Μαρίνα Ταβουλάρη, Ηλίας Τζιτζικάκης, Πέτρος Λακούτσας.

Επιτροπή Κοινοτικών Δικηγόρων (Π.Δ. 152/2000)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καραμιζάρης

Μέλη: Λάζαρος Γιατράκος, Ηλίας Ποηλιάτης, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Αναπληρωματικά μέλη: Γεώργιος Μιχαηλίδης, Αθηνά Σταμελιάκη.

Επιτροπή Αιμοδοσίας

Μέλη: Χρήστος Πλ. Ηλιάδης, Νικόλαος Μπιλίρης.

Επιτροπή Νομικής Βοήθειας

Υπεύθυν: Αθηνά Σταμελιάκη

Μέλη: Νικόλαος Μπιλίρης, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Καρυδάς.

